

ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

VARIABLES AFFECTING ON LEARNING ACHIEVEMENT MOTIVATION
OF CERTIFICATE STUDENTS IN CHACHOENGSARO TECHNICAL COLLEGE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา

คณะครุศาสตรบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2557

KMITL-2014-ED-M-217-001

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

VARIABLES AFFECTING ON LEARNING ACHIEVEMENT MOTIVATION
OF CERTIFICATE STUDENTS
IN CHACHOENGAO TECHNICAL COLLEGE

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION
IN RESEARCH AND EVALUATION IN EDUCATION
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2014

KMITL-2014-ED-M-217-001

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2014

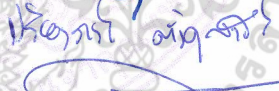

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
Variables Affecting on Learning Achievement Motivation
of Certificate Students in Chachoengsao Technical College
นักศึกษา นางสาว คงภิรมย์ชื่น
รหัสประจำตัว 53631826
ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา การวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.สมชาย หมีนสายญาติ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
รศ.ดร.พรรณณี	ลลิกจวัฒน์นะ	
ดร.สมชาย	หมีนสายญาติ	
ดร.ผดุงชัย	ภูพัฒน์	
ผศ.ดร.ปริยาภรณ์	ตั้งคุณานันต์	
ดร.ราชันย์	บุญธิดา	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 24 ตุลาคม 2556 เวลา 14.00 น. เป็นต้นไป
สถานที่สอบ ณ ห้องเรียนปริญญาเอก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

KING MONKUT INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

คณะกรรมการอุตสาหกรรมรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

วันที่ 20 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
นักศึกษา	สุมรา คงภิมย์ชื่น
รหัสประจำตัว	53631826
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา
พ.ศ.	2557
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร.สมชาย หมื่นสายญาติ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน 2) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปี 2 ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2555 จำนวน 248 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.95$, $S.D. = 0.60$)

2. ตัวแปรของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 ตัวแปรเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มโนภาพแห่งตน บรรยากาศในชั้นเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เจตคติทางการเรียน และความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันเท่ากับ .587, .540, .511, .510, .497, .441, .419, และ .404 ตามลำดับ

3. ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ตัวแปร เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือบรรยากาศในชั้นเรียน (X_9) มโนภาพแห่งตน (X_1) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) นิสัยทางการเรียน (X_3) และความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) ปัจจัยเหล่านี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ และอธิบายความแปรปรวน ของแรงจูงใจ

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่ไปยังระบบออนไลน์แล้ว
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไฟล์สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนได้ร้อยละ 53.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (B) เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\hat{Y} = -.052 + .227X_1^{**} + .227X_4^{**} + .198X_3^{**} + .195X_5^{**} + .169X_9^{**}$$

$$\hat{Z}_Y = .247Z_{X_9}^{**} + .233 Z_{X_1}^{**} + .222 Z_{X_4}^{**} + .177 Z_{X_3}^{**} + .147 Z_{X_5}^{**}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thisis title	Variables Affecting on Learning Achievement Motivation of Certificate Students in Chachoengsao Technical College
Student	Mrs. Sumara Kongphiomchuen
Student ID	53631826
Degree	Master of Industrial Education
Program	Research and Evaluation in Education
year	2014
Thesis Advisor	Dr. Somchai Maunsaiyat
Thesis Co-Advisor	Dr. Phadungchai Papat

ABSTRACT

The purposes of this research were to study 1) levels of learning achievement motivation 2) the relationship between the variables of personal, the family, and academic environment factors and the learning achievement motivation, and 3) the variables affecting on learning achievement motivation. The population were 248 second year certificate students in Chachoengsao Technical College of the year 2555. Stratified random sampling method was used. The instrument was the rating scale questionnaire. The data were analyzed to find out the percentages, mean, standard deviation, correlation coefficient, and stepwise multiple regression. The results were as follows:

1. The certificate students in Chachoengsao Technical College mean score on learning achievement motivation were rated at high level. ($\bar{x}=3.95$, S.D.= 0.60)
2. Variables correlated with learning achievement motivation of students in Chachoengsao Technical College were statistically significant at 0.01 level on eight variables. Those variables were guardian's relationship, self-concept, classroom-climate, teacher-student relationship, learning behavior, peer-relationship, attitude toward learning, guardian's expectation. The Pearson's product moment correlation coefficient were .587, .540, .511, .510, .497, .441, .419 and .404 respectively.

3. Variables affecting on learning achievement motivation of certificate students in Chachoengsao Technical College were statistically significant at 0.01 level on the variables. The variables were classroom-climate (X_9) self-concept (X_1) guardian's relationship (X_4) learning behavior (X_3) guardian's expectation (X_5) as predictors of

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

learning achievement motivation of certificate students. The variance of learning achievement motivation of certificate students was 53.00 percent significant at 0.01 level. The stepwise multiple regression of b and β can be written in equations as follows:

$$\hat{Y} = -.052 + .227X_1^{**} + .227X_4^{**} + .198X_3^{**} + .195X_5^{**} + .169X_9^{**}$$

$$\hat{Z}_Y = .247Z_{X_9}^{**} + .233Z_{X_1}^{**} + .222Z_{X_4}^{**} + .177Z_{X_3}^{**} + .147Z_{X_5}^{**}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่เป็นผู้มีอุปการะคุณมอบทุนการศึกษา วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความอนุเคราะห์จาก ดร. สมชาย หมีนสายญาติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ มีความถูกต้องสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และให้คำแนะนำ เพื่อปรับปรุงให้มีคุณภาพสูงสุด ขอขอบคุณที่ร้อยตรี ณรงค์ เกษตรภิบาล ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ และขอขอบใจนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

คุณค่า และประโยชน์ใดๆ ที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพยิ่ง

สุมรา คงภิรมย์ชื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	IV
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมุติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	6
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 ข้อมูลพื้นฐานของวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา.....	9
2.2 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว.....	11
2.3 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับตัวแปรของปัจจัยด้านครอบครัว.....	19
2.4 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับตัวแปรของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน.....	25
2.5 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	29
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	55
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	55
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	82
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	82
5.2 อภิปรายผล.....	86
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	94
บรรณานุกรม.....	96
ภาคผนวก.....	106
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ.....	107
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	114
ภาคผนวก ค การหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	130
ประวัติผู้เขียน.....	140

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 ที่มาของกรอบแนวคิด.....	5
2.1 สาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 5 สาขาวิชา.....	10
2.2 สาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 7 สาขาวิชา.....	11
2.3 จำนวนนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของปีที่เริ่มเข้าศึกษา ถึงจบการศึกษา 6 ปีย้อนหลัง และร้อยละของนักเรียนที่จบการศึกษา ในปีการศึกษา 2549-2554.....	11
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มอย่าง.....	55
4.1 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียน.....	70
4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา.....	73
4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อตัวแปรของปัจจัย ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนรายข้อ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา.....	74
4.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างตัวแปรแต่ละตัวแปรกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน.....	76
4.5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ของตัวแปรพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา.....	77
4.6 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) ของตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา.....	78
4.7 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ของตัวแปรพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราในรูปคะแนนดิบ และคะแนน มาตรฐาน.....	80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคน ให้มีความรู้ความสามารถ มีสติปัญญา ความคิด และมีคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 13) กล่าวคือ การศึกษาเป็นการพัฒนาคน ให้มีคุณภาพ ดังที่อามุง จันทวานิช (2542:3) กล่าวว่า การศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนพัฒนาตนเองในทุกๆด้าน ตลอดจนพัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถ การศึกษาจึงเป็นการพัฒนาคน เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543 : 20-21) ที่กล่าวว่า การศึกษาเป็นเสมือนเครื่องมือ ที่สร้างทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ให้เกิดการพัฒนอย่างครบถ้วน ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และด้านคุณธรรมจริยธรรม ฉะนั้นการศึกษาจึงเป็นกลไกในการพัฒนาคน ให้มีคุณภาพ นำไปสู่การพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาคนในด้านการศึกษา เพราะปัจจุบันประเทศไทยมีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และสังคมอย่างรวดเร็ว เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลก มีผลให้ประเทศไทยต้องเร่งรัดพัฒนาประเทศ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว รัฐบาลจึงมีนโยบายขับเคลื่อนประเทศ และสังคมไทยไปสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่ คือ ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน การเตรียมความพร้อมด้านกำลังคนเพื่อเผชิญกับระบบเศรษฐกิจใหม่ ที่มีลักษณะโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ และเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูง เป็นเรื่องที่สำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่ง การผลิตกำลังคนให้มีฐานความรู้ในวิชาชีพ เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาประเทศ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2548 : Online) ดังนั้น การพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ จึงนับว่ามีความสำคัญ และเป็นหัวใจของการพัฒนาประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เป็นหน่วยงานหลัก ที่มีหน้าที่จัดการศึกษา พัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ พัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถในทักษะวิชาชีพ มีคุณธรรมจริยธรรม มีบุคลิกภาพ และมีเจตคติที่เหมาะสม ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน จากผลการวิจัย และพัฒนาเกี่ยวกับสมรรถนะกำลังคน ของอาชีวศึกษา พบว่ามีความสอดคล้องกับความต้องการ ของสถานประกอบการในตลาดแรงงาน คือ สถานประกอบการต้องการกำลังคนที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ในด้านความรับผิดชอบ ความอดทน มีคุณธรรมจริยธรรม และการทำงานเป็นทีม (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2548 : Online) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า

การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษานั้น มีความสำคัญต่อการพัฒนากำลังคน ด้านวิชาชีพ ที่มีคุณลักษณะ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ขอรับเอกสาร
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อันพึงประสงค์ ที่สอดคล้องกับความต้องการ ของสถานประกอบการในตลาดแรงงาน ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาติ

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาตินั้น ต้องอาศัยกำลังคน จากภาคการศึกษาในด้านวิชาชีพจำนวนมาก แต่ปัจจุบันการผลิตกำลังคนของสถานศึกษา ในอาชีวศึกษามีปริมาณเพียงร้อยละ 19.73 ซึ่งเป็นสาเหตุให้ประเทศขาดกำลังคนระดับกลางเพิ่มขึ้น ประกอบกับสถานศึกษาในอาชีวศึกษา ต้องประสบกับปัญหานักเรียนออกกลางคันเป็นจำนวนมาก (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2551 : Online) จากการศึกษาข้อมูล พบว่า มีนักวิชาการแสดงความเห็นว่า ปัญหาการเรียนที่สำคัญอย่างหนึ่ง ของนักเรียน คือ การขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผลกระทบจากปัญหานี้ จะนำไปสู่ปัญหาอื่นๆ เช่น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เกิดปัญหาการออกกลางคัน มีรายงานการวิจัยพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญต่อการเรียนรู้ และมีส่วนสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่มีความสามารถสูง แต่ขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ก็อาจจะมึผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เปื่อหน่ายการเรียน ไม่เข้าเรียนจนหมดสิทธิ์สอบ และต้องลาออก สำหรับนักเรียนที่ประสบความสำเร็จ สอบได้คะแนนดี มักจะพบว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่นักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ เช่น สอบได้คะแนนต่ำ หรือสอบตก มักจะขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีอัตมโนทัศน์ต่ำ (สุรางค์ ใคว์ตระกูล. 2548 : 179-180) ที่กล่าวมา จะเห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นตัวผลักดัน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการประสบความสำเร็จทางการเรียน

การประสบความสำเร็จทางการเรียนนั้น นักเรียนจะต้องมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น การค้นพบปัจจัยหลากหลาย ที่ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงเป็นเรื่องสำคัญ ปัจจุบันมีรายงานการศึกษาพบว่า นักเรียนมีปัญหาการขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนในกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่สนใจสิ่งแวดล้อมรอบตัวมากกว่าเรื่องการเรียนรู้ (ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม. 2544 : 253) ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาขาดความสนใจในการเรียนดังที่ อุมพร ตรังคสมบัติ (2544 : 25) กล่าวว่า ช่วงวัยรุ่นการเรียนเริ่มยาก และต้องใช้ความสามารถมากขึ้น นักเรียนหลายคนไม่สามารถปรับตัวได้ จึงเกิดปัญหาการเรียนตามมา ทำให้เปื่อหน่ายการเรียน ไม่อยากเรียน นอกจากนี้วัยรุ่นยังเป็นวัยที่มีปัญหาทางด้านอารมณ์ และพฤติกรรม จึงทำให้ความเปื่อหน่ายการเรียนที่มีอยู่เดิม กลายเป็นปัญหาสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมว่า เป็นเด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เนื่องจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราอยู่ในวัยรุ่น ต้องเรียนวิชาการ และวิชาชีพที่ยากขึ้น และพบว่า มีปัญหาการออกกลางคันจำนวนมาก ซึ่งผู้วิจัยพบข้อมูลเชิงประจักษ์ จากประสบการณ์การสอน ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา 15 ปี และได้สอบถามความคิดเห็น จากเพื่อนครูในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราพบว่า นักเรียนที่ออกกลางคันส่วนมากนั้น เป็นนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ส่วนนักเรียนที่ยังอยู่ในระบบนั้น

ประกอบด้วยนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนหลายระดับ จากความคิดเห็นดังกล่าว ผู้วิจัยเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ในสื่อออนไลน์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติม โดยศึกษาสถิติการเข้าศึกษา และอัตราการจบการศึกษา 6 ปีย้อนหลัง ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2554 เป็นกลุ่มนักเรียนที่เข้ามาศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2547-2552 ซึ่งจบหลักสูตรในช่วงปีการศึกษา 2549-2554 จากการศึกษาสถิติ 6 ปีย้อนหลังพบว่า แต่ละปีการศึกษา มีอัตราการรับสมัครนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยเฉลี่ยประมาณ 1,000 คน และมีอัตราการออกกลางคันในระหว่างชั้นปี 1-3 รวมกันเฉลี่ยร้อยละ 50 มีนักเรียนแจ้งจบการศึกษาเฉลี่ยร้อยละ 40-60 มีข้อสังเกตที่น่าสนใจคือ รัฐบาลมีนโยบายใครอยากเรียนอะไรต้องได้เรียน เพื่อลดปัญหาการออกกลางคัน ประกอบกับนโยบายเรียนฟรี 15 ปีอย่างมีคุณภาพ แต่ปรากฏว่า วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา มีนักเรียนออกกลางคันร้อยละ 40-60 ในทางกลับกัน ก็ยังมีนักเรียนที่เรียนต่อไปในระบบได้ เฉลี่ยร้อยละ 40-60 เช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษานักเรียนที่ยังเรียนอยู่ในระบบว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับใด และมีตัวแปรใดบ้าง ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเหล่านี้ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (สืบพงษ์ นาคมณี. 2553 : 227) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผลให้ผู้เรียนเอาใจใส่รับผิดชอบต่อการเรียน และแสดงพฤติกรรมการเรียนที่พึงประสงค์ เพื่อนำตนเองไปสู่ความสำเร็จ (ลัดดา แสนสีหา. 2546 : 98) ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่สามารถอยู่ในระบบต่อไปได้ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ เป็นแนวทางให้ความช่วยเหลือนักเรียน ที่มีแนวโน้มว่า มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และเผยแพร่ข้อค้นพบที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้อง โดยอาจจะช่วยให้นักเรียน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สามารถเรียนจบหลักสูตรได้ตามกำหนด ช่วยลดปัญหาการออกกลางคัน สนองนโยบายการพัฒนากำลังคน และเพิ่มศักยภาพด้านเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ประเทศชาติ ในอนาคตได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
3. เพื่อศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

1. ตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
2. ตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

1.4.1 กรอบแนวคิดเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

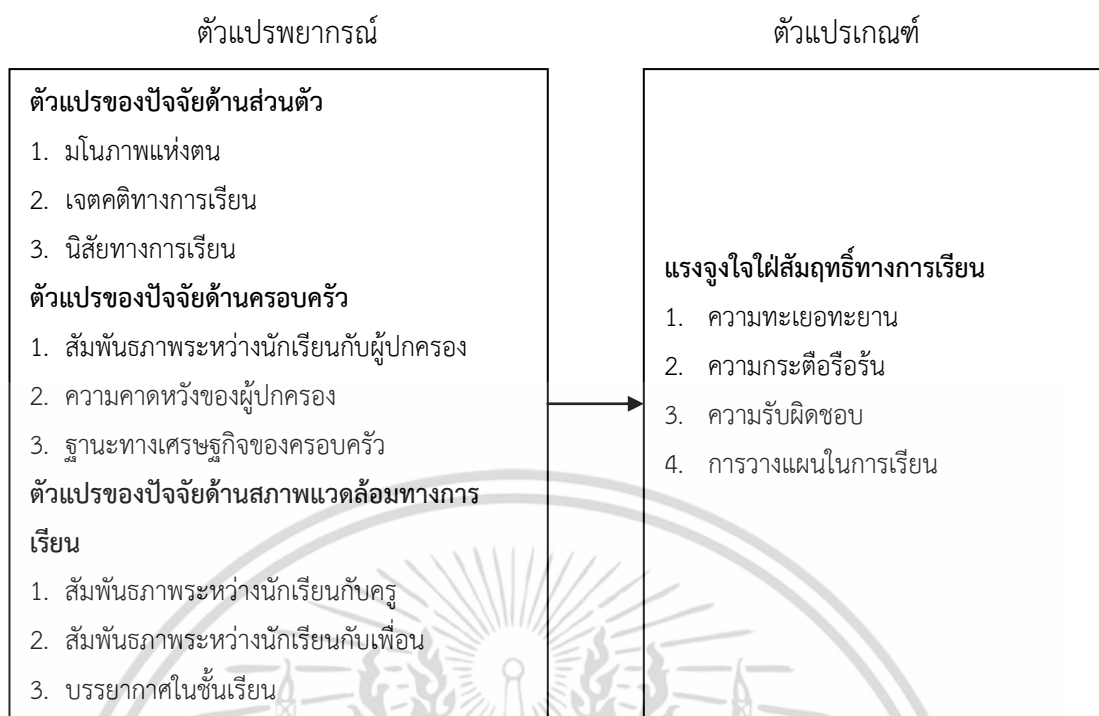
ผู้วิจัยได้สังเคราะห์งานวิจัยของไกล์รุ่ง เก่าปริบูรณ์ (2544) ประจวบ ทองศรี (2546) วันทนา กิติทรัพย์กาญจนา (2546) ประเมศวร์ วัฒนโอภาส และคณะ (2548) ดวงกมล บุญธิมา (2549) ปราณี หล้าเบ็ญสะ (2553) ประวิทย์ โทนแก้ว (2553) ภัทรวิจิตร มณีประเสริฐ (2554) จาก การสังเคราะห์งานวิจัยดังกล่าว สามารถแสดงที่มาของกรอบแนวคิดได้ ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 ที่มาของกรอบแนวคิด

แนวคิดจากงานวิจัยของ	ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน								
	มโนภาพแห่งตน	เจตคติทางการเรียน	นิสัยทางการเรียน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง	ความคาดหวังของผู้ปกครอง	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	บรรยากาศในชั้นเรียน
1. ไกล่รุ่ง เก่าบริบูรณ์				✓			✓	✓	
2. ประจวบ ทองศรี								✓	✓
3. วันทนา กิติทรัพย์กาญจนา		✓	✓						
4. ประเมศว วัฒน โอภาส และคณะ	✓							✓	✓
5. ดวงมล บุญธิมา	✓	✓		✓					
6. ปราณี หล้าเบญจนะ		✓		✓			✓		✓
7. ประวิทย์ โทนแก้ว						✓		✓	✓
9. ภัทราวิจิตร มณี ประเสริฐ	✓			✓	✓		✓	✓	✓

1.4.2 กรอบแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดของนักจิตวิทยา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จาก McClelland ดารณี วงษ์อยู่น้อย (อ้างในไกล่รุ่ง เก่าบริบูรณ์. 2544) และ ไกล่รุ่ง เก่าบริบูรณ์ (2544) โดยศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วย ความทะเยอทะยาน ความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบ และการวางแผนในการเรียน จากแนวคิดทั้ง 2 ส่วน ดังกล่าว ผู้วิจัยนำมาสรุปเป็นภาพกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปี 2 ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 702 คน

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปี 2 ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 248 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (อ้างใน พรรรณี ลีกิจวัฒน์. 2553 : 150) เลือกกลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น ใช้สาขางานเป็นระดับชั้น

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.2.1 ตัวแปรพยากรณ์

ประกอบด้วย ตัวแปรของปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วย ตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

1.5.2.2 ตัวแปรเกณฑ์ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงแรงขับภายในใจที่ทำให้นักเรียนพยายามแสดงพฤติกรรม ที่ส่งเสริมให้ตนเองประสบความสำเร็จทางการเรียน ตามความคาดหวัง โดยพฤติกรรมที่แสดงออกนั้น เป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งประกอบด้วย ความทะเยอทะยาน ความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบ และการวางแผนในการเรียนดังนี้

1. ความทะเยอทะยาน หมายถึงมีความคาดหวังทางการเรียนสูง จะแสดงออกทางพฤติกรรมการเรียน ด้วยความมานะอดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่คาดหวัง
2. ความกระตือรือร้น หมายถึงลักษณะของผู้เรียนที่ใส่ใจ หรือฝึกฝนในสิ่งที่กระทำ ทำงานทันทีเมื่อได้รับมอบหมาย ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง
3. ความรับผิดชอบทางการเรียน หมายถึงพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นนักเรียน เอาใจใส่การเรียนให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
4. การวางแผนในการเรียน หมายถึงแผนการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่คาดหวัง มีลักษณะเป็นการวางแผนเตรียมการล่วงหน้า

1.6.2 ตัวแปรของปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง สิ่งที่ส่งผลให้นักเรียน มีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จด้านการเรียน แบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1.6.2.1 ตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว หมายถึงลักษณะเฉพาะที่เป็นสภาพโดยทั่วไปของนักเรียน มีตัวแปรที่ต้องการศึกษา 3 ตัวแปร ประกอบด้วย

1. มโนภาพแห่งตน หมายถึงความคิดเห็น และความรู้สึกของนักเรียน ที่มีต่อตนเองทางด้านร่างกาย จิตใจ และความสามารถดังนี้
 - 1.1 ด้านร่างกาย หมายถึงความรู้สึก ความคิดของนักศึกษา ที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับรูปร่าง หน้าตา การแต่งกาย และกิริยาท่าทาง
 - 1.2 ด้านจิตใจ หมายถึงความรู้สึก ความคิดของนักศึกษา ที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง และความภาคภูมิใจในตนเอง
 - 1.3 ด้านความสามารถ หมายถึงความรู้สึก ความคิดของนักศึกษาที่มีต่อตนเอง

เกี่ยวกับความสามารถด้านการเรียน และการทำกิจกรรมทางการเรียน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เจตคติทางการเรียน หมายถึงความรู้สึกนึกคิด ท่าทีของนักเรียน ที่มีต่อการเรียน การเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเรียน

3. นิสัยทางการเรียน หมายถึงพฤติกรรมการปฏิบัติตนทางการเรียน ของนักเรียน ที่ปฏิบัติในห้องเรียน ทางบวกคือ พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เอาใจใส่การเรียน ทางลบคือ ไม่สนใจการเรียน ซึ่งมีลักษณะตรงกันข้าม

1.6.2.2 ตัวแปรของปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึงสภาพการณ์ที่เกี่ยวกับผู้ปกครอง และนักเรียน มีตัวแปรที่ต้องการศึกษา 3 ตัวแปร ประกอบด้วย

1. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึงสัมพันธภาพในครอบครัว ประกอบด้วย การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน และการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ดังนี้

1.1 การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ประกอบด้วย การเอาใจใส่ในด้านการเรียนของนักเรียน ความห่วงใย การอบรมสั่งสอน การให้คำปรึกษา แนะนำ และการสนับสนุนให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ในด้านการเรียน

1.2 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ประกอบด้วย การแสดงความเคารพ การช่วยเหลืองานบ้าน การปฏิบัติตามคำสั่งสอนของผู้ปกครอง และการขอคำปรึกษา

2. ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึงการรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ปกครองคาดหวังต่อตัวนักเรียน ในด้านอนาคตการเรียน และความประพฤติ

3. สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึงรายได้ของบิดามารดาารวมกันต่อเดือน หรือรายได้ของผู้ปกครองในปัจจุบัน

1.6.2.3 ตัวแปรของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน หมายถึงสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน และนอกห้องเรียน มีตัวแปรที่ต้องการศึกษา 3 ตัวแปร ประกอบด้วย

1. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึงการปฏิบัติตนของครูที่มีต่อนักเรียน และการปฏิบัติตนของนักเรียนที่มีต่อครู ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันดังนี้ 1) การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน โดยการเอาใจใส่ทุกข์สุขของนักเรียน การรับฟังนักเรียน การให้ความเป็นกันเอง การอบรมสั่งสอน และการให้คำแนะนำ หรือปรึกษา 2) การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู โดยการให้ความร่วมมือ การเคารพเชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสั่งสอน และการขอคำปรึกษา

2. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึงการปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อน ที่มีต่อกัน โดยการให้ความช่วยเหลือกันในการเรียน ความห่วงใยกัน ความสนิทสนม และการทำกิจกรรมร่วมกัน

3. บรรยากาศในชั้นเรียน หมายถึงสภาพความพร้อมทั่วไปทางกายภาพของห้องเรียน ความเพียงพอ หรือความพร้อมของวัสดุฝึก และเครื่องมือในการเรียนรู้ทางด้านวิชาชีพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังนี้

- 2.1 ข้อมูลพื้นฐานของวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
- 2.2 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว
- 2.3 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับตัวแปรของปัจจัยด้านครอบครัว
- 2.4 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับตัวแปรของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน
- 2.5 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ข้อมูลพื้นฐานของวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

2.1.1 ประวัติ วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา เดิมชื่อโรงเรียนประถมช่างไม้ ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2476 มีเนื้อที่ 14 ไร่ 1 งาน 26 ตารางวา โดยเช่าที่ดินของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ตั้งอยู่เลขที่ 12 ถนนมหาจักรพรรดิ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมืองจังหวัดฉะเชิงเทรา ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนช่างไม้ฉะเชิงเทรา เมื่อปี พ.ศ. 2480 และได้รับการพัฒนาปรับปรุงให้รวมเข้ากับโรงเรียนอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา ในปี พ.ศ. 2494 หลังจากนั้นถูกยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษา เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2519 และแยกตัวออกจากวิทยาลัยอาชีวศึกษา โดยใช้ชื่อว่า วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523 เป็นต้นมา (วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา. 2554 : 1)

2.1.2 การดำเนินงานในปัจจุบัน

วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา มีบุคลากรประจำปีการศึกษา 2555 ประกอบด้วยครู และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 190 คน จำแนกเป็นผู้บริหาร 5 คน อาจารย์ประจำ 65 คน ลูกจ้างประจำ 12 คน ครูอัตราจ้าง 59 คน พนักงานราชการ 1 คน เจ้าหน้าที่ 39 คน และคนงาน 9 คน (งานบุคลากรวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา 2555) จำนวนนักเรียน-นักศึกษาประจำปีการศึกษา 2555 ประกอบด้วย นักเรียน ปวช.1 จำนวน 1,107 คน ปวช.2 จำนวน 702 คน ปวช.3 จำนวน 563 คน ปวส.1 จำนวน 422 คน ปวส.2 จำนวน 322 คน รวมระดับ ปวช. จำนวน 2,372 คน ระดับ ปวส. จำนวน 744 คน (งานทะเบียน วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา 2555)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ปรัชญา

“ทักษะดีมีวินัยใฝ่คุณธรรมนำวิชาการ” คือ เป็นผู้นำในการจัดการศึกษา เป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้เพื่อผลิต และพัฒนากำลังคนให้มีความรู้ความสามารถด้านช่างอุตสาหกรรม ในระดับช่างฝีมือ ช่างเทคนิค และนักเทคโนโลยี ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ได้กำลังคนที่มีคุณภาพ มีคุณธรรมจริยธรรม ตามความต้องการของตลาดแรงงาน และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา. 2554 : 13)

- พันธกิจ

1. จัดการศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ให้นักเรียนมีความรู้ด้านการผลิต การบริการ การจัดการ ตลอดจน มีคุณธรรมจริยธรรม สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
2. พัฒนาและเพิ่มพูนศักยภาพบุคลากรของวิทยาลัย ให้มีความรู้ความสามารถ ด้านวิชาชีพ ตามมาตรฐานสากล อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ให้บริการทางวิชาการ และสารสนเทศทางวิชาชีพ ด้านช่างอุตสาหกรรมแก่ชุมชน องค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชน
4. ร่วมมือและประสานความสัมพันธ์กับภาคเอกชน และองค์กรท้องถิ่น เพื่อระดมทรัพยากร มาจัดการศึกษา ให้มีคุณภาพสูงสุด (วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา. 2554 : 13)

- การจัดการเรียนการสอน

วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา จัดการเรียนการสอนประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม 2 หลักสูตร ได้แก่ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงพุทธศักราช 2546) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2546 สาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับ ปวช. มี 5 สาขาวิชา ระดับ ปวส. มี 7 สาขาวิชา ดังนี้ (วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา. 2554 : 2)

ตารางที่ 2.1 สาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 5 สาขาวิชา

สาขาวิชา	สาขางาน
1. การก่อสร้าง	ก่อสร้าง
2. ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	ไฟฟ้ากำลัง อิเล็กทรอนิกส์ โทรคมนาคม
3. เครื่องกล	ยานยนต์
4. เครื่องมือกลและซ่อมบำรุง	เครื่องมือกล
5. โลหะการ	เชื่อมโลหะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 สาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 7 สาขาวิชา

สาขาวิชา	สาขางาน
1. การก่อสร้าง	ก่อสร้าง
2. ไฟฟ้ากำลัง	เครื่องกลไฟฟ้า
3. อิเล็กทรอนิกส์	อิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม เทคนิคคอมพิวเตอร์
4. เทคโนโลยีโทรคมนาคม	ระบบสื่อสารข้อมูลและเครือข่าย
5. เทคนิคอุตสาหกรรม	ติดตั้งและบำรุงรักษา
6. เทคนิคการผลิต	แม่พิมพ์โลหะ
7. เทคนิคโลหะ	เทคนิคการเชื่อมโลหะ

ตารางที่ 2.3 จำนวนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของปีที่เริ่มเข้าศึกษา ถึงจบการศึกษา 6 ปีซ้อนหลัง และร้อยละของนักเรียนที่จบการศึกษา ในปีการศึกษา 2549-2554)

ปีที่เข้าศึกษา / ปีที่จบการศึกษา	จำนวนนักเรียนที่รับเข้าปวช.1 (คน)	จำนวนนักเรียนที่ขึ้นชั้นปวช. 2 (คน)	จำนวนนักเรียนที่ขึ้นชั้นปวช. 3 (คน)	จำนวนนักเรียนที่จบการศึกษา (คน)	ร้อยละของนักเรียนที่จบการศึกษา
2547-2549	924	577	485	398	43.07
2548-2550	1,090	675	596	472	43.30
2549-2551	930	693	633	566	60.86
2550-2552	888	585	552	474	53.37
2551-2553	1,022	702	674	432	42.27
2552-2554	1,017	793	625	448	44.05

ที่มา : งานทะเบียน วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา (2555)

2.2 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว

2.2.1 มโนภาพแห่งตน

2.2.1.1 ความหมายของมโนภาพ

จากการศึกษาความหมายของมโนภาพแห่งตนพบว่า มีผู้ศึกษาและให้ความหมายของมโนภาพแห่งตนไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเมศวร์ วัฒนโสภาส และคณะ (2548 : 4) กล่าวว่า มโนภาพแห่งตน หมายถึงความคิด ความรู้สึกของนักศึกษา ที่มีต่อตนเอง ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และความสามารถ ดังนี้

1. ด้านร่างกาย หมายถึงความคิด ความรู้สึกของนักศึกษา ที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับรูปร่าง หน้าตา การแต่งกาย และพฤติกรรมการแสดงออก ลักษณะการพูด กิริยาท่าทาง
2. ด้านจิตใจ หมายถึงความคิด ความรู้สึกของนักศึกษา ที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง และความภาคภูมิใจในตนเอง
3. ด้านความสามารถหมายถึงความคิดความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับความสามารถทางการเรียน การทำกิจกรรม และความถนัดต่างๆ

ภัทราวิจิตร มณีประเสริฐ (2554 : 3) กล่าวว่า มโนภาพแห่งตน หมายถึงความคิด ความรู้สึกของนักศึกษา ที่มีต่อตนเอง ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และความสามารถ แบ่งได้ 3 ด้านดังนี้

1. ด้านร่างกาย หมายถึงความรู้สึก ความคิดของนักศึกษาที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับรูปร่าง หน้าตา การแต่งกาย และพฤติกรรมการแสดงออก ทั้งการพูด กิริยาท่าทาง
2. ด้านจิตใจ หมายถึงความรู้สึก ความคิดของนักศึกษา ที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง และความภาคภูมิใจในตนเอง
3. ด้านความสามารถ หมายถึงความรู้สึก ความคิดของนักศึกษา ที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับความสามารถด้านการเรียน การทำกิจกรรม และความถนัดต่างๆ

วิรัตน์ พสุนนท์ (2551 : 31) กล่าวว่า มโนภาพแห่งตน หมายถึงความคิด ความรู้สึกที่มีต่อตนเองในด้านความสามารถ บุคลิกลักษณะทางกาย สติปัญญา พฤติกรรมการแสดงออก ซึ่งอาจจะมีทั้งด้านดีและด้านด้อย อันเป็นผลมาจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมแวดล้อม

ดวงกมล บุญธิมา (2549 : 22) กล่าวว่า มโนภาพแห่งตน หมายถึงความนึกคิดของนักศึกษาที่เกิดขึ้น ที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับคุณลักษณะความสามารถ ความมั่นใจ ความภาคภูมิใจ และความพร้อมด้านทุนทรัพย์

อัจฉริยา กิ่งแก้ว (2551 : 37) กล่าวว่า มโนภาพแห่งตน คือความนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในด้านต่างๆ ผู้ที่มีมโนภาพแห่งตนทางบวก จะเห็นคุณค่าในตนเอง เคารพนับถือตนเอง และมีความรู้สึกมั่นใจในตนเอง

จากการศึกษาความหมายของมโนภาพแห่งตน สามารถสรุปได้ว่า มโนภาพแห่งตน หมายถึงความคิดเห็น และความรู้สึกของนักเรียน ที่มีต่อตนเองทางด้านร่างกาย จิตใจ และความสามารถ ดังนี้

1. ด้านร่างกาย หมายถึงความรู้สึก ความคิดของนักเรียน ที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับรูปร่าง หน้าตา การแต่งกาย และกิริยาท่าทาง
2. ด้านจิตใจ หมายถึงความรู้สึก ความคิดของนักเรียน ที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง และความภาคภูมิใจในตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ด้านความสามารถ หมายถึงความรู้สึก ความคิดของนักเรียน ที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับความสามารถด้านการเรียน และการทำกิจกรรมทางการเรียน

2.2.1.2 ลักษณะของมโนภาพแห่งตน

ชัยยงค์ พรมวงศ์ (2544 : 28) กล่าวว่า ลักษณะของบุคคลที่มองตนเองในแง่ดี จะมีลักษณะมองโลกในแง่ดี มีศรัทธาต่อชีวิต ปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย และมีความอะลุ่มอล่วย ไม่เชื่อคนง่าย มีความเชื่อมั่นและมีความพยายาม ทำสิ่งใดมักประสบความสำเร็จเสมอ ไม่มีปมด้อย ไม่ก้าวร้าว มีความจริงใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และเต็มใจให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ส่วนบุคคลที่มองตนเองในแง่ไม่ดี จะมีลักษณะมองโลกในแง่ร้าย ขาดศรัทธาต่อชีวิต ปรับตัวได้ยาก ถูกชักจูงให้ทำผิดได้ง่ายทำอะไรรีๆกลางๆไม่ประสบความสำเร็จ มีปมด้อย ก้าวร้าว มุ่งทำลาย หวาดระแวง และขาดความจริงใจ ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และไม่ชอบให้ความร่วมมือ

Calhoon & Acocella (1990 : 71) กล่าวว่า บุคคลจะสร้างมโนภาพแห่งตน 2 ลักษณะ ได้แก่

1. มโนภาพแห่งตนทางบวก บุคคลจะมีลักษณะพึงพอใจ ยอมรับสภาพของตน ที่เป็นจริงไม่ชื่นชมตนเองจนเกินไป บุคคลกลุ่มนี้จะมีความคงที่ในมโนภาพแห่งตน และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อเขามีข้อมูลใหม่ๆ เขาสามารถยอมรับในความแตกต่าง เพราะการเปิดใจกว้างรับข้อมูลใหม่ๆ ประมวลสิ่งเหล่านั้นด้วยปัญญา และประสบการณ์ บุคคลเหล่านี้จะมีความอดทน และตอบสนองผู้อื่นด้วยความรัก ความเข้าใจ เคารพในสิทธิของผู้อื่น มีพฤติกรรมที่เหมาะสม และพึงพอใจในชีวิต

2. มโนภาพแห่งตนทางลบ บุคคลจะมีลักษณะสร้างภาพของตน และยึดไว้เป็นสิ่งตายตัว ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เขาคิดว่าสิ่งนั้นคือสิ่งที่ดี และถูกต้องแล้ว ทำให้เขาประสบปัญหาการดำเนินชีวิต เนื่องจากความไม่ยืดหยุ่นต่อสภาพการณ์ ลักษณะของมโนภาพทางลบ ได้แก่ ประเมินตนเองทางลบ มองตนเองต่ำต้อย ไร้ค่า มองตนเองไม่มีความสามารถ มีอารมณ์น้อยเนื้อต่ำใจ เหวงหว้าหว่ และไม่ยอมรับตนเอง

จากการศึกษาลักษณะของมโนภาพแห่งตน สามารถสรุปได้ว่า ลักษณะของมโนภาพแห่งตน มี 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) ลักษณะของมโนภาพแห่งตนทางบวก คือ บุคคลจะรู้จักตนเอง มองตนเองในแง่ดี มองโลกในแง่ดี ยอมรับตนเอง ปรับตัวได้ มีความอดทน ทำสิ่งใดมักประสบความสำเร็จเสมอ 2) ลักษณะของมโนภาพแห่งตนทางลบ คือบุคคลจะมองตนเองต่ำต้อย ไร้ค่า มองตนเองไม่มีความสามารถ ทำอะไรรีๆกลางๆ ไม่ประสบความสำเร็จ มีปมด้อย ก้าวร้าว มุ่งทำลาย หวาดระแวง

2.2.1.3 ทฤษฎีมโนภาพแห่งตน

จากการศึกษาทฤษฎีมโนภาพแห่งตน พบว่ามีผู้ศึกษา และให้คำอธิบายไว้ดังนี้

Combs and Snygg (อ้างในอัจฉริยา กิ่งแก้ว. 2551 : 32) กล่าวว่ามโนภาพแห่งตนเป็นความคิด และการรับรู้ในความสามารถของบุคคลและทุกๆ สิ่งเกี่ยวกับตนเอง โดยมีความเชื่อว่า บุคคลพยายามที่จะไปสู่ความสำเร็จ ในการปรับมโนภาพแห่งตน เพื่อคงไว้ซึ่งสุขภาพจิตที่สมบูรณ์ บนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นฐานความต้องการนี้เอง การรับรู้เกี่ยวกับตน จึงมีอิทธิพลอย่างยิ่ง ในการอธิบายถึงพฤติกรรมของบุคคล โดยเชื่อว่า การแสดงออกของบุคคล ในทุกสถานการณ์ ขึ้นอยู่กับการรับรู้ และการควบคุมตนเอง บุคคลจะปฏิเสธ หรือบิดเบือน การรับรู้ที่ไม่สอดคล้องกับมโนภาพแห่งตน แต่จะเลือกรับรู้ และแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับมโนภาพแห่งตนเท่านั้น

Rogers (อ้างในวิรัตน์ พสุนนท์. 2551 : 33) ได้พัฒนาทฤษฎีต่อจาก Combs and Snygg เขาอธิบายว่า บุคลิกภาพของมนุษย์ถูกหล่อหลอม และผลักดันมาจากประสบการณ์ของบุคคลตั้งแต่วัยแรกเกิดไปจนถึงชีวิต โดยชี้ให้เห็นความสำคัญของโลกส่วนตัว ที่มีผลต่อการกระทำมากกว่าอิทธิพลจากสิ่งเร้าภายนอก และเน้นว่า การแสดงพฤติกรรมใดๆนั้น เนื่องมาจากการรับรู้ของตนเองจากประสบการณ์ และการตีความสิ่งต่างๆที่อยู่รอบตัว เขาเชื่อว่าคนเราเกิดมาพร้อมกับความสามารถ และมีความมั่นใจที่จะเข้าใจสิ่งต่างๆได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งมีแรงจูงใจภายใน ที่จะพัฒนาตนเองไปข้างหน้า ไปสู่สภาพการรู้จักตนเองตามสภาพ แต่ก่อนที่บุคคลจะพัฒนาไปถึงจุดนั้นได้ บุคคลจะต้องมีความเพียงพอในความต้องการ ที่จะได้รับการยอมรับจากผู้อื่น บุคคลจะรู้สึกว่าจะได้รับการยอมรับหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่อบอุ่น ท่าทีที่ให้เกียรติ การยอมรับนับถือ ความเห็นอกเห็นใจและการยอมรับกัน เขาได้อธิบายการแสดงพฤติกรรมเนื่องมาจากมโนภาพแห่งตนไว้ 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) มโนภาพแห่งตนที่เกิดจากการรับรู้ (Perceiver Self-Concept) เป็นความรู้สึกว่าตัวเองคือใคร เป็นอย่างไร เป็นมโนภาพแห่งตนที่เกิดจากการรับรู้จากปฏิกริยาของผู้อื่นมากกว่าเป็นมโนภาพแห่งตนที่เป็นจริง (Real Self-Concept) 2) มโนภาพแห่งตนที่ต้องการจะเป็น (Ideal Self-Concept) เป็นสิ่งที่ผู้นั้นยึดถือ อยากจะเป็น สำหรับ Rogers เขามองมโนภาพแห่งตนเช่นเดียวกับ Combs and Snygg คือเป็นทั้งผู้ถูกกระทำ และเป็นกระบวนการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง จากการศึกษาทฤษฎีมโนภาพแห่งตน สามารถสรุปได้ว่า มโนภาพแห่งตนเป็นความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเองในด้านดี และในด้านไม่ดี ทั้งด้านพฤติกรรม นิสัย ทักษะความสามารถส่วนตัว อารมณ์ และการสร้างสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น สามารถแบ่งได้เป็น 3 แบบ คือ การมองเห็นตนเองตามที่เป็นจริง การมองเห็นตนเองจากมุมมองของคนอื่นในสังคม และการมองเห็นตนเองในแบบที่อยากเป็น

2.2.2 เจตคติทางการเรียน

2.2.2.1 ความหมายของเจตคติ

จากการศึกษาความหมายของเจตคติ หรือ ทักษะคติพบว่า มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

Good (1973 : 117) กล่าวว่า ทักษะคติคือ ความรู้สึก ที่จะแสดงออกในลักษณะใด ลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหา หรือ ต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รัก เกลียดกลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Hilgard (1962 : 164) กล่าวว่า ทักษะคติเป็นพฤติกรรม หรือความรู้สึกครั้งแรก ที่มีต่อบุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แนวความคิดใด หรือสภาพการณ์ใดในทางเข้าหาหรือหนีออกห่าง และเป็นความพร้อมที่จะคอยสนองในครั้งต่อไป ในทางเอนเอียงไปในลักษณะเดิม เมื่อพบกับสิ่งดังกล่าวนั้นอีก

ลิวิน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543 : 54) กล่าวว่า เจตคติหรือทักษะคติ ถือเป็นความรู้สึก ความเชื่อ ความศรัทธา ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด จนเกิดความพร้อม ที่จะแสดงพฤติกรรมออกมา ซึ่งอาจจะเป็นไปทางด้านดี หรือไม่ดีก็ได้ เจตคติยังไม่เป็นพฤติกรรม แต่เป็นตัวการ ที่ทำให้เกิดพฤติกรรม ดังนั้น เจตคติจึงเป็นคุณลักษณะ ของความรู้สึก ที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในใจ

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2550 : 366) กล่าวว่า ทักษะคติเป็นอักษณาสัย (Disposition) หรือ แนวโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อม หรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งคน วัตถุ สิ่งของ หรือความคิด ทักษะคติอาจจะเป็นบวกหรือลบ ถ้าบุคคลมีทักษะคติทางบวกต่อสิ่งใด ก็จะมีพฤติกรรมที่จะเผชิญกับสิ่งนั้น ถ้ามีทักษะคติทางลบก็จะหลีกเลี่ยง ทักษะคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยม และความเชื่อของบุคคล

ปราณี หล้าเบญจ (2553 : 8) กล่าวว่า เจตคติทางการเรียนหมายถึง ความคิดความรู้สึก และท่าทีของนักเรียน ต่อการเรียนที่แสดงออก ในทางเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ชอบ ไม่ชอบ และมีแนวโน้มที่จะกระทำตามทำที่นั้นๆ

สุดถัย ศรีปรีชา (2550 : 4) กล่าวว่า เจตคติทางการเรียนหมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียน และการเห็นคุณค่า และความสำคัญของการศึกษา อาจเป็นความรู้สึกในทางดี หรือไม่ดีก็ได้

จากการศึกษาความหมายของเจตคติ สามารถสรุปได้ว่า เจตคติทางการเรียน มีทั้งทางบวก และทางลบ ทางบวกหมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ท่าทีของนักเรียนที่มีต่อการเรียนในทางเข้าหา การเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเรียน พึงพอใจในการเรียน ทางลบคือรู้สึกไม่พอใจและหลีกเลี่ยง

2.2.2.2 ลักษณะของเจตคติ

Shaw & Wright (อ้างในลิวิน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2543 : 59) ได้รวบรวม ลักษณะของเจตคติ จากแนวความคิดของนักจิตวิทยาหลายคน และสรุปว่า

1. เจตคติขึ้นอยู่กับการประเมินมโนภาพของเจตคติ แล้วเกิดเป็นพฤติกรรมแรงจูงใจ เจตคติ เป็นเพียงความรู้สึกโน้มเอียงจากการประเมินยังไม่ใช่พฤติกรรม ตัวเจตคติเองไม่ใช่แรงจูงใจ แต่เป็นตัวการที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ ในการแสดงพฤติกรรม แต่ถ้าแสดงออกเป็นพฤติกรรมแล้ว จะเป็นลักษณะ 4 กลุ่มคือ

Positive – approach เช่น ความเป็นเพื่อน ความรัก ฯลฯ

Negative – approach เช่น การโจมตี คำว่า ต่อสู้ ฯลฯ

Negative – avoidance เช่น ความรัก ความเกลียด ฯลฯ ประเภทนี้เป็นเจตคติที่ไม่ดี แบบไม่ยอมพบเห็นหน้า คือ อยากรหลีกเลี่ยงให้ไกลนั่นเอง

Positive – avoidance เป็นลักษณะเจตคติทางบวก แต่ก็อยากจะหลบหลีก หรือ ไม่รบกวน เช่น การปล่อยให้ยุ่งๆ เมื่อเขามีความทุกข์ เป็นต้น

2. เจตคติเปลี่ยนแปลงความเข้มข้น ตามแนวของทิศทาง ตั้งแต่บวกจนถึงลบ นั่นคือ เป็นการแสดงความรู้สึกว่า ไปทางบวกมากหรือน้อย ไปทางลบมากหรือน้อย หรือความเข้มข้นศูนย์ ก็คือ ไม่รู้สึกนั่นเอง คือ เป็นกลางระหว่างบวกกับลบ แต่จุดที่เป็นกลางนั้น เป็นปัญหาต่อการแปลผลเพราะตามธรรมชาติจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการตอบ บางคนไม่คิดอะไรก็มักจะขีดตรงกลางก็มีมาก

3. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ มากกว่ามีมาแต่กำเนิด เพราะเรียนรู้ได้จาก สิ่งที่มีปฏิสัมพันธ์รอบตัวเรา ซึ่งเป็นเป้าเจตคติทั้งหลาย ถ้าเรียนรู้ว่าสิ่งนั้นมีคุณค่า ก็จะเกิดเจตคติทางดี ถ้าเรียนรู้ว่าสิ่งนั้นไม่มีคุณค่า ก็จะเกิดเจตคติไม่ดี เพราะไม่ได้ศึกษารายละเอียดของสิ่งนั้น การเรียนรู้เป้าเจตคติ อาจผ่านตัวจริง หรือผ่านสื่อทั้งหลาย ที่มีต่อเป้าเจตคิตัวจริงก็ได้ ก็สามารถเกิดเจตคติขึ้นได้

4. การมีเจตคติขึ้นอยู่กับเป้าเจตคติ หรือกลุ่มสิ่งเร้าเฉพาะอย่าง สิ่งเร้าทั้งหลายอาจเป็นคน สัตว์ สิ่งของ สถาบัน มโนภาพ อุดมการณ์ อาชีพหรือสิ่งอื่นๆก็ได้ เจตคติมีลักษณะอย่างไรขึ้นอยู่กับเป้าเจตคติที่ได้สัมผัส เรียนรู้มาอย่างน้อยแตกต่างกันเป็นสำคัญ เป้าเจตคติที่มีลักษณะเป็นกลุ่มใกล้เคียงกันจะมีเจตคติแตกต่างจากเป้าเจตคติที่มีลักษณะของกลุ่มที่แตกต่างกันมาก

5. เจตคติมีค่าสหสัมพันธ์ภายในเปลี่ยนแปลงไปตามกลุ่ม นั่นคือกลุ่มที่มีลักษณะเดียวกัน เจตคติจะมีความสัมพันธ์กันสูง กลุ่มที่มีลักษณะต่างกัน จะมีความสัมพันธ์กันต่ำ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มที่มีเจตคติดีต่อสิ่งเดียวกันย่อมมีความสัมพันธ์กันด้วย

6. เจตคติมีลักษณะมั่นคง และทนทาน เปลี่ยนแปลงยาก นั่นคือ ถ้าเป็นเจตคติจริงๆแล้ว การเปลี่ยนแปลงจะช้า และทำได้ยาก เช่นเรารักใครคนหนึ่ง เมื่อรักแล้วก็ยังรักอยู่ ไม่ว่าใครจะให้ข้อมูลไม่ตัวอย่างไร หรือแม้แต่คนที่เรารักมีความผิดพลาดเรื่องใด เราก็ยังรักอยู่ แต่ถ้าพฤติกรรมของคนที่เรารัก เบี่ยงเบนไปบ่อยๆ นานๆเข้า เจตคติก็เปลี่ยนแปลงจากรัก ไปเป็นเกลียดได้

สจวร์ต คุก (1955 : 367) กล่าวว่า ลักษณะของเจตคติ คือ

1. เจตคติ เป็นสิ่งที่เรียนรู้
2. เจตคติ เป็นแรงจูงใจ ที่จะทำให้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้า หรือหลีกเลี่ยง ดังนั้นเจตคติจึงมีทั้งบวกและลบ เช่นถ้านักเรียนมีเจตคติบวกต่อวิชาคณิตศาสตร์นักเรียนจะชอบเรียนคณิตศาสตร์ และ เมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษา ก็จะเลือกเรียนแขนงวิทยาศาสตร์ ตรงข้ามกับนักเรียนที่มีเจตคติทางลบต่อวิชาคณิตศาสตร์ก็จะไม่ชอบ หรือไม่มีแรงจูงใจที่จะเรียน

3. เจตคติประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 อย่าง คือองค์ประกอบเชิงความรู้สึก หรืออารมณ์ (Affective Component) องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือการรู้คิด (Cognitive Component) องค์ประกอบเชิงพฤติกรรม (Behavioral Component)

4. เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ง่าย การเปลี่ยนแปลงเจตคติ อาจจะเปลี่ยนแปลงจากบวกเป็นลบ หรือจากลบเป็นบวก ซึ่งบางครั้งเรียกว่าการเปลี่ยนแปลงทิศทางของเจตคติ หรืออาจจะเปลี่ยนแปลง

ความเข้มข้น (Intensity) หรือความมากน้อยของเจตคติ ซึ่งบางอย่างอาจจะหยุดและเลิกไป เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. เจตคติเปลี่ยนแปลงไปตามชุมชนหรือสังคม ที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก เนื่องจากชุมชนหรือสังคมหนึ่ง ๆ อาจจะมีค่านิยมที่เป็นอุดมการณ์พิเศษเฉพาะ ดังนั้นค่านิยมเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อเจตคติของบุคคลที่เป็นสมาชิก ในกรณีที่ต้องการเปลี่ยนเจตคติจะต้องเปลี่ยนค่านิยมด้วย

6. สังคมประกิต (Socialization) มีความสำคัญต่อการพัฒนาเจตคติของเด็ก โดยเฉพาะเจตคติต่อความคิด และหลักการที่เป็นนามธรรม เช่นอุดมคติ เจตคติต่อเสรีภาพในการพูด การเขียน เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพเศรษฐกิจสังคมสูง จะมีเจตคติทางบวกสูงสุด

จากการศึกษาลักษณะของเจตคติ สามารถสรุปได้ว่า เจตคติมีลักษณะเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีต ซึ่งบุคคลจะมีเจตคติเฉพาะตนตามความคิดเห็นและประสบการณ์ที่เคยได้รับ และพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาตามเจตคตินั้น เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ตามเหตุปัจจัยของเวลา อารมณ์ สถานการณ์ ขึ้นอยู่กับบุคคลและสภาพแวดล้อม

2.2.2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดเจตคติ

เต็มศักดิ์ คทวณิช (2546 : 312) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติของบุคคลนั้น จำแนกรายละเอียดได้ดังนี้

1. วัฒนธรรม (Culture) แต่ละสังคมจะมีวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดแบบแผน เพื่อใช้ในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ดังนั้นวัฒนธรรมจึงมีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อและความรู้สึกของคนในสังคมอย่างมาก ด้วยเหตุนี้คนในสังคมเดียวกันจึงมักจะแสดงพฤติกรรมออกมาในแนวทางเดียวกัน เช่น คนอเมริกันบางรัฐจะมีวัฒนธรรมการเหยียดสีผิว จึงมีผลทำให้คนในรัฐนั้นมีเจตคติที่ไม่ดีต่อคนผิวเหลืองและผิวดำ ดังนั้นพฤติกรรมที่แสดงออกจึงมักจะลอกทำลายทรัพย์สิน ทำร้ายร่างกายคนต่างผิวอยู่เสมอ เป็นต้น

2. ครอบครัว (Family) เป็นสถาบันทางสังคมแห่งแรกที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติของบุคคลเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากเด็กมักจะมีความคิดและความเชื่อที่คล้ายคลึงตามค่านิยมสั่งสอนของพ่อแม่ ดังนั้น เจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับการปลูกฝังจากครอบครัวมาแล้ว จึงมักจะเปลี่ยนแปลงได้ยาก ด้วยเหตุนี้จึงพบว่า เจตคติของพ่อแม่กับลูกจะมีความคล้ายคลึงกันมาก เช่น พ่อแม่มีความเชื่อทางศาสนาอย่างเคร่งครัด ลูกมักจะเคร่งครัดต่อศาสนาด้วย

3. ประสบการณ์ (Experience) ที่บุคคลได้รับจะมีส่วนสำคัญต่อการเกิดทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ทั้งในทางบวกและทางลบ รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีอยู่เดิมด้วย เช่น คนป่วยที่มีประสบการณ์จากการที่ถูกพยาบาลตวาดบ่อยๆ ก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อนางพยาบาลหรือโรงพยาบาล เด็กอนุบาลจะมีเจตคติที่ดีต่อครูเพราะมีประสบการณ์ว่าครูใจดี สวย พุดจาไพเราะ เป็นต้น

4. อิทธิพลของกลุ่มทางสังคม (Social Group) ได้แก่กลุ่มเพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน กลุ่มดังกล่าวจะมีอิทธิพลต่อการเกิดเจตคติไปทิศทางใดทิศทางหนึ่งได้ง่าย โดยเฉพาะในเด็กวัยรุ่น ทั้งนี้เนื่องมาจาก ความเป็นเพื่อนยอมทำให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนม โดยเฉพาะเพื่อนที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน มักจะมีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. สื่อมวลชน (Mass Communications) ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และอินเทอร์เน็ต (Internet) สื่อเหล่านี้มีบทบาทสำคัญ ต่อการชักจูงให้บุคคลเกิดเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทิศทางใดก็ได้ ทั้งนี้เนื่องจากสื่อมวลชนทั้งหลายจะทำหน้าที่ป้อนข้อมูล ข่าวสาร รวมทั้งแสดงความคิดเห็นต่อบุคคลและเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นในสังคมตลอดเวลา ดังนั้นผู้บริโภคข่าวสารจึงมักถูกโน้มน้าวความคิดจากสื่อมวลชนได้ง่าย ถ้าบุคคลผู้รับข่าวสารไม่มีวิจารณญาณในการรับข้อมูลที่ตีพ้อ

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดเจตคติ สามารถสรุปได้ว่า เจตคติเกิดขึ้นจากการเรียนรู้ การเลียนแบบผู้อื่นและประสบการณ์ต่างๆที่สั่งสมมาตั้งแต่วัยเด็ก จากครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สังคม รวมทั้งอิทธิพลของสื่อมวลชน กลุ่มทางสังคมที่ประทับใจ และการเลียนแบบบุคคลที่ตนชื่นชอบ

2.2.3 นิสัยทางการเรียน

Maddox (อ้างในพระมหารักษ์ทวี เถาโต. 2553 : 32) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียนขึ้นอยู่กับโอกาสที่บุคคลจะประสบความสำเร็จ หรือบังเกิดความพึงพอใจ กล่าวคือพฤติกรรมใดที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ พฤติกรรมนั้นๆก็จะถูกกระทำซ้ำอีก จนกระทั่งกลายเป็นนิสัยติดตัวบุคคลนั้น

สเวย ลิงโตลี (2544 : 7) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียนมีสองลักษณะ ได้แก่นิสัยทางการเรียนดี และนิสัยทางการเรียนไม่ดี โดยทั่วไปเชื่อกันว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนไม่ดี มักมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หรือไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน นิสัยทางการเรียนเกิดจากการฝึกฝน การปฏิบัติเป็นประจำ ดังนั้นจึงสามารถแก้ไข ปรับปรุงนิสัยทางการเรียนของตนเองได้

พระมหารักษ์ทวี เถาโต (2553 : 33) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียนเป็นความประพฤติที่แสดงออกเป็นประจำในด้านการเรียน เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพึงพอใจในการเรียน โดยแสดงออกผ่านทางพฤติกรรมที่มุ่งมั่นเอาใจใส่การเรียน ขยัน อดทน มีความรับผิดชอบ แสวงหาความรู้ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน และพัฒนาวิธีการเรียนตลอดเวลา

เชวง โสภางจร (2553 : 29) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ประพฤติปฏิบัติ และแสดงออกอย่างสม่ำเสมอ จนกระทั่งกลายเป็นนิสัยติดตัวของบุคคลคนนั้น

วาทีนี อึ้งเกลี้ยง (2552 : 30) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียนคือ พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเป็นประจำสม่ำเสมอ หรือแนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมทางการเรียน รวมถึงการใช้เวลาให้เหมาะสมกับการเรียน การแบ่งเวลา วิธีการเรียน และการวางแผนการเรียน

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน สามารถสรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติตนทางการเรียน ของนักเรียนที่ปฏิบัติในห้องเรียน ทางบวกคือ พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เอาใจใส่การเรียน ทางลบคือไม่สนใจการเรียน ซึ่งมีลักษณะตรงกันข้าม

2.3 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับตัวแปรของปัจจัยด้านครอบครัว

2.3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.3.1.1 ความหมายของสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

จากการศึกษาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง พบว่า มีผู้ศึกษาและให้คำอธิบายไว้ ดังนี้

รัฐภาพร ธรรมน้อย (2548 : 38) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง การแสดงออก ของสมาชิกในครอบครัว หรือความผูกพัน ที่เกิดจากจิตใจ ที่ปฏิบัติต่อกันด้วยความพึงพอใจ ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรัก ความห่วงใยอาทรซึ่งกันและกัน ด้านการพักผ่อนหย่อนใจร่วมกัน ในครอบครัว ด้านความเคารพซึ่งกันและกัน และด้านการปรองดองเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อให้สมาชิกมีการพัฒนา การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับคนอื่น สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความหมายและมีความสุข

ดวงกมล บุญธิมา (2549 : 34) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง การแสดงออกถึงความผูกพัน รักใคร่ปรองดอง และส่งเสริมการเรียนรู้ หรือทะเลาะวิวาทกัน และไม่สนับสนุนการเรียนรู้

ภัทราวจิตร มณีประเสริฐ (2554 : 4) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง ลักษณะการปฏิบัติต่อกันทั้งสองฝ่าย เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ได้แก่

1. การปฏิบัติตนของผู้ปกครอง ที่มีต่อนักศึกษา ได้แก่ การให้ความรัก ความเข้าใจ การเอาใจใส่ ดูแลสุขภาพและจิตใจ การอบรมสั่งสอน การเป็นที่ปรึกษา ด้านการเรียนรู้ และส่วนตัว
2. การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การเคารพเชื่อฟังคำสั่งสอน คำแนะนำ ทั้งด้านการเรียน และส่วนตัว การช่วยเหลือ ในกิจการงานตามสมควร

สมลักษณ์ ชาวเจริญ (2548 : 6) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง คือการปฏิบัติตน ของผู้ปกครองต่อนักเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การให้ความรัก ความเข้าใจ การอบรมสั่งสอนอย่างมีเหตุผล การพูดคุย ให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อนักเรียนมีปัญหา การให้ความสนใจเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียน และการให้การสนับสนุนด้านการเรียน

ใกล้รุ่ง เก่าบริบูรณ์ (2544 : 6) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมที่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ปฏิบัติต่อบุตรด้านการเรียน และพฤติกรรมที่บุตร ปฏิบัติต่อบิดามารดา หรือผู้ปกครองในด้านการเรียนแบ่งได้ดังนี้

1. พฤติกรรมที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อบุตรด้านการเรียน ได้แก่ การเอาใจใส่ต่อการเรียนของบุตร ให้ความร่วมมือในการร่วมกิจกรรมทางการเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้น ใ่วางใจในการทำกิจกรรมของบุตรกับเพื่อน ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียน ให้ความรักความห่วงใยใกล้ชิดกับบุตร โดยบิดามารดา หรือผู้ปกครองพยายามส่งเสริม สนับสนุน และคาดหวังในมาตรฐานการเรียนของบุตร เพื่อให้บุตรประสบผลสำเร็จในการเรียนตามที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองมุ่งหวังไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ภายนอกโดยไม่ผ่านการอนุญาต หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ โทร. 0-2554-2000

2. พฤติกรรมที่บุตรปฏิบัติต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครองด้านการเรียน ได้แก่ การขอคำแนะนำ และซักถาม เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียน การขอให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น และรับรู้เรื่องราวต่างๆในการทำกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น การแสดงความรักและ เคารพของบุตรที่มีต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครอง การเชื่อฟังไม่ทำให้อบิดามารดาหรือผู้ปกครองเสียใจ

ประเมศว วัฒนโอภาส และคณะ (2548 : 5) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ ผู้ปกครอง หมายถึง การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักศึกษา และการปฏิบัติตนของนักศึกษาต่อ ผู้ปกครองเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่

1. การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักศึกษา ได้แก่ การให้ความรักความเข้าใจ การเอาใจใส่ ดูแลสุขภาพกายและจิตใจ การอบรมสั่งสอน การเป็นที่ปรึกษาในด้านการเรียนและส่วนตัว

2. การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การเคารพเชื่อฟังคำสั่งสอนและคำแนะนำ ทั้งด้านการเรียน และส่วนตัว การช่วยเหลือกิจกรรมการงานตามสมควร

อังคณา ถิรศิลาเวทย์ (2548 : 7) กล่าวว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองหมายถึง การปฏิบัติของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน และการปฏิบัติของนักเรียนต่อผู้ปกครองเพื่อให้เกิด ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันดังนี้

1. การปฏิบัติตนของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน ได้แก่ การเอาใจใส่ด้านการเรียนมีความห่วงใย ใกล้ชิด อบรมสั่งสอนอย่างมีเหตุผล ให้ความไว้วางใจ และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการ แสดงความคิดเห็น การให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อนักเรียนมีปัญหา การให้กำลังใจ การส่งเสริมสนับสนุน และกระตุ้นให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ในด้านการเรียน

2. การปฏิบัติของนักเรียน ที่มีต่อผู้ปกครอง ได้แก่ การแสดงความรัก และเคารพผู้ปกครอง การช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน และปฏิบัติตนตามระเบียบ ที่ผู้ปกครองกำหนดขึ้น ด้วยความเต็มใจ การขอคำแนะนำและปรึกษาเมื่อมีปัญหา การให้ผู้ปกครอง รู้เรื่องราวต่างๆของนักเรียน ทั้งด้าน การเรียน ด้านส่วนตัว และพยายามตั้งใจ เอาใจใส่การเรียน เพื่อให้ผู้ปกครองภูมิใจ

จากการศึกษาความหมาย ของสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สามารถสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง หมายถึงสัมพันธภาพในครอบครัว ประกอบด้วยการปฏิบัติ ตน ของผู้ปกครองต่อนักเรียน และการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ดังนี้

1. การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน ประกอบด้วย การเอาใจใส่ ในด้านการเรียน ของ นักเรียน ความห่วงใย การอบรมสั่งสอน การให้คำปรึกษาแนะนำ และการสนับสนุนให้นักเรียน ประสบความสำเร็จในด้านการเรียน

2. การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ประกอบด้วย การแสดงความรัก การช่วยเหลือ งานบ้าน การปฏิบัติตามคำสั่งสอนของผู้ปกครอง และการขอคำปรึกษา

2.3.1.2 องค์ประกอบของสัมพันธภาพในครอบครัว

จากการศึกษาองค์ประกอบของสัมพันธภาพในครอบครัวพบว่า มีผู้ศึกษาไว้ดังนี้

Crandall (อ้างในรัชฎาพร ธรรมน้อย. 2548 : 43) กล่าวว่า สัมพันธภาพในครอบครัวนั้น เป็นความสัมพันธ์แบบปฐมภูมิ (Primary Relationship) ที่มีบทบาทสำคัญ ต่อการมีพัฒนาการต่างๆ ของบุคคลทำให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์และจิตใจ ประกอบด้วยจำนวนบทบาทการสื่อสาร ที่เป็นอิสระต่อกัน อารมณ์ ความรัก ความห่วงใย การถ่ายทอดความรู้สึกถึงกัน

กุหลาบ รัตน์สังธรรม (2541 : 32) กล่าวว่า ลักษณะของครอบครัวที่แสดงถึงความสัมพันธ์ใน ครอบครัวที่ดีต้องมี 12 องค์ประกอบ ได้แก่ มีความเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน เข้าใจอุปนิสัยใจอกันเป็นอย่างดี รู้จักปรับตัวเข้าหากัน ต้องมีความเคารพซึ่งกันและกัน มีความไว้วางใจกัน มีหน้าที่ของตนเอง ในครอบครัว ไม่ละเมิดสิทธิซึ่งกันและกัน ให้กำลังใจกันและกัน ให้อภัยกัน มีการสื่อสารกัน มีเวลาอยู่ด้วยกัน และมีการสัมผัสใกล้ชิดกัน

สายฝน จันทะพรหม (2546 : 44) กล่าวว่า สัมพันธภาพในครอบครัวมีความเกี่ยวข้องกันใน 4 ด้าน ประกอบด้วยบทบาทที่หลากหลายในครอบครัว การสื่อสารอย่างอิสระและกว้างขวาง อารมณ์ ความรัก ความเข้าใจ ความโกรธหรือความขัดแย้ง และความสามารถในการถ่ายทอดความรู้สึก เฉพาะบุคคล

อภิวี คอทอง (2552 : 35) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญของความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ดี แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ คือมีความรักความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีความจริงใจต่อกัน มีความอดทน ให้อภัยซึ่งกันและกัน และมีประชาธิปไตยในครอบครัว

จากการศึกษาองค์ประกอบของสัมพันธภาพในครอบครัว สามารถสรุปได้ว่า สัมพันธภาพใน ครอบครัวมีลักษณะของความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรม ที่แสดงออกต่อกันของคนในครอบครัว ซึ่ง ประกอบด้วย ความรัก ความเข้าใจ ความห่วงใย การสื่อสาร การให้อภัย การใช้เวลาร่วมกัน และ ความใกล้ชิด

2.3.1.3 ทฤษฎีสัมพันธภาพในครอบครัว

จากการศึกษาทฤษฎีสัมพันธภาพในครอบครัวพบว่า มีผู้ศึกษา และกล่าวถึงทฤษฎีต่างๆไว้ ดังนี้

Crandall (อ้างในรัชฎาพร ธรรมน้อย. 2548 : 43) กล่าวว่า สัมพันธภาพในครอบครัว นั้น เป็นความสัมพันธ์แบบปฐมภูมิ (Primary Relationship) มีบทบาทสำคัญต่อการมีพัฒนาการต่างๆ ของบุคคล ทำให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย ทางอารมณ์ และจิตใจ โดยหน้าที่ของครอบครัวมี หลายอย่าง ซึ่งมีองค์ประกอบ 4 ประการ ประกอบด้วย 1) บทบาทในครอบครัว เช่นพ่อแม่มีหน้าที่ใน การอบรม เลี้ยงดู ให้ความรัก ความอบอุ่น เป็นต้น 2) การสื่อสารแบบเปิด มีการแลกเปลี่ยนความ คิดเห็น พูดคุยกันอย่างอิสระและกว้างขวาง 3) การมีความรู้สึกต่อกัน เช่น ความรัก ความผูกพัน ห่วงใย ความเข้าใจ ความคิดถึง หรือก่อให้เกิดความโกรธ ความไม่เข้าใจกันและความขัดแย้ง เป็นต้น 4) การถ่ายทอดความรู้สึกเฉพาะถึงกันของแต่ละบุคคล เป็นความรู้สึกผูกพันที่เฉพาะเจาะจง

Weiss (อ้างในรัชฎาพร ธรรมน้อย. 2548 : 44) กล่าวว่า สัมพันธภาพในครอบครัวที่ดีใน สังคมมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความใกล้ชิดสนิทสนมทำให้รู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย เมื่ออยู่รวมกันใน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครอบครัว การมีส่วนร่วมในครอบครัว เช่น แสดงความคิดเห็น ชื่นชมยินดีซึ่งกันและกัน การดูแลรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเองในครอบครัว และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในครอบครัว

จากการศึกษาทฤษฎีสัมพันธภาพในครอบครัว สามารถสรุปได้ว่าสัมพันธภาพในครอบครัว มีผลต่อพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา บุคคลที่มีสัมพันธภาพในครอบครัวดี จะมีความสามารถในการปรับตัวได้ดี เข้าสังคมได้ดีกว่าบุคคลที่ไม่มีสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว

2.3.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง

จากการศึกษาความคาดหวัง พบว่า มีนักจิตวิทยา และนักการศึกษากล่าวถึงความคาดหวังไว้ ดังนี้

นิตอนงค์ สุภาชี (2548 : 25) กล่าวว่า ความคาดหวังเป็นความรู้สึกนึกคิด โดยสิ่งที่คาดหวังนั้น อาจเป็นรูปธรรม หรือนามธรรมก็ได้ ความรู้สึกนึกคิดหรือการคาดการณ์นั้นๆ จะเป็นลักษณะการประเมินค่าโดยมาตรฐานของตนเอง เป็นเครื่องมือวัดการคาดการณ์ของแต่ละบุคคล แม้จะเป็นการให้ต่อสิ่งที่เป็นรูปธรรมหรือนามธรรมชนิดเดียวกัน ก็อาจแตกต่างกันออกไปได้ ทั้งนี้แล้วแต่ภูมิหลังของประสบการณ์ ความสนใจ และการเห็นคุณค่า จากความสำเร็จของสิ่งนั้น

จันทร์สลวย ปรีชามาตร (2549 : 41) กล่าวว่า ความคาดหวัง คือ การคาดคะเนหรือการคาดเดาเหตุการณ์ในอนาคตว่าสิ่งใดน่าจะเกิดขึ้น และสิ่งใดไม่น่าจะเกิดขึ้น หากสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดขึ้นตามความคาดหวัง จะทำให้บุคคลที่คาดหวังเกิดความพึงพอใจ และมีเจตคติที่ดี และสิ่งใดที่ไม่เกิดขึ้นตามความคาดหวัง จะทำให้บุคคลนั้นไม่พึงพอใจ หรือมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

พร พรหมหาราช (2550 : 34) กล่าวว่า ความคาดหวังคือ การรับรู้ของบุคคลต่อความสามารถของตนเอง หรือโอกาส และความเป็นไปได้ที่จะทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายได้โดยทั่วไปแล้วบุคคลที่มีความคาดหวังสูง ย่อมมีแรงจูงใจสูง แต่ถ้าคนใดที่ไม่เชื่อใจตัวเองว่าจะทำงานได้สำเร็จคนนั้นจะไม่มีแรงจูงใจ ที่จะทำหรือจะไม่พยายามทำงานนั้น

จากการศึกษาความคาดหวัง สามารถสรุปได้ว่า ความคาดหวังหมายถึง การรับรู้ของบุคคลต่อสิ่งที่คาดคิด และมุ่งหวังเพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จที่ตั้งใจ ดังนั้นความคาดหวังจึงเป็นแรงกระตุ้นผลักดันให้กระทำการต่างๆ เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จที่ต้องการ

2.3.2.1 ความหมายของความคาดหวังของผู้ปกครอง

ภัทรวิจิตร มณีประเสริฐ (2554 : 16) กล่าวว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึงการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลอย่างมีเป้าหมาย มีการคาดคะเนถึงผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งด้านบวกและด้านลบ มุ่งหวังให้ตอบสนองความรู้สึก หรือการกระทำที่ได้ลงมือไปแล้วโดยความคาดหวังนั้นมีพื้นฐานจากประสบการณ์ ภูมิหลัง ความสนใจของแต่ละคนซึ่งแตกต่างกันออกไป

สมลักษณ์ ชาวเจริญ (2548 : 6) กล่าวว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง คือการรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ปกครองคาดหวังต่อตัวนักเรียน เรื่องความสามารถด้านการเรียน การประสบความสำเร็จในการเรียนและมีผลให้นักเรียนเกิดความพยายาม เป็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเมศวร์ วัฒนโอภาสและคณะ (2548 : 5) กล่าวว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ปกครองคาดหวังต่อตัวนักศึกษา เกี่ยวกับทักษะความสามารถด้านการเรียน และความสามารถอื่นๆส่วนตัว เช่น ความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ

อังคณา ธิรศิลาเวทย์ (2548 : 7) กล่าวว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง คือ การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความคิด และการกระทำของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน โดยต้องการให้ นักเรียนตั้งใจเอาใจใส่ในการเรียน มีผลการเรียนดี สามารถสอบเข้าเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น และประสบความสำเร็จในด้านการเรียน

จากการศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครอง สามารถสรุปได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง คือการรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ปกครองคาดหวังต่อตัวนักเรียนในด้านอนาคต การเรียน และความประพฤติ

2.3.2.2 ทฤษฎีความคาดหวัง

จากการศึกษาทฤษฎีความคาดหวัง พบว่ามีนักจิตวิทยา และนักการศึกษากล่าวถึงความคาดหวังไว้ดังนี้

Vroom (อ้างในสุนีย์ ยี่แพร. 2546 : 46) กล่าวว่า ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory) เป็นทฤษฎีที่พยายามอธิบาย หรือคาดการณ์ถึงระดับกำลังกาย กำลังใจที่บุคคลอุทิศให้กับงาน หรือการที่มนุษย์จะเลือก หรือตัดสินใจ กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น มีสาเหตุมาจากแรงจูงใจโดยอาศัยเหตุผลหรือปัจจัยหลายๆด้านประกอบกัน มิได้เกิดจากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่ง โดยที่บุคคลนั้นจะมีความคาดหวังเกี่ยวกับผลตอบแทนที่จะได้รับความพอใจ ไม่พอใจ ต่อผลตอบแทนที่จะได้รับ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น และโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนตามความคาดหวัง โดยอธิบายว่า ความคาดหวังของบุคคลจะประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 4 ประการ คือ

1. ความคาดหวัง (Expectancy) คือการที่รับรู้ความเป็นไปได้ว่า หากมีความพยายามเพิ่มขึ้นจะนำไปสู่ผลที่ดีขึ้น เป็นความสัมพันธ์ระหว่างความพยายาม กับผลที่จะเกิดขึ้น ที่จะบรรลุเป้าหมายที่กำหนด
2. เครื่องมือนำไปสู่ผลลัพธ์ (Instrumentality) หรือ โอกาสที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์ คือความเป็นไปได้ที่ผลจะเกิดขึ้นจากความพยายามที่เพิ่มขึ้น สู่รางวัลที่ต้องการ
3. ผลลัพธ์ (Outcome) เกิดขึ้น ซึ่งผลลัพธ์นั้น เป็นสิ่งที่พอใจหรือไม่นั้น พิจารณาจากคุณค่าของสิ่งที่ได้รับ ถ้าบุคคลรับรู้ และได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวัง ก็จะทำให้ มีความพยายามมากขึ้น
4. การให้คุณค่ากับสิ่งที่ได้รับ (Valence) คือ ลักษณะของความชอบหรือไม่ชอบในรางวัลหรือผลลัพธ์ที่ได้ บุคคลมีความต้องการเพียงใด และให้คุณค่าต่อผลลัพธ์นั้นแค่ไหน เป็นการตีความว่ารางวัลหรือผลลัพธ์ที่ได้ มีสภาพความพอใจหรือไม่

จากการศึกษาทฤษฎีความคาดหวัง สามารถสรุปได้ว่า ความคาดหวังมีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ ความคาดหวังเป็นแรงผลักดันอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนั้นการที่บุคคลมีความคาดหวังแตกต่างกัน จึงส่งผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อกิจกรรมต่างๆแตกต่างกัน

2.3.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญของครอบครัว เป็นสิ่งชี้วัดความเป็นอยู่ และการดิ้นรนหาเลี้ยงสมาชิกในครอบครัว นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มักจะได้รับการสนับสนุนส่งเสริมทางการเรียน ได้เรียนต่อในระดับสูง ส่วนนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี หรือยากจน มักขาดโอกาสที่จะได้รับการส่งเสริม สนับสนุนด้านการเรียน และการเรียนต่อในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับ อีริชชูลท์ และคณะ (อ้างในทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์. 2543 : 149) กล่าวว่าบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูง จะมีผลต่อการศึกษาของนักศึกษา คือ สนับสนุนให้ได้รับการศึกษา และมีผลการเรียนดี เนื่องจากบิดามารดาเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา ที่จะช่วยให้บุตรของตนมีอาชีพที่ดี และมีฐานะมั่นคงในอนาคตได้ จึงพยายามชักจูงให้บุตรเอาใจใส่การเรียน ซึ่งตรงข้ามกับบิดามารดาที่มีการศึกษาน้อย และมีรายได้ต่ำ มีอาชีพไม่มั่นคง ว่างานบ่อบ่อย ลักษณะโครงสร้างทางครอบครัวไม่มั่นคง บิดามารดาอยู่อยู่กับการหาเลี้ยงครอบครัว ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่บุตร ไม่มีเวลาอบรมแนะนำเมื่อมีปัญหา สอนการบ้านไม่ได้ อัจฉรา สุขารมย์ และอรพินทร์ ชูชม (อ้างในธนาศักดิ์ กุสุจรีต.2545 : 23) ได้ศึกษาเด็กที่มาจากครอบครัวยากจน พบว่า 1) เด็กจะประสบปัญหาความไม่เสมอภาคทางการศึกษา คือ ได้ศึกษาเพียงการศึกษาภาคบังคับ โอกาสที่จะได้ศึกษาต่อมีน้อย 2) พบว่าเด็กจะประสบปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์การเรียน และเครื่องใช้ต่างๆ 3) เด็กจะขาดโอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนทางการศึกษาเพราะพ่อแม่ไม่มีความรู้ทางด้านนี้ 4) ขาดคำแนะนำอบรมสั่งสอน เพราะพ่อแม่ไม่มีความรู้ทางด้านนี้ หรือให้ออกมาช่วยประกอบอาชีพ 5) พบว่าเด็กจะมีปัญหาทางด้านจิตใจ เพราะเมื่อครอบครัวมีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ สมาชิกในครอบครัวก็มักจะไม่มีความสุข อาจเกิดความรู้สึกระหองระแหงกันในครอบครัว บรรยากาศในครอบครัวเครียด ส่งผลเสียต่อสภาพจิตใจของเด็ก

สมทรง สุวรรณเลิศ (อ้างในวรรณวิภา ชื่นสงวน. 2552 : 39) กล่าวว่า เด็กที่มาจากสภาพครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ หรือยากจนมักมีปัญหาทางทั้งทางร่างกายและจิตใจ และนำไปสู่ปัญหาความประพฤติ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ มีผลเสียต่อการเรียน และปัญหาทางอารมณ์

ธิดารัตน์ วัดแพ (2553 : 26) กล่าวว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ของเด็ก และการเลือกประกอบอาชีพ

นุชนาฏ วรยศศรี (254 : 23) กล่าวว่า ฐานะฐานะของผู้ปกครองของนักเรียน ได้แก่ รายได้ของบิดา รายได้ของมารดาของแต่ละครอบครัว เป็นปัจจัยด้านสังคมประการหนึ่ง ที่มีความสำคัญ เพราะฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกัน ย่อมจะส่งผลถึงค่าใช้จ่ายในการเรียน และส่งผลกระทบต่อการศึกษาด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษา สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึงรายได้ของบิดามารดา รวมกันต่อเดือนหรือรายได้ของผู้ปกครองในปัจจุบัน

2.4 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับตัวแปรของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

2.4.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.4.1.1 ความหมายของสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ไกล์รุ่ง เก่าบริบูรณ์ (2544 : 7) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู คือพฤติกรรมที่ครูและนักเรียนปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียนได้แก่ ความสนใจของครูที่มีต่อนักเรียน ความสัมพันธ์ที่ดีที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง การสร้างบรรยากาศในการเรียนที่อบอุ่น

ภัทราวจิตร มณีประเสริฐ (2554 : 4) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู คือ ลักษณะการปฏิบัติต่อกันทั้งสองฝ่าย เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้านการเรียน ความห่วงใย ความใกล้ชิดสนิทสนม และการทำกิจกรรมร่วมกัน ได้แก่ 1) การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่ออาจารย์ ได้แก่ การตั้งใจเรียน การขอคำแนะนำ การซักถามเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียนการแสดงความรักต่ออาจารย์ และการเชื่อฟังคำสั่งสอน 2) การปฏิบัติตนของอาจารย์ที่มีต่อนักศึกษาได้แก่การเอาใจใส่ต่อนักศึกษา ตั้งใจอบรมสั่งสอน ให้ความรัก ความห่วงใย ดูแลให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิดเมื่อนักศึกษามีปัญหา

ปราณี หล้าเบญจ (2553 : 8) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึงความข้องเกี่ยวกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน ประกอบด้วยความสนใจของครู ที่มีต่อนักเรียน การให้คำปรึกษาแก่นักเรียน การตักเตือน การให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งความเป็นมิตรที่ดีของครูต่อนักเรียน

อังคณา ถิรศิลาเวทย์ (2548 : 7) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูหมายถึงการปฏิบัติของครูที่มีต่อนักเรียนและการปฏิบัติของนักเรียนที่มีต่อครู ทั้งในและนอกห้องเรียนเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันดังนี้ 1) การปฏิบัติของครูที่มีต่อนักเรียนได้แก่ การให้ความเอาใจใส่นักเรียน ยอมรับความคิดเห็น และให้ความเป็นกันเองต่อนักเรียน ให้คำปรึกษาแนะนำ ในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว 2) การปฏิบัติของนักเรียนที่มีต่อครูได้แก่การเคารพเชื่อฟังครู การปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครูการซักถาม และการปรึกษาครูเมื่อมีปัญหาในด้านการเรียน และด้านส่วนตัว

ทศพร อันสงคราม (2545 : 7) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึงการที่ครูให้ความสนิทสนมกับนักเรียน เป็นกันเองกับนักเรียน มีความเข้าใจจิตใจของนักเรียน

ประเมศร์ วัฒนโอภาสและคณะ (2548 : 5) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึงการปฏิบัติตนของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ และการปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อนักศึกษา เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้านการเรียน ความห่วงใยความใกล้ชิด

สนิทสนม และการทำกิจกรรมร่วมกัน ได้แก่ 1) การปฏิบัติตนของนักศึกษาต่ออาจารย์ได้แก่การตั้งใจ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรียน การขอคำแนะนำ การซักถามเมื่อสงสัยเกี่ยวกับการเรียนการแสดงความเคารพและเชื่อฟังคำสั่งสอน 2) การปฏิบัติตนของอาจารย์ต่อนักศึกษาได้แก่ การเอาใจใส่ต่อนักศึกษาตั้งใจอบรมสั่งสอนให้ความรัก ห่วงใยดูแลและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาอย่างใกล้ชิดเมื่อมีปัญหา

คັນสนีย์ ภูพงษ์พัฒนา (2547 : 35) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียนได้แก่ ความสนใจเอาใจใส่ของครู ความสัมพันธ์ที่ดีทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง เป็นการสร้างบรรยากาศแห่งความอบอุ่น ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อครูและการเรียน

จากการศึกษาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสามารถสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูเป็นการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน และการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูทั้งใน และนอกห้องเรียนเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

1) การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียนโดยการเอาใจใส่ทุกข์สุขของนักเรียน การรับฟังนักเรียน การให้ความเป็นกันเอง การอบรมสั่งสอน และการให้คำแนะนำหรือคำปรึกษา

2) การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูโดยการให้ความร่วมมือ การเคารพเชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสั่งสอน และการขอคำปรึกษา

2.4.1.2 หน้าที่และความรับผิดชอบของครู

ยนต์ ชุ่มจิต (2546 : 34) จำแนกความหมายของคำว่าครูในภาษาอังกฤษแต่ละตัวไว้ ดังนี้

อักษร T (Teaching) หมายถึง การสอนซึ่งเป็นหน้าที่หลักงานครูโดยคำนึงถึงศักยภาพผู้เรียน และแสวงหาวิธีการสอนที่ดี มีการใช้หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ คำนึงถึงหลักพัฒนาการของวัยมีการวางแผน การสอนมีวิธีวัดผลที่เหมาะสมปกครองในชั้นเรียนอย่างราบรื่น อักษร E (Ethics) หมายถึง จริยธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ครูควรมี และอบรมให้ศิษย์ประพฤติตามจริยธรรมอันดี อักษร A (Academic) หมายถึงวิชาการ ที่ครูต้องหมั่นศึกษาหาความรู้ ให้เท่าทันวิชาการที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อักษร C (Cultural Heritage) หมายถึง การสืบทอดวัฒนธรรมที่ครูต้องถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง รวมทั้งขนบธรรมเนียมอันดีงาม กระตุ้นในผู้เรียนมีความรักและห่วงหาในมรดกทางวัฒนธรรมของตน อักษร H (Human Relation) หมายถึง การมีมนุษยสัมพันธ์โดยครูมีหน้าที่ในการสร้างมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ ประกอบด้วย การสร้างมนุษยสัมพันธ์กับนักเรียน การสร้างมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนครู การสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้ปกครอง และชุมชน อักษร E (Evaluation) หมายถึงการประเมินผลซึ่งเป็น การประเมินความก้าวหน้าด้านต่างๆของศิษย์ อักษร R (Research) หมายถึงการวิจัยเป็นการหาข้อเท็จจริง เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอน ทำให้ประสิทธิภาพการเรียนการสอนมีมากยิ่งขึ้น อักษร S (Service) หมายถึงการบริการ โดยครูมีหน้าที่ในการบริการด้านต่างๆ เช่น บริการวิชาการ ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ผู้ปกครองหรือชุมชน

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ครูมีหน้าที่ความรับผิดชอบหลายอย่าง ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อตนเอง การสอน เพื่อนร่วมงาน นักเรียน สังคมและประเทศชาติ แต่หน้าที่หลักที่สำคัญของครูคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสอน ครูจะต้องแสวงหาวิธีการสอนที่เหมาะสม ใช้หลักจิตวิทยาในการสอนอบรมคุณธรรม ตลอดจนจะต้องให้บริการแนะนำ แนะนำ และให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน

2.4.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

จากการศึกษาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน พบว่า มีผู้อธิบายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนไว้ดังนี้

ทศพร อ้นสงคราม (2545 : 7) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน คือการที่นักเรียนอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านการเรียน

สมลักษณ์ ชาวเจริญ (2548 : 6) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน คือการปฏิบัติตนของนักเรียน และเพื่อนที่มีต่อกันทั้งในชั้นเรียน และนอกชั้นเรียน ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้านการเรียน ความห่วงใย ความใกล้ชิดสนิทสนม และการทำกิจกรรมร่วมกัน

ศันสนีย์ ภูพงษ์พัฒนา (2547 : 35) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน คือพฤติกรรมที่นักเรียน และเพื่อนปฏิบัติต่อกันด้านการเรียน ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความห่วงใย ใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันในกลุ่มเพื่อน เพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

ไกล่รุ่ง เก่าบริบูรณ์ (2544 : 7) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน คือพฤติกรรมที่นักเรียน และเพื่อนปฏิบัติต่อกัน ทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ด้านการเรียน ความห่วงใย ความใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การทำกิจกรรมร่วมกันในกลุ่มเพื่อน เพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

ทิพย์วัลย์ สุทิน (2551 : 42) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การที่บุคคลจะสังสรรค์ หรือสมาคมกัน เป็นประจํา นั้น มักจะมีอะไรเหมือนกับกลุ่มเพื่อน และจะเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญมากที่สุด ในกลุ่มตัวแทนในขบวนการสังคมประกิต

ภัทราวจิตร มณีประเสริฐ (2554 : 4) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน คือการปฏิบัติตนต่อกันทั้งสองฝ่าย ทั้งในและนอกชั้นเรียน ตลอดเวลาที่อยู่เ็นมหาวิทยาลัย ได้แก่ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ด้านการเรียน ความห่วงใย ความใกล้ชิดสนิทสนม และการทำกิจกรรมร่วมกัน

ประเมศว วัฒนโสภาสและคณะ (2548 : 5) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนกับเพื่อนที่มีต่อกันในชั้นเรียน และนอกชั้นเรียนตลอดเวลาที่อยู่เ็นมหาวิทยาลัย ได้แก่การช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้านการเรียน ความห่วงใย ความใกล้ชิดสนิทสนม และการทำกิจกรรมร่วมกัน

อังคณา ธิรศิลาเวทย์ (2548 : 7) กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นการปฏิบัติของนักเรียน และเพื่อนที่มีต่อกัน ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีความใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน ด้านการเรียน การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน มีความห่วงใย และไว้วางใจกัน ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันด้วยความรักสามัคคีเพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน

จากการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน คือการปฏิบัติตน ของนักเรียน และเพื่อนที่มีต่อกัน โดยการให้ความช่วยเหลือกันในด้านการเรียน ความห่วงใยกัน ความสนิทสนม และการทำกิจกรรมร่วมกัน

2.4.3 บรรยากาศในชั้นเรียน

2.4.3.1 ความหมายของบรรยากาศในชั้นเรียน

จากการศึกษาบรรยากาศในชั้นเรียน พบว่า มีผู้ศึกษา และอธิบายบรรยากาศในชั้นเรียนไว้ ตามลักษณะต่างๆ ดังนี้

Lawrenz F. (อ้างในสุพรรณนิการ์ สุทธิพลวง. 2551 : 45) กล่าวว่า บรรยากาศในชั้นเรียน หมายถึงสภาพจิตใจและสังคม ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน

ัญญา มีชัย (2545 : 23) กล่าวว่า บรรยากาศในชั้นเรียน คือสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนทั้ง ภายนอกและจิตภาพ มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิด ความรู้สึกอบอุ่น กระตือรือร้น มั่นใจในตนเอง เป็นแรงกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ การร่วมกิจกรรม และเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนในชั้นเรียน นอกจากนี้บรรยากาศในชั้นเรียนจะทำให้ ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ สิ่งเหล่านี้ ผู้สอนสามารถที่จะสร้างให้แก่ผู้เรียนได้ โดยการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ใช้สื่อการสอนเพื่อช่วยกระตุ้น และสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความ กระตือรือร้นในการเรียน ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน ซึ่งเจตคติที่ดีต่อกันนี้ จะเป็นส่วน ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความคิดสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความสุข มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกลุ่มทำงาน โดยปราศจากความวิตก กังวล

สมลักษณ์ ชาวเจริญ (2548 : 5) กล่าวว่า บรรยากาศในชั้นเรียน คือวิธีการสอนของครู การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน สื่อและอุปกรณ์การเรียน

ประเมศว วัฒนโอภาสและคณะ (2548 : 6) กล่าวว่า บรรยากาศในชั้นเรียน หมายถึงสถานที่ เรียน ได้แก่ 1) ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสะอาด การถ่ายเทอากาศ การปราศจากเสียง และ กลิ่นรบกวน 2) วิธีสอน ได้แก่ วิธีสอนแบบควบคุมพฤติกรรม หรือแบบการมีส่วนร่วม 3) สื่อและ อุปกรณ์ ได้แก่ ปริมาณของสื่อ มีความเพียงพอในการใช้งานเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์ และ นักศึกษา มีสภาพทันสมัย และมีประสิทธิภาพในการใช้งาน

ทศพร อันสงคราม (2545 : 7) กล่าวว่า บรรยากาศในชั้นเรียน คือ สภาพทั่วไปเกี่ยวกับการ เรียนการสอน ที่นักเรียนประสบอยู่ ตามความคิดเห็นของนักเรียน ได้แก่ สภาพห้องเรียน ขนาดของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ห้องเรียน ความสะอาด ความเป็นระเบียบ แสงสว่าง เสียง กลิ่น ความพร้อมเพรียงของสื่อ อุปกรณ์การเรียน ทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพ

ไกล์รุ่ง เก่าบริบูรณ์ (2544 : 7) กล่าวว่า บรรยากาศในชั้นเรียน คือสภาพการณ์ วิธีการ ปริมาณ บรรยากาศ ได้แก่ วิธีการสอนของครู สถานที่เรียนหรือห้องเรียน สื่อและอุปกรณ์การเรียน

จากการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า บรรยากาศในชั้นเรียน หมายถึง สภาพความพร้อมทั่วไป ทางกายภาพของห้องเรียน ความเพียงพอ หรือความพร้อมของวัสดุฝึก และเครื่องมือในการเรียนรู้ ทางด้านวิชาชีพ

2.4.3.2 อิทธิพลของบรรยากาศในชั้นเรียน

สุพล วังสินธ์ (2534 : 45) กล่าวว่า บรรยากาศในชั้นเรียน ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน คือจะก่อให้เกิดการร่วมมือในการแก้ปัญหา การแข่งขันกันทำงาน ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมากยิ่งขึ้น ครูที่มีพฤติกรรมยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ และเป็นผู้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียน เกิดความสนใจ และตั้งใจเรียนเป็นอย่างมาก

ัญญา มีชัย (2545 : 47) กล่าวว่า องค์ประกอบหลักที่ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศในชั้นเรียน ทางบวก คือ กระบวนการเรียนการสอน ที่คำนึงถึงการจัดกิจกรรม ที่เน้นให้ความร่วมมือ เน้นความสามัคคี ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความเป็นกันเองในกลุ่ม

จากการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า บรรยากาศในชั้นเรียนมีอิทธิพลต่อผู้เรียน ถ้าบรรยากาศในชั้นเรียนแบบยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจะช่วยให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี เกิดความกระตือรือร้นสนใจเข้าร่วมกิจกรรม และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5 แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มีผู้ศึกษา และอธิบายไว้ดังนี้

McClelland (1961 : 205) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือความปรารถนาของบุคคลที่หาสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม หรือทำได้ดีกว่าบุคคลอื่น ๆ มีความพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคต่างๆ มีความรู้สึกสบายใจ เมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลใจ เมื่อไม่ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว

Atkinson (อ้างในภักพล นันทาวิราช. 2551 : 32) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือ ความรู้สึกภาคภูมิใจในผลงานที่เกิดขึ้น เป็นสิ่งกระตุ้นหรือแรงผลักดัน ที่จะทำให้บุคคลประกอบกิจกรรมต่างๆ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์นั้น ขึ้นอยู่กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีอยู่ในแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ เนื่องจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวกำหนดที่สำคัญของความมุ่งหวัง ความพยายาม ความอดทน โดยการแสดงออก ที่เกิดจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เรียกว่า พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์

ประเมศว วัฒนโภาส และคณะ (2548 : 14) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นคุณลักษณะของนักศึกษา ที่แสดงถึงความต้องการ ที่จะประสบผลสำเร็จ ตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ ได้แก่ การมีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความทะเยอทะยาน ตั้งใจ และมุ่งมั่นในการเรียน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จ มีการกำหนดเป้าหมาย ที่มีความเป็นไปได้ ที่จะทำได้สำเร็จ เหมาะสมกับความสามารถของตน มีความเพียรพยายาม เพื่อความสำเร็จไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และมีความอดทน

สุพัตตรา แก้ววิชิต (2548 : 10) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความปรารถนาของนักศึกษาที่จะประสบความสำเร็จ ในการเรียน ตามที่ตนเองต้องการ มีความเพียรพยายามและตั้งใจในการเรียน มุ่งมั่นที่จะทำคะแนนให้ได้สูง ต้องการชนะในการแข่งขัน มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และรู้สึกวิตกกังวล เมื่อล้มเหลวทางการเรียน ชอบค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเมื่อมีข้อสงสัย มีความสนุกกับการเรียน และมีการเตรียมตัว เตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อม

ดวงกมล บุญธิมา (2549 : 22) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีอิทธิพลต่อการเรียน และการทำงานเป็นอย่างมาก

เกษมสันต์ อินพรม (2549 : 4) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นคุณลักษณะที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความปรารถนา ที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน ตามกรอบทฤษฎีของ McClelland ดังนี้

1. ความทะเยอทะยาน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียน ที่แสดงออกถึงความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ โดยตั้งความคาดหวังไว้สูง มุ่งมั่นที่จะทำสิ่งที่ต้องการ ให้บรรลุผล
2. ความกระตือรือร้น หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนที่แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเอาใจใส่ และตั้งใจเรียน รับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง มีความขยันขันแข็งในการเรียน การทำงาน มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหา และอุปสรรค มีความสนุกสนานในการเรียน และมุ่งมั่นที่จะทำงาน ให้เสร็จในเวลาที่กำหนด
3. ความกล้าเสี่ยงของนักเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียน ที่แสดงถึงการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว ในการกระทำสิ่งที่ถูกต้อง และเป็นไปได้ รู้จักประมาณความสามารถของตนเองมีความกล้าได้ กล้าเสีย ทำงานด้วยความมั่นใจ ไม่เชื่อโชคกลาง
4. ความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึง การแสดงออกของนักเรียน ที่แสดงออกถึงสิทธิหน้าที่ของตนเอง มีความเอาใจใส่ในงานที่ได้รับมอบหมาย กล้ารับผิดชอบในงานของตน พยายาม ปรับปรุงงานของตนให้ดีขึ้นอยู่เสมอ
5. การรู้จักวางแผน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียน ที่แสดงถึงการมีระบบแบบแผนในการเรียน มีจุดประสงค์เด่นชัด มองเห็นลู่ทางในการเรียนอย่างเป็นขั้นตอน มองการณ์ไกล ทำงานอย่างประณีต และเป็นระเบียบ มีความรอบคอบ และศึกษาข้อมูลก่อนตัดสินใจ มีความมุ่งมั่นต่อความก้าวหน้า
6. ความมีเอกลักษณ์ หมายถึง การแสดงออกถึงการเป็นตัวของตัวเอง ไม่ลอกเลียน แบบคนอื่น มีความสนใจเหตุการณ์หรือสิ่งใหม่ๆ

วรรณฐิยา ไชยลา (2550 : 39) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความพยายามของผู้เรียนที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย โดยคาดหวังว่าการกระทำนั้นจะประสบเอกราชนี้เป็นเอกราชที่สว่นไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับความสำเร็จ และเมื่อพบกับอุปสรรค ก็จะมีความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะ โดยหาวิธีการเผชิญกับอุปสรรคนั้น อย่างไม่ย่อท้อ

ภักพล นันทาวีราช (2551 : 12) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึงความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จ ในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค พยายามหาวิธีการต่างๆ เพื่อแก้ปัญหา มีความทะเยอทะยานสูงเพื่อนำตนเองไปสู่ความสำเร็จ มีความต้องการเป็นอิสระในการทำกิจกรรมนั้นๆ ต้องการชัยชนะในการแข่งขัน มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตนตั้งไว้

วรวรรณ สีสถาน (2551 : 32) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึงแรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายาม ประพฤติปฏิบัติ หรือ ประกอบกิจกรรม เพื่อผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเลิศตามที่ตนเองได้ตั้งเป้าหมาย

ประวิทย์ โทนแก้ว (2553 : 5) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แรงขับหรือแรงกระตุ้นให้นักศึกษาพยายามที่จะประกอบพฤติกรรม ที่ส่งเสริมให้ตนเอง ประสบความสำเร็จ ตามมาตรฐานความเป็นเลิศ ทางด้านการเรียนที่ตนตั้งไว้

แกมกาญจน์ คชวงษ์ (2553 : 37) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึงความปรารถนาหรือความต้องการ ของนักเรียนที่จะได้รับผลสำเร็จในสิ่งที่มุ่งหวัง แม้จะยุ่งยากลำบากก็ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามทุกวิถีทาง ที่จะแก้ปัญหาเพื่อนำตนไปสู่ความสำเร็จ มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศ เพื่อบรรลุมาตรฐานที่ตั้งไว้ มีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จ และมีความวิตกกังวล เมื่อทำไม่สำเร็จหรือประสบความล้มเหลว

วีระยุทธ กองวงษา (2553 : 66) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึงแรงจูงใจที่เป็นแรงขับหรือเร้าใจให้บุคคลมีความสามารถ ความพากเพียร และมุ่งมั่นพยายามที่จะทำให้สำเร็จหรือสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่ตนวางไว้ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆ

ปราณี หล้าเบญจสะ (2553 : 8) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักเรียน ที่มุ่งมั่นพยายามกระทำสิ่งต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ มีความทะเยอทะยาน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง

ภัทราวจิตร มณีประเสริฐ (2554 : 9) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงคุณลักษณะของนักเรียน ที่แสดงถึงความปรารถนา ที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ที่ตั้งใจไว้ คือ มีความทะเยอทะยาน ตั้งใจ และมุ่งมั่นในการทำสิ่งต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จ มีการกำหนดเป้าหมายที่เป็นไปได้ มีความเพียรพยายาม ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และมีความอดทน

ไกล่รุ่ง เก่าบริบูรณ์ (2544 : 7) กล่าวว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงคุณลักษณะที่แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความทะเยอทะยานทางการเรียน ได้แก่ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มุ่งมั่นในสิ่งที่ต้องการให้ได้ มีความคาดหวังสูงที่จะประสบความสำเร็จทางการเรียน

2. การพึ่งตนเองทางการเรียน ได้แก่ ค้นคว้าบทเรียนเพิ่มเติม ด้วยตนเอง ทบทวน ตำราด้วยตนเองเสมอ ทำงานหรือทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง โดยไม่ลอกคนอื่น หรือให้คนอื่นทำให้

3. ความกระตือรือร้นทางการเรียน ได้แก่ ตั้งใจเรียน ถ้ามารู้เมื่อมีข้อสงสัยทางการเรียน ทำงานทันทีที่ได้รับมอบหมายจากครู ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง สนใจในสิ่งที่ศึกษาอยู่ สนุกในการเรียน และสามารถทำงานให้เสร็จ ในเวลาอันสั้น

4. ความรับผิดชอบต่อตนเองทางการเรียน ได้แก่ ตั้งใจทำงาน หรือทำการบ้านให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด โดยไม่ต้องมีผู้อื่นคอยบอกให้ทำ ปฏิบัติหน้าที่ของตนเองในการเรียนอย่างเคร่งครัด กล้ารับผิดชอบในผลงานของตน แม้ถูกรบกวนในขณะที่ทำงาน ก็สามารถทำงานนั้นให้สำเร็จได้

5. การวางแผนทางการเรียน ได้แก่ การวางแผนเป้าหมายในชีวิต การเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมก่อนเรียน การวางแผนการทำงาน ที่ได้รับมอบหมายอย่างมีระบบ โดยไม่ทำงานหลายอย่างในเวลาเดียวกัน

อังคณา ธิราเสาวฤทธิ์ (2548 : 6) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความมุ่งหวังของนักเรียน ที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน โดยใช้ความพยายาม แม้ต้องเผชิญกับอุปสรรคก็ไม่ท้อถอย มีความวิริยะอุตสาหะ เพื่อให้ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้

จากการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถสรุปได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงแรงขับภายในใจ ที่ทำให้นักเรียนพยายามแสดงพฤติกรรม ที่ส่งเสริมให้ตนเองประสบความสำเร็จ ตามความคาดหวัง โดยพฤติกรรมที่แสดงออกนั้น เป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งประกอบด้วย ความทะเยอทะยาน ความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบ และการวางแผนในการเรียน

2.5.1 ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

McClelland (1961 : 207-256) กล่าวถึง ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอควร มีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่พอใจทำสิ่งง่ายๆ ซึ่งไม่ต้องใช้ความสามารถ แต่เลือกทำสิ่งที่ยากเหมาะกับความสามารถของตน และทำในสิ่งที่ยากได้สำเร็จ ทำให้ตนพอใจส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มักไม่กล้าเสี่ยงเพราะกลัวไม่สำเร็จแต่ก็หวังพึ่งโชค

2. มีความกระตือรือร้น หรือความขยันขันแข็งในการทำสิ่งแปลกๆใหม่ๆ

3. มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจของตนเอง

4. ต้องการทราบผลของการตัดสินใจ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะติดตามผลการตัดสินใจ เพื่อทราบผลของการกระทำว่าได้ผลเป็นอย่างไร และพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. คาคการณ์ล่วงหน้า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เป็นผู้ที่มีการวางแผนระยะยาว
6. มีทักษะในการจัดระบบงาน ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะเลือกคนที่มีความสามารถในงานนั้นมาร่วมงาน

คาร์เนกี วงษ์อยู่น้อย (อ้างในไกล์รุ่ง เก่าบริบูรณ์. 2544 : 18) ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงว่ามีลักษณะ กล้าเสี่ยง มีทักษะในการจัดระบบงาน มีระดับความทะเยอทะยานสูง มีระดับความคาดหวัง อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน มีแผนระยะยาวและมองการณ์ไกล เลือกร่วมงานที่มีความสามารถ ต้องการทราบผลของการตัดสินใจ ขยันในงานที่ต้องใช้สมอง ไม่ชอบการบงการ ตัดสินใจเลือกโดยประเมินจากความเหมาะสมกับความสามารถ ทำงานโดยมุ่งสู่ความสำเร็จ แม้จะมีอุปสรรคก็จะพยายามทำงานมุ่งสู่ความสำเร็จ เชื่อในความเพียรพยายามและตั้งใจจริง

พรณี เจนจิต (อ้างในไกล์รุ่ง เก่าบริบูรณ์. 2544 : 19) กล่าวว่า ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง คือ มีความมานะพยายามไปสู่เป้าหมาย มีแผนการในการทำงาน ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

ไกล์รุ่ง เก่าบริบูรณ์ (2544 : 20) กล่าวว่า ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย มีความทะเยอทะยานทางการเรียน คือ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มุ่งมั่นในสิ่งที่ต้องการ มีความคาดหวังสูง ที่จะประสบความสำเร็จทางการเรียน มีความกระตือรือร้นทางการเรียน คือ ตั้งใจเรียนสอบถามเมื่อสงสัย ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง สนใจในสิ่งที่ศึกษา ทำงานเสร็จในเวลาอันสั้น มีความรับผิดชอบทางการเรียน คือ ตั้งใจทำงานทำการบ้านได้ทันตามกำหนดด้วยตนเอง ปฏิบัติหน้าที่ทางการเรียนได้โดยเคร่งครัด รับผิดชอบงานจนเสร็จแม้จะถูกรบกวน และมีการวางแผนทางการเรียน คือ วางเป้าหมายในชีวิต เตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมก่อนเข้าเรียน วางแผนการทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเป็นระบบ

จากการศึกษาลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถสรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ว่า เป็นผู้ที่มีเป้าหมายในการเรียน และแสดงพฤติกรรมต่างๆที่เป็นลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สอดคล้องกับแนว ทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายสูงสุดที่ต้องการ เพื่อให้ได้ตัวแปรเกณฑ์ ที่มีความชัดเจน ผู้วิจัยจึงได้สรุปลักษณะของ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่าประกอบด้วย ความทะเยอทะยาน ความกระตือรือร้น ความรับผิดชอบและการวางแผนในการเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

2.5.1.1 ความทะเยอทะยาน

จากการศึกษาความทะเยอทะยาน พบว่า มีผู้ศึกษา และอธิบายไว้ ดังนี้

กุลดา รัตนารักษ์ (2537 : 7) กล่าวว่า ความทะเยอทะยานเป็นความมุ่งมั่นปรารถนาในการทำให้ผลการเรียนดี โดยตั้งใจเรียน ขยันทำการบ้าน และหมั่นค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

เลิศศิลป์ รัตนมุสิก (2538 : 4) กล่าวว่า ความทะเยอทะยาน หมายถึง ความมานะพยายาม

เพื่อความเป็นเลิศ ซึ่งหมายความว่า ไม่ว่าจะทำกิจการงานใด ทำให้ใคร ก็จะมีทุ่มเททั้งชีวิตจิตใจในลักษณะการแข่งขันกับตนเอง แข่งขันกับเวลา จนได้ชื่อว่าประสบความสำเร็จเกินตัว

สุพัตตรา แก้ววิชิต (2548 : 18) กล่าวว่า ความทะเยอทะยานเป็นลักษณะหนึ่งของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ซึ่งหมายถึงลักษณะที่แสดงออกของผู้เรียนทางการเรียน ที่มีความต้องการจะประสบความสำเร็จทางการเรียน โดยตั้งความคาดหวังไว้สูง มุ่งมั่นที่จะทำสิ่งที่ต้องการให้บรรลุผล

เลิศศิลป์ รัตนมุสิก (2538 : 61) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1 พบว่า มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่ามีความทะเยอทะยานอยู่ในระดับมาก อันเนื่องมาจากความตั้งใจ ที่จะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ให้ประสบผลสำเร็จ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริหารโรงเรียน ครู อาจารย์ จึงทำให้มุ่งมั่นปฏิบัติงานให้ดีอยู่เสมอ

จากการศึกษาเกี่ยวกับความทะเยอทะยาน พบว่า ความทะเยอทะยาน เป็นลักษณะหนึ่งของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ซึ่งสามารถสรุปความหมายของความทะเยอทะยานทางการเรียนได้ว่า หมายถึง มีความคาดหวังทางการเรียนสูง จะแสดงออกทางพฤติกรรมการเรียนด้วยความมานะอดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่คาดหวัง

2.5.1.2 ความกระตือรือร้น

จากการศึกษาเกี่ยวกับความกระตือรือร้น พบว่า มีผู้ให้ความหมาย และ อธิบาย ไว้ดังนี้ ปริญญาพร เพ็ญสุขใจ (2542 : 7) กล่าวว่า ความกระตือรือร้น คือการแสดงออกทางนิสัยของบุคคล ที่เต็มใจเอาใจใส่ ตั้งใจจริงในการทำงาน อาสาทำงานที่ตนถนัด ทำงานทันทีที่ได้รับมอบหมาย ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง มีความขยันขันแข็งในงานที่ต้องใช้ความคิด อดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง สนุกสนานในการทำงาน

สุพัตตรา แก้ววิชิต (2548 : 18) กล่าวว่า ความกระตือรือร้นเป็นลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง หมายถึง ลักษณะที่ผู้เรียนแสดงออกทางการเรียน ในลักษณะที่เต็มใจ เอาใจใส่ และตั้งใจจริงในการเรียน รับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายทันที ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง มีความขยันในการเรียน มีความอดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรค มีความสนุกสนานในการเรียน มุ่งมั่นที่จะทำงานให้เสร็จ ในเวลาที่กำหนด

ปริญญาพร เพ็ญสุขใจ (2542 : 70) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรภาคพิเศษสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง จะมีความกระตือรือร้นอยู่ในระดับปานกลาง

จากการศึกษาเกี่ยวกับความกระตือรือร้น พบว่า ความกระตือรือร้นเป็นลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง สามารถสรุปได้ว่า ความกระตือรือร้นคือ ลักษณะของผู้เรียนที่ใส่ใจ หรือฝักใฝ่ในสิ่งที่กระทำ พยายามทำงานทันทีเมื่อได้รับมอบหมาย ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง

2.5.1.3 ความรับผิดชอบ

จากการศึกษาเกี่ยวกับความรับผิดชอบพบว่า มีผู้ศึกษาและอธิบายไว้ดังนี้

กรรณาภรณ์ ดวงแจ่มกาญจน์ (2541 : 34) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึงความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความผูกพัน ละเอียดยรอบคอบ เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามที่มุ่งหมาย แม้ว่าจะงานนั้นจะประสบกับความล้มเหลว ก็ยอมรับผลแห่งการกระทำนั้น ด้วยความเต็มใจ

อรวรรณ พาณิชปฐมพงศ์ (2542 : 5) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง การตั้งใจทำงานหรือติดตามผลงาน ที่ทำไปแล้ว เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ดียอมรับในสิ่งที่ตนทำ ทั้งด้านผลดีและผลเสีย โดยแสดงออกถึง การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ด้วยความเต็มใจ

อังคณา ธิรศิลาเวทย์ (2548 : 6) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ หมายถึงความมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ ด้านการเรียนของนักเรียน ได้แก่ ความตั้งใจ และเอาใจใส่การเรียน การแบ่งเวลาในการเรียน การเข้าห้องเรียน การตรงต่อเวลา การนำอุปกรณ์การเรียนมาครบ ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จทัน และส่งตามกำหนดเวลา ใฝ่หาความรู้ด้วยความขยันหมั่นเพียรอยู่เสมอ เมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจ บทเรียน ก็พยายามศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม มีการวางแผนการเรียน การเตรียมตัวสอบ ตั้งใจสอบ การแก้ไขข้อบกพร่อง ด้านการเรียน และปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น เพื่อให้ประสบความสำเร็จด้าน การเรียน อีกทั้งไม่ปิดกั้นหน้าที่ของตนให้แก่ผู้อื่น

คณะกรรมการจัดทำคู่มือการปลูกฝังค่านิยมโดยกลุ่มนักวิชาการ (2526 : 92) ให้ความหมาย คำว่าความรับผิดชอบทางการเรียนว่า หมายถึงพฤติกรรมที่นักเรียนตั้งใจเรียนจนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย มีพฤติกรรมที่แสดงออกดังนี้

1. ตั้งใจเรียน
2. เข้าห้องเรียนทันเวลา
3. เข้าเรียนสม่ำเสมอ
4. ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตามกำหนด
5. ผลการเรียนดีขึ้นทุกภาคการศึกษา
6. ไม่เคยทุจริตในการสอบ
7. ร่วมกิจกรรมการเรียนทุกครั้ง
8. หนักแน่นเมื่อเผชิญกับอุปสรรค และกล้าเผชิญความจริง
9. ตรวจทานงานที่ทำเสร็จแล้ว

สุพัตตรา แก้ววิชิต (2548 : 20) กล่าวว่า ความรับผิดชอบ เป็นลักษณะหนึ่งของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง หมายถึง ลักษณะที่ผู้เรียนแสดงออกทางด้านการเรียนในการรักษาสีหน้าที่ของตนเอง เอาใจใส่ผูกพันกับงานที่ได้รับมอบหมาย กล้ารับผิดชอบในงานของตน พยายามปรับปรุงงานของตนให้ดีขึ้นอยู่เสมอ มุ่งมั่นการเรียนให้สำเร็จ

อังคณา ธิรศิลาเวทย์ (2548 : 12) กล่าวว่า ความรับผิดชอบต่อการเรียนคือ นักเรียนศึกษาเล่าเรียนจนประสบความสำเร็จ ตามที่มุ่งหมาย ด้วยความขยันหมั่นเพียร อดทน เข้าห้องเรียน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และส่งงานตรงตามเวลาที่ได้รับมอบหมาย เมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจบทเรียน ก็พยายามศึกษาค้นคว้า ซักถามเพื่อนหรือครูให้เข้าใจ เมื่อทำแบบฝึกหัดผิดก็พยายามแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องด้วยตนเองเสมอ

Dickinson (1987 : 9-11) กล่าวว่า ความรับผิดชอบต่อการเรียนคือ ความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนในกระบวนการเรียนของตนเอง เช่น การตั้งจุดประสงค์การเรียน การเลือกและใช้วัสดุอุปกรณ์ การบันทึกผลการเรียน การแบ่งเวลา การประเมินผลการเรียน การทำกิจกรรม และการรวมกลุ่ม เป็นต้น ซึ่งการตัดสินใจในพฤติกรรมดังกล่าว เป็นบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้

จากการศึกษาที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางการเรียนสามารถสรุปได้ว่า ความรับผิดชอบทางการเรียนคือ พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นนักเรียน ด้วยความเอาใจใส่การเรียนให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

2.5.1.3.1 คุณลักษณะของผู้ที่มีความรับผิดชอบ

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2539 : 83-95) กล่าวว่า ลักษณะของผู้ที่มีความรับผิดชอบประกอบด้วย การทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างดีที่สุด ทำงานได้ทันเวลาที่กำหนดโดยไม่ต้องควบคุม กล่าวรับในส่วนที่เป็นความผิด ไม่ทิ้งงานไปกลางคัน ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ทิ้งปัญหา ไม่โทษผู้อื่นหากงานไม่สำเร็จ หรือเกิดความเสียหาย เอาใจจริงเอาใจและขยัน ตรงต่อเวลาในการทำงาน หรือนัดหมาย

สุทธิพงศ์ บุญผดุง (2541 : 7) กล่าวว่า ลักษณะของผู้ที่มีความรับผิดชอบคือ มีวินัยในตนเอง มีความกระตือรือร้น มีความเชื่อมั่นในตนเอง ความขยันหมั่นเพียร อดทน อดกลั้น

อังคณา ธิรศิลาเวทย์ (2548 : 13) กล่าวว่า ลักษณะของผู้ที่มีความรับผิดชอบประกอบด้วย เอาใจใส่การทำงานและการเรียน มีความเพียรพยายาม ใช้ความสามารถของตนเองเต็มที่ กล่าวเผชิญกับความจริงและยอมรับผลของการกระทำ รู้จักหน้าที่และทำหน้าที่อย่างดี รักษาสิทธิหน้าที่ของตน และไม่ละเมิดสิทธิหน้าที่ของผู้อื่น ติดตามผลงานที่ได้กระทำไปแล้ว มุ่งมั่นในการทำงานโดยไม่ย่อท้อ ต่ออุปสรรค ไม่ปัดความรับผิดชอบไปให้ผู้อื่น

จากการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของผู้ที่มีความรับผิดชอบ สามารถสรุปได้ว่า ลักษณะของผู้ที่มีความรับผิดชอบคือ เป็นผู้ที่มีหน้าที่ มีวินัย มีความเอาใจใส่ต่อหน้าที่ มีความกระตือรือร้น มีความเพียร ขยัน อดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีการวางแผน ตรงต่อเวลา ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง มุ่งสู่เป้าหมายที่ต้องการ

2.5.1.3.2 การปลูกฝังความรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นคุณธรรมที่ได้รับการยอมรับจากทุกองค์กร เป็นลักษณะนิสัยที่สามารถปลูกฝังได้ จากการศึกษพบว่า มีผู้เสนอแนะวิธีปลูกฝังความรับผิดชอบไว้ดังนี้

ประสาธ อิศรปริดา (2538 : 49-50) ได้เสนอแนะวิธีปลูกฝังความรับผิดชอบเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ และประกอบกิจกรรมไว้ว่า ควรฝึกให้เด็กเป็นผู้ที่รู้จักพึ่งตนเอง เป็นตัวของตัวเอง มีเหตุผล

ใช้ความสามารถของตนเอง เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความสามารถในกิจกรรมที่จะนำความสำเร็จมา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้แก่ตัวเอง พยายามกระตุ้นให้เด็กกล้าเผชิญปัญหาที่ต้องใช้ความพยายาม ฝึกให้เด็กชอบแข่งขันกับตนเอง ฝึกให้เด็กมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ให้คำยกย่องชมเชย ให้รางวัล เสริมแรงเมื่อเด็กประสบความสำเร็จ

สำนักงานทดสอบทางการศึกษา (2539 : 2-3) กล่าวถึงหลักการในการพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนไว้ดังนี้

1. โรงเรียนต้องมีนโยบายพัฒนานักเรียนให้มีคุณธรรมอย่างชัดเจนและน่านโยบายไปใช้ปฏิบัติอย่างจริงจัง
2. การพัฒนานักเรียนให้มีคุณธรรมต้องพัฒนาความคิด ความความรู้ ความรู้สึก และการปฏิบัติไปพร้อมๆกัน
3. สอดแทรกคุณธรรมไปกับการเรียนการสอน กิจกรรมและชีวิตประจำวัน
4. จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมแบบอย่างที่ดีเอื้อต่อปลูกฝังสร้างเสริมให้มีคุณธรรม
5. บุคลากรที่บ้าน ที่วัด ที่โรงเรียน และในชุมชนต้องร่วมมือกันพัฒนานักเรียน
6. ต้องใช้หลักวิชา ทฤษฎี และเทคนิคที่หลากหลายเพื่อพัฒนานักเรียน
7. การปลูกฝังคุณธรรมให้กับนักเรียนต้องทำอย่างต่อเนื่องเป็นระบบและนำผลมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาต่อไป

อังคณา ภิรติลาเวทย์ (2548 : 16) กล่าวว่า การปลูกฝังความรับผิดชอบต่อเด็ก เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ปกครอง ครู มีส่วนสำคัญในการปลูกฝัง และพัฒนา โดยต้องปลูกฝังตั้งแต่อายุยังน้อย ฝึกให้ทำงานให้เสร็จเป็นขั้นเป็นอัน ฝึกปฏิบัติจริง และต้องปลูกฝังอย่างสม่ำเสมอ

จากการศึกษาเกี่ยวกับการปลูกฝังความรับผิดชอบต่อเด็ก สามารถสรุปการปลูกฝังความรับผิดชอบต่อเด็กได้ว่า ควรเริ่มปลูกฝังตั้งแต่อายุยังน้อยอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ต้องร่วมมือกันปลูกฝังทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน ควรฝึกให้เด็กมีเหตุผล มีความเชื่อมั่น พึ่งพาตนเองได้ ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จได้ และโรงเรียนต้องมีนโยบายที่ชัดเจน ปฏิบัติได้

2.5.1.4 การวางแผนในการเรียน

จากการศึกษาเกี่ยวกับ การวางแผนในการเรียน พบว่า มีผู้ศึกษา และรายงานผลการศึกษาไว้ดังนี้

ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ (2542 : 8) กล่าวว่า การวางแผนคือ การแสดงออกทางลักษณะนิสัยของบุคคล ในด้านมีระบบแบบแผนในการเรียน มีวัตถุประสงค์เด่นชัด มองเห็นช่องทางในการเรียน มองการณ์ไกล ทำงานอย่างประณีตเป็นระเบียบ มีความรอบคอบ

สุพัตตรา แก้ววิชิต (2548 : 20) กล่าวว่า การวางแผนเป็นลักษณะหนึ่งที่สำคัญของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และให้ความหมายไว้ว่าเป็น ลักษณะที่แสดงออกทางด้านการเรียนของผู้เรียนที่มีแบบแผนในการเรียน มีจุดประสงค์เด่นชัด มองเห็นช่องทางในการเรียนอย่างเป็นขั้นตอน มองการณ์ไกล ทำงานอย่างประณีต เป็นระเบียบ มีความรอบคอบ และศึกษารายละเอียดก่อนตัดสินใจ มีความมุ่งมั่น

ต่อความก้าวหน้าทางการเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลิศศิลป์ รัตนมุสิก (2538 : 61) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1 จากการศึกษาวิเคราะห์ด้านการวางแผน พบว่ามีการวางแผนในระดับมาก ทำงานอย่างเป็นขั้นเป็นตอนละเอียดถี่ถ้วน มีเป้าหมายการทำงานที่ชัดเจน

นพรัตน์ เอี่ยมอดุง (2539 : 121) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีพบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีการวางแผนสูงกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ เนื่องจากผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเป็นผู้ที่มีการวางแผนระยะยาว และเป็นผู้ที่มองการณ์ไกล

จากการศึกษาเกี่ยวกับการวางแผน และการวางแผนทางการเรียน สามารถสรุปได้ว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีการวางแผน และการวางแผนทางการเรียน คือ แผนการเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่คาดหวัง มีลักษณะเป็นการวางแผน เตรียมการล่วงหน้า

2.5.2 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักจิตวิทยา ดังต่อไปนี้

2.5.2.1 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Murray

Murray M. F. (1988 : 11) กล่าวว่า ความต้องการของมนุษย์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม Murray เป็นคนแรกที่กล่าวถึงความต้องการผลสัมฤทธิ์ว่า เป็นความต้องการทางจิตใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เขาอธิบายความต้องการผลสัมฤทธิ์ว่า เป็นความต้องการได้รับความสำเร็จจากการกระทำในสิ่งที่ยาก ต้องการชนะอุปสรรค ต้องการเป็นคนเก่งมีความสามารถในการแข่งขัน และเอาชนะคนอื่น ๆ เขาสรุปว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงคือ ผู้ที่ชอบทำสิ่งที่ยากด้วยความเพียรพยายามให้บรรลุเป้าหมาย

2.5.2.2 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Maslow

Maslow A. (1970 : 12) เสนอทฤษฎีการจูงใจของมนุษย์ว่า ความต้องการของมนุษย์เป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการจูงใจ เขาแบ่งลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ชั้น

1. ความต้องการด้านร่างกาย เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอด ได้แก่ ปัจจัยสี่
2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยเป็นความต้องการที่เกิดขึ้นหลังจากความต้องการขั้นแรกได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอแล้ว
3. ความต้องการความรักและการได้รับการยอมรับ
4. ความต้องการการยอมรับนับถือและยกย่องสรรเสริญ
5. ความต้องการรู้จักและเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.2.3 ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ McClelland

McClelland (อ้างในขวัญชีวา ว่องนิตธรรม. 2551 : 36-39) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจทางสังคม 3 ประเภทดังนี้

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) คือความปรารถนาที่จะกระทำให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และจะมีความวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motivation) หมายถึงความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับจากคนอื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบหรือรักใคร่ชอบพอกของคนอื่น สิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motivation) หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งอิทธิพลที่เหนือกว่าคนอื่น ๆ ในสังคม ทำให้บุคคลแสวงหาอำนาจ เพราะจะเกิดความรู้สึกว่า หากทำอะไรได้เหนือคนอื่น เป็นความภาคภูมิใจ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูงเป็นผู้ที่พยายามจะควบคุมสิ่งต่างๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น McClelland เน้นความสำคัญในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจด้านอื่นๆ เพราะเห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญมากที่สุด

McClelland ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบพฤติกรรมของตน และตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศ
2. เป็นผู้ที่ตั้งวัตถุประสงค์ที่มีโอกาสทำให้สำเร็จ 50-50 หรือเป็นผู้ที่มีความเสี่ยงปานกลาง
3. พยายามที่จะทำงานอย่างไม่ท้อถอยจนถึงเป้าหมาย
4. เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการวางแผนระยะยาว
5. ต้องการข้อมูลย้อนกลับของผลงานที่ทำ
6. เมื่อประสบความสำเร็จมักจะอ้างสาเหตุภายใน เช่นความสามารถและความพยายาม

จะเห็นว่าลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้น เป็นผู้ที่ทำงานด้วยความมานะอดทน เพื่อเอาชนะความล้มเหลว พยายามที่จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง การทำงานมีเป้าหมายและแบบแผนที่แน่นอน มีการตั้งระดับความคาดหวังต่อความสำเร็จของงานไว้ค่อนข้างสูง พยายามเพิ่มความสามารถของตน ในการประกอบกิจกรรมต่างๆให้สูงขึ้นเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อบรรลุมาตรฐานอันดีเลิศโดยไม่ย่อท้อต่อความล้มเหลว

McClelland กล่าวว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นสิ่งที่สามารถเรียนรู้ และพัฒนาให้เกิดขึ้นได้ โดยการจัดการเรียน และฝึกอบรมที่เน้นการเปลี่ยนเจตคติ พฤติกรรม บุคลิกภาพ ซึ่งมีกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาได้ดังนี้

1. สร้างความเชื่อและตั้งเป้าหมายให้ผู้เรียนร่วมกันว่า เมื่อผ่านการฝึกอบรมแล้ว จะเปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรมให้เป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยกิจกรรมที่จะใช้ฝึกอบรมนั้น จะต้องเป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สว่นไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมที่สามารถสร้างความสำเร็จได้เป็นขั้นๆ แต่ละกิจกรรมต้องมีเป้าหมายตามลำดับขั้นตอนเพื่อก้าวหน้าไปสู่ความสำเร็จ และเกิดกำลังใจที่จะเรียนรู้สู่เป้าหมาย

2. ให้ผู้เรียนเห็นว่าในสังคมมีบุคคลตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จ ธรรมชาติของมนุษย์ชอบการเลียนแบบ และไม่ต้องการด้อยกว่าคนอื่น

3. แสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าสังคมต้องการผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง คุณลักษณะดังกล่าวสร้างได้จากการฝึกนิสัยที่ดีในการเรียน การทำงาน สร้างภาพพจน์ให้กับตนเอง สำรองข้อบกพร่องในการทำงานของเรา ตั้งใจแน่วแน่ในการปรับปรุงความรับผิดชอบ วินัยตนเอง จัดตารางเรียน การทำงานอย่างเป็นระบบ มีระเบียบ ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง

4. พยายามควบคุมความอ่อนแอและความท้อถอย ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญของความสำเร็จ ระลึกเสมอว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จได้เพราะเขาเป็นคนมุ่งมั่นอนาคต และไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

จากการศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สามารถสรุปได้ว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงคือ ผู้ที่มีเป้าหมายและต้องการความสำเร็จ ซึ่งความสำเร็จนั้นได้มาด้วยความพยายาม ความอดทน กระตือรือร้นและมีแผนการ ทุกคนสามารถสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้เกิดขึ้นได้ เพราะสามารถเรียนรู้ฝึกฝนและสร้างขั้นได้ ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองควรให้ความสำคัญในการเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่อสร้างแนวทางสู่ความสำเร็จให้นักเรียน

2.5.3 วิธีสร้างและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียนนั้น เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการช่วยลดความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา และจากการศึกษาพบว่า มีนักวิชาการนำเสนอแนวทางการสร้างเสริมและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

อารีย์ พันธมณี (2544 : 21) ได้เสนอแนะ แนวทางการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังนี้

1. ให้คำชมเชยหรือตำหนิ ครูต้องชมเชยเมื่อเด็กทำสิ่งที่ถูกต้อง หรือทำงานยากได้สำเร็จ การตำหนิก็สามารถสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ แต่ต้องเหมาะสมกับโอกาส ครูไม่ควรตำหนิเด็กโดยไม่มีหลักฐาน และควรให้เขาทราบว่าต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไร เด็กที่เรียนดีเมื่อถูกตำหนิจะมีความพยายามมากขึ้น เมื่อได้รับคำชมเชย

2. ทดสอบย่อยบ่อยครั้ง เพื่อสร้างแรงกระตุ้นให้เกิดความสนใจ

3. ส่งเสริมให้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง กำหนดหัวข้อให้เหมาะสมกับความสามารถ

4. หาวิธีแปลกใหม่มาเร้าความสนใจ เช่นให้นักเรียนประเมินการเรียนการสอน ให้ออกข้อสอบ

5. ตั้งรางวัลในการทำงานเพื่อยั่วให้พยายาม อาจจะให้แรงเสริมเล็กน้อยก่อนเรียน และควรให้ทุกคนมีโอกาสได้รับแรงเสริมอย่างทั่วถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ควรหาตัวอย่างที่เด็กคุ้นเคยเพื่ออำนวยความสะดวกทำความเข้าใจ
 7. ใช้ตัวอย่างที่เด็กคาดไม่ถึงเพื่อเร้าการจดจำ
 8. เชื่อมโยงบทเรียนใหม่กับสิ่งที่เคยเรียนรู้มาก่อน จะทำให้สนใจเรียนมากขึ้น
 9. ขจัดสถานการณ์ที่ไม่พึงปรารถนา เช่น สอบในสิ่งที่ไม่เคยสอน
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546 : 21) กล่าวถึงการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้

ดังนี้

1. จัดกิจกรรมให้นักเรียนเห็นข้อดีของการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้พบปะสนทนาแลกเปลี่ยนกับผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนการทำงาน
3. จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้สังเกตวิธีการทำงาน และเปรียบเทียบกับตนเอง โดยมีครูคอยให้กำลังใจ และเสริมแรง

จากการศึกษาวิธีสร้างและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถสรุปได้ว่า มีหลายวิธีซึ่งครูผู้สอนควรตระหนักถึงความสำคัญ และเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้นักเรียน ครูควรระบุปัญหาและสามารถเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้นักเรียนได้

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมโนภาพแห่งตน

2.6.1.1 งานวิจัยในประเทศ

นิจวรรณ ท่างาม (อ้างในอัจฉรา กิ่งแก้ว. 2551 : 35) ได้ศึกษาเรื่องอัตมโนทัศน์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดเชียงราย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 437 คน และใช้แบบสอบถามมโนภาพแห่งตน ฉบับมาตรฐานของ Piers และ Harris ซึ่งปรับปรุงโดยกรรณิการ์ ภูประเสริฐ และศิริบุรณ์ ศรีพานิช ผลการศึกษาพบว่า คะแนนมโนภาพแห่งตนด้านพฤติกรรม ด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน ด้านค่านิยมและมโนภาพแห่งตนโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวก กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญ โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีคะแนนมโนภาพแห่งตนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

รุ่งนภา ทีชะ (อ้างในอัจฉริยา กิ่งแก้ว. 2551 : 34) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์ ความเชื่ออำนาจภายในตน-นอกตน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย 200 คน นักเรียนหญิง 200 คน อายุ 10-13 ปี จากนักเรียนในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่ามโนภาพแห่งตนและความเชื่ออำนาจภายในตน-นอกตน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีมโนภาพแห่งตน และความเชื่ออำนาจภายในตน - นอกตนสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถิติ มโนภาพแห่งตน และความเชื่ออำนาจภายในตน-นอกตน ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน

ผ่องพรรณ ติปัญญา (อ้างในวาทินี อึ้งเกลี้ยง. 2552 : 20) ได้ศึกษาอัตมโนทัศน์ของนักเรียนโรงเรียน ในกรุงเทพมหานคร โดยใช้มาตรวัดที่ดัดแปลงมาจากมาตรวัดอัตมโนทัศน์ของสิทธิโชค วรานุสันติกุล ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวชั้นกลางมีอัตมโนทัศน์สูงกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวสภาพเศรษฐกิจและสังคมต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วาทินี อึ้งเกลี้ยง (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตมโนทัศน์ ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนบ้านค่าย จังหวัดระยอง ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตมโนทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ อายุ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นิสัยทางการเรียน บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ปัจจัยที่ส่งผลกับอัตมโนทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามลำดับ คือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และนิสัยทางการเรียน ทั้งสองปัจจัยร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของอัตมโนทัศน์ได้ ร้อยละ 38.0

2.6.1.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Rogers (อ้างในวาทินี อึ้งเกลี้ยง. 2552 : 21) ได้ศึกษาอัตมโนทัศน์ ผลการศึกษาพบว่า อัตมโนทัศน์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัว กล่าวคือ บุคคลที่มีอัตมโนทัศน์ดี จะสามารถปรับตัวได้ดี หรือในทางกลับกัน บุคคลที่สามารถปรับตัวได้ดี ก็จะมีอัตมโนทัศน์ดี

John H. D. (อ้างในวาทินี อึ้งเกลี้ยง. 2552 : 21) ได้ศึกษาอัตมโนทัศน์ระหว่างเด็กชายที่มีปัญหาด้านความประพฤติ กับเด็กชายที่ไม่มีปัญหาด้านความประพฤติ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชายอายุ 15-16 ปี จำนวน 100 คน ใช้แบบวัดอัตมโนทัศน์ของเทเนเนสซี ผลการศึกษาพบว่าเด็กชายไม่มีปัญหาด้านความประพฤติ มีอัตมโนทัศน์ดีกว่าเด็กชายที่มีปัญหาด้านความประพฤติ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมโนภาพแห่งตน สามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับมโนภาพแห่งตน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และนิสัยทางการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่า มโนภาพแห่งตนน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติทางการเรียน

วรรณศรี บุญชูศรี (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพาณิชยกรรม และสาขายานยนต์ ในวิทยาลัยสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 จากการศึกษาพบว่า มี 5 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสัมพันธ์ในครอบครัว ลักษณะมุ่งอนาคต บรรยากาศในชั้นเรียน เจตคติในการเรียน และพฤติกรรมในการเรียน

จำริญ เทียมธรรม (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า เจตคติต่อการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 น้ำหนักความสัมพันธ์ของเจตคติต่อการเรียน และความคาดหวังของนักเรียน ต่อการส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จุฑาทิพย์ ขาดิสุวรรณ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอน ความถนัดทางภาษา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความตั้งใจเรียน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เดชา ลุนาวงค์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิตปริญญาโทมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มี 7 ตัวแปร ได้แก่ เจตคติต่อการศึกษาคือในระดับปริญญาโท บรรยากาศในชั้นเรียน มโนภาพแห่งตน พฤติกรรมในการเรียน ความสนใจเรียน คุณภาพการสอน และความสัมพันธ์ในครอบครัว เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิตปริญญาโท มี 5 ตัวแปร คือ เจตคติต่อการศึกษาคือในระดับปริญญาโท มโนภาพแห่งตน พฤติกรรมในการเรียน ความสนใจเรียน และความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยที่ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางตรงอย่างเดียวต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิตปริญญาโท คือ พฤติกรรมในการเรียน และความสนใจเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางตรงและทางอ้อมต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิตปริญญาโทได้แก่ เจตคติต่อการศึกษาคือในระดับบัณฑิตศึกษา มโนภาพแห่งตน และความสัมพันธ์ในครอบครัว และตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางอ้อมต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนิสิตปริญญาโท ได้แก่ บรรยากาศในชั้นเรียน และคุณภาพการสอน

มิตรชัย มีชัย (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านจิตพิสัยบางประการ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 521 คน ผลการศึกษาพบว่า เจตคติทางการเรียนเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปรียา ทวนทอง (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ความตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความมีมนุษยสัมพันธ์ และการปรับตัว ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตามลำดับ คือ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ ความตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบ และความมีมนุษยสัมพันธ์

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติทางการเรียน สามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติทางการเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคาดหวังของนักเรียน ความรับผิดชอบ ความมีมนุษยสัมพันธ์ และบรรยากาศในชั้นเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าเจตคติทางการเรียนน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่ง ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราได้

2.6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

ณัฐชา วัฒนวิไล และคณะ (2550 : Online) ได้ศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี 1 กรณีศึกษา นักศึกษา คณะ บัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ปัจจัยภูมิหลังของผู้เรียน ด้านความรู้พื้นฐานเดิม ปัจจัยผู้เรียนด้านนิสัยในการเรียน ทศนคติต่อวิชาเรียน ความมุ่งหวังการนำไปใช้ประโยชน์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

พัฒนณี ดวงเนตร (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีชั้นกลาง 2 ของนักศึกษาปริญญาตรี ปีที่ 2 คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีนิสัยทางการเรียนที่ดี และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

เกษณี เทศนา (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ความฉลาดทางอารมณ์ และลักษณะนิสัยทางการเรียน ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนมี 2 ตัวแปรได้แก่ลักษณะนิสัยทางการเรียน และการอบรมเลี้ยงดู

ศรัญญา เมฆแก้ว (อ้างในศิริลักษณ์ เนียมนุช. 2553 : 31) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์นิสัยในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่าเจตคติ นิสัยในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ซึ่งนักเรียนกลุ่มที่มีนิสัยในการเรียนสูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีนิสัยในการเรียนต่ำ

ศรียะพร จันทโนทก (อ้างในศิริลักษณ์ เนียมนุช. 2553 : 31) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คณะบริหารธุรกิจ ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรด้านส่วนตัว โดยเฉพาะนิสัยในการเรียนของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน สามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรที่มีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสัมพันธ์ทางบวกกับนิสัยทางการเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่า นิสัยทางการเรียนน่าจะเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

2.6.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

2.6.4.1 งานวิจัยในประเทศ

สิริพร ดาวัน (2540 : 96) ได้ศึกษาเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนพิบูลวิทยาลัยจังหวัดลพบุรี ผลการศึกษาพบว่าบรรยากาศในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แสดงว่าถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาให้การดูแลเอาใจใส่ พร้อมทั้งจะสนับสนุนด้านการเรียน นักเรียนจะเกิดความภูมิใจ และเห็นความสำคัญของการเรียน แต่ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปล่อยปละละเลย ไม่สนใจ จะทำให้นักเรียนรู้สึก ว่าเหว่ ขาดความมานะพยายามในการเรียน

ศิริลักษณ์ เนียมมสุข (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อยุทธวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ในพระบรมราชูปถัมภ์ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อยุทธวิธีการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัยได้แก่ลักษณะมุ่งอนาคต แรงจูงใจในการเรียน บุคลิกภาพ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

อรพินท์ ชูชม (อ้างในศิริลักษณ์ เนียมมสุข. 2553 : 40) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพื้นฐานความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า สิ่งแวดล้อมทางบ้านมีบทบาทต่อความพร้อมในการเรียนของเด็ก เด็กจะพร้อมในการเรียนถ้าบ้านมีบรรยากาศส่งเสริมให้น่าเรียน คือความเข้าใจต่อกัน มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ไม่สร้างความหวาดหวั่นหรือความวิตกกังวลให้เกิดกับอารมณ์ของเด็ก

บำเพ็ญ วงษ์เงิน (อ้างในศิริลักษณ์ เนียมมสุข. 2553 : 40) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนกรณีศึกษาโรงเรียนกันทรวิชัยจังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน สาเหตุหนึ่งมาจากอิทธิพลของครอบครัว เช่นสภาพความเป็นอยู่ที่แตกต่างกันทางวัฒนธรรมของนักเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับปัจจัยต่างๆ ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความวิตกกังวล

2.6.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Symond (1975 : 283) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมของพ่อแม่ ที่แสดงถึงการยอมรับบุตร เปรียบเทียบกับการปฏิเสธบุตร พบว่า บุตรที่พ่อแม่ยอมรับจะมีเพื่อนยอมรับเป็นอย่างดี ชอบเข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สังคม สนใจการทำงาน มองโลกในแง่ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีมโนคติเกี่ยวกับตนเองสูง คือรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองมีค่า มีความอบอุ่นปลอดภัย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน แรงจูงใจในการเรียนและมโนภาพแห่งตน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง น่าจะเป็นตัวแปรหนึ่ง ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

2.6.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.6.5.1 งานวิจัยในประเทศ

ดวงกมล คงเมือง (อ้างในพระมหารักษ์ทวี เกาโต. 2553 : 42) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบทางครอบครัวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวน 311 คน ผลการศึกษาพบว่า ความคาดหวังของบิดามารดาต่อการศึกษาของลูก มีอิทธิพลต่อตัวลูกในด้านผลสัมฤทธิ์โดยเด็กที่บิดามารดาคาดหวังในเชิงการศึกษาสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเด็กที่บิดามารดาไม่มีความคาดหวังด้านการศึกษาต่ำ หรือไม่แสดงความคาดหวัง

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (อ้างในพระมหารักษ์ทวี เกาโต. 2553 : 43) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง สามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคาดหวังของผู้ปกครองได้แก่ พฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าความคาดหวังของผู้ปกครองน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

2.6.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Anderson (อ้างในพระมหารักษ์ทวี เกาโต. 2553 : 43) ศึกษาผลกระทบของบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลูกฝังในการอบรมเลี้ยงดู โดยจะทำให้ลูกเกิดความพยายามที่จะประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

2.6.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

สมพร พรหมจรรย์ (อ้างในศันสนีย์ ภู่งศ์พัฒนา. 2547 : 34) พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะว่าครอบครัวที่มีความพร้อมทางเศรษฐกิจสูง ทำให้นักเรียนมีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่โรงเรียนใช้สำหรับเก็บงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้ใช้ประโยชน์ด้านการศึกษาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน สามารถซื้ออุปกรณ์การเรียนได้ครบครัน และสามารถเรียนพิเศษเพิ่มเติมได้

จินตนา อินทรไชย (อ้างอิงในค้นสนีย์ ภู่งศ์พัฒนา. 2547 : 35) พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสัมพันธ์ภาพในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียน ทั้งนี้เพราะว่าครอบครัวที่มีสัมพันธ์ภาพที่ดี พ่อแม่ให้ความรัก ความอบอุ่น เอาใจใส่อย่างดีต่อการเรียน ให้ความช่วยเหลือและเป็นที่ยปรึกษาในเวลาที่มีปัญหาทางการเรียน จึงเป็นแรงผลักดันให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนสูง

ศิริลักษณ์ เนียมมสุข (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อยุทธวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้วในพระบรมราชูปถัมภ์ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อยุทธวิธีการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต แรงจูงใจในการเรียน บุคลิกภาพสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อยุทธวิธีการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย คือ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ศรินทิพย์ พงษ์ศาสตร์ (2546 : 90) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรงของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรงของนิสิตมี 8 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทศนคติต่อการเรียน อ้อมโนทัศน์ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความคาดหวังของผู้ปกครอง บรรยากาศการเรียนการสอน สัมพันธ์ภาพระหว่างนิสิตกับอาจารย์และสัมพันธ์ภาพของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยวิธีสอบตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประเมศวร์ วัฒนโสภาส และคณะ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกี พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ประวิทย์ โทนแก้ว (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาสาขาวิชาเทคนิคการผลิต ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ในสถานศึกษา สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 พบว่า รายได้เฉลี่ยของบิดามารดา รวมกันต่อเดือน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสามารถทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ร้อยละ 7.7

จากการศึกษาเรื่องฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง สามารถสรุปได้ว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับลักษณะบางประการ ได้แก่ เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฐานะทางเศรษฐกิจดี มียุทธวิธีการเรียนรู้ดีกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่า และมีแนวโน้มว่าจะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมากกว่า ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่ง ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

2.6.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.6.7.1 งานวิจัยในประเทศ

พัชรินทร์ สมหมาย (2549 : 112) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียน ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ของโรงเรียนราชวินิต บางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครู มีปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานน้อย

กฤษดา ประทีปรัตน์ (2549 : 75) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนหนองแค สรรพกิจวิทยา อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรับผิดชอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีระดับความสัมพันธ์กับครูดีจะมีความรับผิดชอบมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีระดับความสัมพันธ์กับครูดี จะมีทัศนคติทางบวกต่อครู ตั้งใจเรียน เอาใจใส่การเรียนดี และครูก็ให้ความรักเอาใจใส่นักเรียน ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบทางการเรียน

ประเมศว วัฒนโอภาส และคณะ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ไกล่รุ่ง เก่าบริบูรณ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สหวิทยาเขตแวงน้อย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และสามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.6.7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Cogan, M. (1975 : 135-139) ได้ศึกษาเรื่องสัมพันธภาพที่เป็นมิตรระหว่างครูกับนักเรียน จะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น ยิ่งครูและนักเรียนมีสัมพันธภาพบวกมากเท่าใด นักเรียนจะสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ถึงขีดสุดมากเพียงนั้น และลักษณะความสัมพันธ์ของครูกับนักเรียนจะมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียน นักเรียนที่มีความศรัทธาในตัวครูจะทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น

Yee, A. H. (1971 : 41) ได้ศึกษาเรื่องปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสบความสำเร็จ ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมที่แสดงความจงเกลียดจงชังของครูที่มีต่อเด็ก ทำให้เด็กเป็นคนเฉยเมย ถอยหนี เฉื่อยชาต่อการแก้ปัญหา เป็นปฏิปักษ์กับคนอื่น ก้าวร้าว ปรับตัวไม่ได้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียนความสนใจในวิชาที่เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความรับผิดชอบ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่ง ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

2.6.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

สุเมธ พงษ์ภคตรา (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกับสัมพันธภาพกับเพื่อน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 321 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4,5 และ 6 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ สัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย ได้แก่ อัตมโนทัศน์ ทศนคติต่อการคบเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

อาจารย์ ช่างประดับ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนอินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ อัตมโนทัศน์ ทศนคติต่อการคบเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน

มาริสรา วรตระกูลวงศ์ (2549 : 81) ได้ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนหอวัง เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรับผิดชอบในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ได้แก่ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ อัตมโนทัศน์ ทศนคติต่อการคบเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ลักษณะทางกายภาพด้านการเรียน และทศนคติต่อการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่ง ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในชั้นเรียน

2.6.9.1 งานวิจัยในประเทศ

ไกล์รุ่ง เก่าบริบูรณ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สหวิทยาเขตแวงน้อย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า บรรยากาศทางการเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประเมศว วัฒนโอภาส และคณะ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสுகีรี พบว่า บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสูกีรี

2.6.9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Reynolds & Wallberg (1992 : 371-382) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบโครงสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่สภาพแวดล้อมทางบ้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผลการเรียนเดิม กลุ่มเพื่อน บรรยากาศในชั้นเรียน คุณภาพการสอน เวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติม และสื่อออกชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนรัฐบาลในสหรัฐอเมริกา จำนวน 3,116 คน ผลการศึกษาพบว่าบรรยากาศในชั้นเรียน เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

Young, D.J. et. al. (1996 : 272-278) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยพหุระดับต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนรัฐบาล จำนวน 2,535 คน โดยแบ่งตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับนักเรียน และระดับโรงเรียน ตัวแปรระดับนักเรียน ได้แก่ เจตคติ แรงจูงใจ ความรู้เดิมทางวิทยาศาสตร์ เวลาสภาพแวดล้อมทางบ้าน กลุ่มเพื่อน และสื่อออกชั้นเรียน ตัวแปรระดับโรงเรียนได้แก่ คุณภาพการสอน และบรรยากาศในชั้นเรียน ผลการศึกษาพบว่า บรรยากาศในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศในชั้นเรียน สามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับบรรยากาศในชั้นเรียน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าบรรยากาศในชั้นเรียนน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่ง ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

2.6.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6.10.1 งานวิจัยในประเทศ

ประเมศวร์ วัฒนโสภาส และคณะ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกีพบว่า

1) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มโนภาพแห่งตน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และบรรยากาศการเรียนการสอน

2) ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิวิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกี มี 5 ปัจจัย ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นสาขาวิชา และอาชีพผู้ปกครอง

3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกี มี 3 ปัจจัย เรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุดดังนี้สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน มโนภาพแห่งตน บรรยากาศการเรียนการสอน โดยทั้ง 3 ปัจจัยสามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิวิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกี ได้ร้อยละ 34.50

ดวงกมล บุญธิมา (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า

1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 3.67 และมีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60

2) ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการศึกษาในระดับปริญญาโท บรรยากาศในชั้นเรียน มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง พฤติกรรมในการเรียน ความสนใจในการเรียน คุณภาพการสอน ความสัมพันธ์ในครอบครัว กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.082-0.575 โดยที่ทุกค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าสูงสุด 0.575 คือ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการศึกษา ในระดับปริญญาโทกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาโทค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รองลงมา 0.458 คือ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างความสนใจในการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาโท โดยทั้งสองค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด 0.082 คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ในครอบครัวกับมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้แก่ เจตคติต่อการศึกษาในระดับปริญญาโทบรรยากาศในชั้นเรียน มโนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพเกี่ยวกับตนเอง พฤติกรรมในการเรียน ความสนใจในการเรียน คุณภาพการสอน ความสัมพันธ์ในครอบครัว ตัวแปรที่มีอิทธิพลรวมสูงสุดมีค่า 0.657 คือ เจตคติต่อการศึกษาระดับปริญญาโท ตัวแปรที่มีอิทธิพลรวมรองลงมา มีค่า 0.296 0.240 ได้แก่ ความสัมพันธ์ในครอบครัว และความสนใจในการเรียน ตามลำดับ ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลรวมต่ำสุดมีค่า 0.136 คือ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมอย่างเดียวยุทธศาสตร์มีค่า 0.24 คือ ความสนใจในการเรียนส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมอย่างเดียวยุทธศาสตร์มีค่า 0.183 คือ พฤติกรรมในการเรียน

ไกล์รุ่ง เก่าบริบูรณ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สหวิทยาเขตแวงน้อย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า

1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สหวิทยาเขตแวงน้อย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2) ตัวแปรเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว บรรยากาศทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชั้นที่ศึกษามีความสัมพันธ์เชิงลบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

3) ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สหวิทยาเขตแวงน้อย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่นที่ดีที่สุดตามลำดับ คือ สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ร้อยละ 48.70 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

วันทนา กิติทรัพย์กาญจนา (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เจตคติต่อวิชาฟิสิกส์ ลักษณะนิสัยทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยเหล่านี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวน ของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ได้ ร้อยละ 51.5 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ประวิทย์ โทนแก้ว (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาสาขาวิชาเทคนิคการผลิตระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 ในสถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 พบว่ามี 3 ตัวแปร ที่สามารถทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาได้มากที่สุด คือ คุณภาพการสอนของครู สามารถทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาได้ร้อยละ 17.9 รองลงมาคือตัวแปร

รายได้โดยเฉลี่ยของบิดามารดา รวมกันต่อเดือน โดยสามารถทำนายได้ร้อยละ 7.7 และตัวแปรเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน เป็นตัวแปรที่สามารถทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ นักศึกษาได้ร้อยละ 5.0 และพบว่าทั้ง 3 ปัจจัยมีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

ภัทรวิจิตร มณีประเสริฐ (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ของนักศึกษา สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง และมีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 ปัจจัย คือ ด้านมโนภาพแห่งตน ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ด้าน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน และด้านบรรยากาศการเรียนการสอน

ประจวบ ทองศรี (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของ นิสิตที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรี ราชา พบว่า นิสิตเพศชาย และเพศหญิง ของคณะวิทยาการจัดการ คณะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความเห็นต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียน จำแนกตามเพศ และคณะ ไม่แตกต่างกัน นิสิตเพศชายและเพศ หญิงของคณะวิทยาการจัดการ คณะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และคณะวิศวกรรมศาสตร์มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตศรีราชา จำแนกตามเพศ และคณะ ไม่แตกต่างกัน และพบว่ามี ปัจจัยสองด้าน ที่สามารถร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 24.10 คือ ด้าน กลุ่มเพื่อน และด้านการเรียนการสอน

2.6.10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Fox (1998 : 131-132 A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับตัวแปรอื่นๆ คือ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เซวาน์ปัญญา ฐานะทางเศรษฐกิจสังคม และระดับความปรารถนา ทางการศึกษา โดยศึกษากับเด็กเกรด 8 จำนวน 283 คน ในมลรัฐเคนตักกีแถบตะวันตก ผลการศึกษา พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เซวาน์ปัญญา และฐานะ ทางเศรษฐกิจ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ มโนภาพแห่งตน เจตคติทางการเรียน นิสัยทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง ฐานะ ทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ เพื่อน และบรรยากาศในชั้นเรียน ซึ่งผู้วิจัยจัดกลุ่มตัวแปรได้ 3 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวแปรของปัจจัยด้าน ส่วนตัวประกอบด้วย มโนภาพแห่งตน เจตคติทางการเรียน และนิสัยทางการเรียน กลุ่มตัวแปรของ ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของ

ผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และกลุ่มตัวแปรของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรียน ประกอบด้วย สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และบรรยากาศในชั้นเรียน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาว่ามีตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปี 2 ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2555 จำนวน 702 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปี 2 ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2555 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (อ้างในพรณี ลีกิจวัฒน์. 2553 : 150) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 248 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ใช้สาขางานเป็นระดับชั้น โดยกำหนดสัดส่วนเท่ากัน

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สาขางาน	จำนวนประชากร(คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง(คน)
1. ก่อสร้าง	70	25
2. ไฟฟ้ากำลัง	219	77
3. อิเล็กทรอนิกส์	126	45
4. โทรคมนาคม	62	22
5. ยานยนต์	72	25
6. เครื่องมือกล	109	38
7. เชื่อมโลหะ	44	16
รวม	702	248

ที่มา : งานทะเบียน วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา (2555)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มี 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ชนิดเลือกตอบ และเติมคำในช่องว่าง รวม 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 ตัวแปรของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดมาตราประมาณ

ค่า 5 ระดับ ตามแบบของ Likert จำนวน 81 ข้อ ได้แก่

ตอนที่ 1 ตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ประกอบด้วย

1.1 มโนภาพแห่งตน จำนวน 13 ข้อ มีเนื้อหามุ่งวัดความคิดเห็น และความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อตนเองทางด้านร่างกาย จิตใจ และความสามารถ มีเกณฑ์การให้คะแนนทางบวก และทางลบ ดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

จริงมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริงมาก	ให้	4	คะแนน
จริงปานกลาง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

จริงมากที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริงมาก	ให้	2	คะแนน
จริงปานกลาง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

1.2 เจตคติทางการเรียน จำนวน 10 ข้อ มีเนื้อหามุ่งวัดความรู้สึกนึกคิด ท่าทีของนักเรียนที่มีต่อการเรียน การเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเรียน มีเกณฑ์การให้คะแนนทางบวกและทางลบ ดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวก

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
-------------------	-----	---	-------

ข้อความที่มีความหมายทางลบ

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้	1	คะแนน
-------------------	-----	---	-------

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เห็นด้วยมาก	ให้	4	คะแนน	เห็นด้วยมาก	ให้	2	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน	เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน	ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยที่สุด	ให้	1	คะแนน	ไม่เห็นด้วยที่สุด	ให้	5	คะแนน

1.3 นิสัยทางการเรียน จำนวน 10 ข้อ มีเนื้อหามุ่งวัดพฤติกรรมการปฏิบัติตนทางการเรียน ของนักเรียนที่ปฏิบัติในห้องเรียน ทางบวก คือพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เอาใจใส่การเรียน ทางลบคือไม่สนใจการเรียนซึ่งมีลักษณะตรงกันข้าม มีเกณฑ์การให้คะแนนทางบวก และทางลบดังนี้

ข้อความที่มีความหมายทางบวก				ข้อความที่มีความหมายทางลบ			
ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้	5	คะแนน	ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้	1	คะแนน
ปฏิบัติเป็นส่วนมาก	ให้	4	คะแนน	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก	ให้	2	คะแนน
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ให้	3	คะแนน	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ปฏิบัติน้อย	ให้	2	คะแนน	ปฏิบัติน้อย	ให้	4	คะแนน
ปฏิบัติน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน	ปฏิบัติน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

ตอนที่ 2 ตัวแปรของปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย

2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จำนวน 16 ข้อ มีเนื้อหามุ่งวัดการปฏิบัติตน ของผู้ปกครองต่อนักเรียนและการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ใช้เกณฑ์การให้คะแนน เช่นเดียวกับ 1.3 นิสัยทางการเรียน

2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง จำนวน 11 ข้อ มีเนื้อหามุ่งวัดความคิดเห็นความรู้สึกรักของ นักเรียน เรื่องการรับรู้สิ่งที่คุณปกครองคาดหวังต่อตัวนักเรียน ในด้านอนาคตการเรียน และความ ประพฤติ ใช้เกณฑ์การให้คะแนนเช่นเดียวกับ 1.1 มโนภาพแห่งตน

ตอนที่ 3 ตัวแปรของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ประกอบด้วย

3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จำนวน 13 ข้อ มีเนื้อหามุ่งวัดการปฏิบัติตนของครู ต่อนักเรียน และการปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ทั้งในและนอกห้องเรียน ใช้เกณฑ์การให้คะแนน เช่นเดียวกับ 1.3 นิสัยทางการเรียน

3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 9 ข้อ มีเนื้อหามุ่งวัดการปฏิบัติตนของ นักเรียนและเพื่อนที่มีต่อกัน โดยการให้ความช่วยเหลือกันในการเรียน ความหวังใยกัน ความสนิท สนม และการทำกิจกรรมร่วมกัน ใช้เกณฑ์การให้คะแนนเช่นเดียวกับ 1.3 นิสัยทางการเรียน

3.3 บรรยากาศในชั้นเรียน จำนวน 9 ข้อ มีเนื้อหามุ่งวัดสภาพความพร้อมทั่วไปทางกายภาพ ของห้องเรียน ความเพียงพอหรือความพร้อมของวัสดุฝึก และเครื่องมือในการเรียนรู้ทางด้านวิชาชีพ ใช้เกณฑ์การให้คะแนนเช่นเดียวกับ 1.1 มโนภาพแห่งตน

ส่วนที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 19 ข้อ มีเนื้อหามุ่งวัดแรงขับภายในใจ ที่ ทำให้นักเรียนพยายาม แสดงพฤติกรรม ที่ส่งเสริมให้ตนเองประสบความสำเร็จ ตามความคาดหวัง โดยพฤติกรรมที่แสดงออกนั้น เป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งประกอบด้วย ความ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทะเลาะวิวาททางการเรียน ความกระตือรือร้นทางการเรียน ความรับผิดชอบทางการเรียน และการวางแผนทางการเรียน ใช้เกณฑ์การให้คะแนนเช่นเดียวกับ 1.3 นิสัยทางการเรียน

3.2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพื่อสร้างเป็นกรอบแนวคิด และให้คำนิยามตัวแปรที่ต้องการศึกษารวมทั้งศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม จากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้อง

2. นำแนวทางที่ได้จากการศึกษาในข้อ 1 มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับกรอบแนวคิด และนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนด ให้สอดคล้องกับเรื่องที่จะศึกษาแบบสอบถามจำแนกตัวแปรของปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 3 ปัจจัย ซึ่งผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นจากเครื่องมือของภัทราวินิจิตร มณีประเสริฐ (2554) ไกลรุ่ง เก่าปริบูรณ์ (2544) วันทนา กิติทรัพย์กาญจนา (2546) ดวงกมล บุญธิมา (2549) ประเมศว วัฒนโสภาส และคณะ (2548) และปราณี หล้าเบ็ญสยะ (2553)

3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามฉบับร่างตามตัวแปรของปัจจัยที่ศึกษา และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อตรวจสอบ แนะนำ และนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.2 การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) นำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และพิจารณาความเหมาะสมเกี่ยวกับความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องของภาษาที่ใช้ และให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ โดยการใช้การวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา IOC (Index of Congruence) และเลือกข้อที่มีค่า $IOC \geq 0.50$ ส่วนข้อที่มีค่า < 0.50 นำมาทำการปรับปรุง โดยผู้ทรงคุณวุฒิลงความคิดเห็น และให้คะแนนดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนี้ วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนี้ วัดได้ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนี้ วัดได้ไม่ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

แล้วหาค่าเฉลี่ยของคะแนนรายข้อโดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Congruence) (อ้างในพรพรณี ลีกิจวัฒน์. 2553 : 197)

$$IOC = \frac{\sum R}{N} \quad (3.1)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ

$$\sum R \text{ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ}$$

$$N \text{ แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ}$$

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ 7 ท่าน ประกอบด้วย บุคคลดังนี้

1. ผศ. ดร. ศันสนีย์ จันทร์สถิตพร อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ฉะเชิงเทรา
2. ผศ. วัลลภา เฉลิม อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ฉะเชิงเทรา
3. ดร. ราชนีย์ บุญธิมา อาจารย์ประจำสำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
4. ผศ. ดร. ทิวัตต์ มณีโชติ รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
5. ว่าที่พันตรีวัชรพล ลักษณะม้าย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
6. อาจารย์จินตนา ต้นดำรงพงษ์ ครูชำนาญการพิเศษ หมวดีวิชาภาษาไทย วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
7. อาจารย์ศศิมา กานะคามิน ครูชำนาญการพิเศษ หมวดีวิชาภาษาไทย วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา

- การพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามความเห็น ดังนี้
+1	หมายถึงแน่ใจว่าข้อความนั้นตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
0	หมายถึงไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ
-	1 หมายถึงแน่ใจว่าข้อความนั้นไม่ตรงกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะของแบบสอบถามส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 พบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.57–1.00 และปรับปรุงด้านภาษาตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

2) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม พิจารณาความเหมาะสมอีกครั้งก่อนนำไปทดลองใช้

3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน แล้วนำแบบสอบถามส่วนที่ 2–3 มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยวิธีการทดสอบค่า t และใช้เทคนิค 25% โดยใช้สูตร t-test (พรรณี ลีกิจวัฒน์. 2553 : 211)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S^2_H + S^2_L}{N}}} ; df = 2(n-1) \quad (3.2)$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	\bar{X}_H	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มสูง
	\bar{X}_L	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มต่ำ
	S^2_H	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มสูง
	S^2_L	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มต่ำ
	n	แทน	จำนวนผู้ตอบในแต่ละกลุ่มซึ่งมีจำนวนเท่ากัน
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

ได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม ดังนี้

ส่วนที่ 2 ตัวแปรของปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของ Likert ประกอบด้วย 3 ตอน

ตอนที่ 1 ตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว

มโนภาพแห่งตน จำนวน 13 ข้อ

- มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 1.77-5.50 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เจตคติทางการเรียน จำนวน 10 ข้อ

- มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 3.33-7.34 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

นิสัยทางการเรียน จำนวน 10 ข้อ

- มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 1.79-4.91 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตอนที่ 2 ตัวแปรของปัจจัยด้านครอบครัว

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จำนวน 16 ข้อ

- มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 2.08-6.17 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ความคาดหวังของผู้ปกครอง จำนวน 11 ข้อ

- มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 3.65-10.07 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตอนที่ 3 ตัวแปรของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จำนวน 13 ข้อ

- มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 2.84-7.71 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 9 ข้อ

- มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 1.79-3.02 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

บรรยากาศในชั้นเรียน จำนวน 10 ข้อ

- มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 3.34-5.17 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของ Likert จำนวน 19 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 1.75-6.93 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4) หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามชนิดที่เป็นมาตราประมาณค่า แต่ละตอน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient : α) ของ Cronbach (อ้างในพรหมณี ลีกิจวัฒน์. 2553 : 204)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right] \quad (3.3)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด

k แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

นำแบบสอบถามเรื่อง ตัวแปรของปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเฉพาะส่วนที่ 2 ตอนที่ 1 ตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และ ส่วนที่ 3 ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

ส่วนที่ 2 ตัวแปรของปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 1 ตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว

ด้านมโนภาพแห่งตน จำนวน 13 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.82

ด้านเจตคติทางการเรียน จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.84

ด้านนิสัยทางการเรียน จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.84

ตอนที่ 2 ตัวแปรของปัจจัยด้านครอบครัว

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จำนวน 16 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.89

ความคาดหวังของผู้ปกครอง จำนวน 11 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.95

ตอนที่ 3 ตัวแปรของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จำนวน 13 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.90

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 9 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.82

บรรยากาศในชั้นเรียน จำนวน 9 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.90

ส่วนที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 19 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.95

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง ที่วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 2 เดือนกุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2556

2. ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถาม และตรวจให้คะแนน แล้วจึงนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ร้อยละ 100 มาวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยสถิติค่าความถี่ และร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 เพื่อหาระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับตัวแปรพยากรณ์ และตัวแปรเกณฑ์ โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 100) ใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยในภาพรวม ดังนี้

ส่วนที่ 2 ตัวแปรของปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 1 ตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว

มีภาพแห่งตน

- ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยในภาพรวม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีมีภาพแห่งตนในระดับสูงมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีมีภาพแห่งตนในระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีมีภาพแห่งตนในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีมีภาพแห่งตนในระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีมีภาพแห่งตนในระดับต่ำมาก

- ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยรายข้อ มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง จริงมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง จริงมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง จริงปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง จริงน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง จริงน้อยที่สุด

เจตคติทางการเรียน

- ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยในภาพรวม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนในระดับสูงมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนในระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนในระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนในระดับต่ำมาก

- ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยรายข้อ มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

นิสัยทางการเรียน

- ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยในภาพรวม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีนิสัยทางการเรียนดีในระดับสูงมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีนิสัยทางการเรียนดีในระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีนิสัยทางการเรียนดีในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีนิสัยทางการเรียนดีในระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีนิสัยทางการเรียนดีในระดับต่ำมาก

- ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยรายข้อ มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำ

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ปฏิบัติเป็นส่วนมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ปฏิบัติเป็นบางครั้ง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ปฏิบัติน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ตัวแปรของปัจจัยด้านครอบครัว

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

- ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยในภาพรวม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพที่ดีอยู่ในระดับสูงมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง สัมพันธภาพที่ดีอยู่ในระดับสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง สัมพันธภาพที่ดีอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีสัมพันธภาพที่ดีอยู่ในระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีสัมพันธภาพที่ดีอยู่ในระดับต่ำมาก

- ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยรายข้อ เช่นเดียวกับนิสัยทางการเรียน

ความคาดหวังของผู้ปกครอง

- ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยในภาพรวม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับสูงมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความคาดหวังในระดับต่ำมาก

- ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยรายข้อ เช่นเดียวกับมโนภาพแห่งตน

ตอนที่ 3 ตัวแปรของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

- ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยในภาพรวม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพที่ดีกับครูในระดับสูงมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีสัมพันธภาพที่ดีกับครูในระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีสัมพันธภาพที่ดีกับครูในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีสัมพันธภาพที่ดีกับครูในระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีสัมพันธภาพที่ดีกับครูในระดับต่ำมาก

- ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยรายข้อ เช่นเดียวกับนิสัยทางการเรียน

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

- ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยในภาพรวม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนในระดับสูงมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนในระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนในระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนในระดับต่ำมาก

- ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยรายข้อ เช่นเดียวกับนิสัยทางการเรียน

บรรยากาศในชั้นเรียน

- ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยในภาพรวม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีบรรยากาศในชั้นเรียนดีในระดับสูงมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีบรรยากาศในชั้นเรียนที่ดีในระดับสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีบรรยากาศในชั้นเรียนที่ดีในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีบรรยากาศในชั้นเรียนที่ดีในระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีบรรยากาศในชั้นเรียนที่ดีในระดับต่ำมาก

- ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยรายข้อ เช่นเดียวกับมิโนภาพแห่งตน

ส่วนที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

- ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยในภาพรวม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับสูงมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับต่ำมาก

- ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยรายข้อ เช่นเดียวกับนิสัยทางการเรียน

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรพยากรณ์ และตัวแปรเกณฑ์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) (อ้างในพรณี ลีกิจวัฒน์. 2553 : 261)

4. วิเคราะห์ตัวแปรพยากรณ์ ที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา โดยใช้สมการถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) และแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 ค่าร้อยละ (พรณี ลีกิจวัฒน์. 2553 : 235)

$$\text{pct} = \frac{n_i}{n_t} \times 100 \quad (3.4)$$

เมื่อ	pct	แทน	ร้อยละของสิ่งที่ศึกษา
	n_i	แทน	จำนวนส่วนย่อยที่ศึกษา
	n_t	แทน	จำนวนส่วนใหญ่ทั้งหมด

3.5.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) (พรณี ลีกิจวัฒน์. 2553 : 245-

247)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n} \quad (3.5)$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

$$S = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}} \quad (3.6)$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง หรือจำนวนข้อมูลทั้งหมด
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของข้อมูลแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลังสอง

3.5.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) (อ้างในพรณิ ลีกิจวัฒน์. 2553 : 261)

$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{\{n \sum X^2 - (\sum X)^2\} \{n \sum Y^2 - (\sum Y)^2\}}} \quad (3.7)$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุดตัวแปร X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุดตัวแปร Y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุดตัวแปร X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุดตัวแปร Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนชุดตัวแปร X กับ Y
	n	แทน	จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา (ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง)

โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ดังนี้ (พรณิ ลีกิจวัฒน์. 2553 : 254)
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้า r เท่ากับ	1.00	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับสมบูรณ์
ค่า r อยู่ในช่วง	0.80 – 0.99	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก
ค่า r อยู่ในช่วง	0.60 – 0.79	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
ค่า r อยู่ในช่วง	0.40 – 0.59	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
ค่า r อยู่ในช่วง	0.20 – 0.39	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
ค่า r อยู่ในช่วง	0.01 – 0.19	หมายถึง	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก
ถ้า r เท่ากับ	0.00	หมายถึง	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่คำนวณได้ โดยทดสอบค่า t (พรรรณี ลีกิจวัฒน์. 2553 : 254)

$$t = \frac{r\sqrt{n-2}}{\sqrt{1-r^2}} \quad \text{เมื่อ } df = n-2 \quad (3.8)$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติทดสอบที่
r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3.5.4 การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 158)

$$R^2 = \beta_1 r_{y1} + \beta_2 r_{y2} + \dots + \beta_k r_{yk} \quad (3.9)$$

เมื่อ R^2 แทน กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
 β_1 แทน ค่าน้ำหนักเบต้าหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของ
คะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่
1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ

$r_{y1}, r_{y2}, \dots, r_{yk}$ แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (ตัวเกณฑ์)
กับตัวแปรอิสระ(ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k
k แทน จำนวนตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์)

3.5.5 การหาตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) เพื่อดูตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมดที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรานำมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลทั่วไป และผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย แบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าความถี่ และร้อยละของข้อมูลทั่วไป ของนักเรียน

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา โดยวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ และแบบขั้นตอน

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมาย ผู้วิจัยขอเสนอสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F - Distribution
SE _{est}	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE _b	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_1	แทน	มโนภาพแห่งตน
X_2	แทน	เจตคติทางการเรียน
X_3	แทน	นิสัยทางการเรียน
X_4	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X_5	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครอง
X_6	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
X_7	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X_8	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
X_9	แทน	บรรยากาศในชั้นเรียน
\hat{Y}	แทน	ค่าสมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปคะแนนดิบ
Z_{X_1}	แทน	มโนภาพแห่งตนในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_{X_2}	แทน	เจตคติทางการเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_{X_3}	แทน	นิสัยทางการเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_{X_4}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_{X_5}	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครองในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_{X_6}	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_{X_7}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_{X_8}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_{X_9}	แทน	บรรยากาศในชั้นเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน
\hat{Z}	แทน	ค่าสมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าความถี่ และร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ตารางที่ 4.1 จำนวนความถี่ และค่าร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนความถี่(คน)	ร้อยละ
1. สาขางาน		
ก่อสร้าง	25	10.08
ไฟฟ้า	77	31.05
อิเล็กทรอนิกส์	45	18.15
โทรคมนาคม	22	8.87
ยานยนต์	25	10.08
เครื่องมือกล	38	15.32
เชื่อมโลหะ	16	6.45
รวม	248	100.00
2. เกรดเฉลี่ยสะสม		
ต่ำกว่า2.00	16	6.45
2.00-2.49	54	21.77
2.50-2.99	72	29.04
3.00-3.49	85	34.27
3.50-4.00	21	8.47
รวม	248	100.00
3. สถานภาพของบิดา-มารดา		
อยู่ร่วมกัน	184	74.19
หย่าร้าง	30	12.10
แยกกันอยู่โดยภาระหน้าที่	18	7.26
บิดาถึงแก่กรรม	12	4.84
มารดาถึงแก่กรรม	3	1.21
บิดามารดาถึงแก่กรรม	1	0.40
รวม	248	100.00
4. ผู้ปกครองมีรายได้รวมกันต่อเดือน		
น้อยกว่า 10,000 บาท	192	77.42
10,001-50,000 บาท	38	15.32
มากกว่า 60,000 บาท	18	7.26
รวม	248	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ให้คนอื่นไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวนความถี่ (คน)	ร้อยละ
5. ที่อยู่อาศัยในขณะที่นักเรียนศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนี้		
หอพัก	11	4.44
บ้านญาติ	18	7.26
อาศัยอยู่กับบิดามารดา	166	66.93
อาศัยอยู่กับบิดา	14	5.65
อาศัยอยู่กับมารดา	33	13.31
อื่นๆ	6	2.41
รวม	248	100.00
6. อาชีพของบิดา		
รับจ้าง	103	41.53
เกษตรกร	57	22.98
ค้าขาย	34	13.71
รับราชการ	17	6.85
ลูกจ้างประจำ	9	3.63
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	4.04
อื่นๆ	18	7.26
รวม	248	100.00
7. อาชีพของมารดา		
รับจ้าง	96	38.71
เกษตรกร	54	21.77
ค้าขาย	38	15.32
รับราชการ	17	6.85
ลูกจ้างประจำ	13	5.25
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	6	2.42
อื่นๆ	24	9.68
รวม	248	100.00

จากตารางที่ 4.1 สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ส่วนมากเรียนสาขางานไฟฟ้ากำลัง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 31.05 รองลงมาอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 18.15 เครื่องมือกลจำนวน 38 คนคิดเป็นร้อยละ 15.32 ก่อสร้าง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่จะขึ้นต้นการึกาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.08 ยานยนต์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.08
โทรคมนาคม จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.87 และเชื่อมโลหะ จำนวน 16 คนคิดเป็นร้อยละ
6.46

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
ส่วนมากมีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.00-3.49 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 34.27 รองลงมาอยู่
ในช่วง 2.50-2.99 จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 29.04 อยู่ในช่วง 2.00-2.49 จำนวน 54 คน คิด
เป็นร้อยละ 21.77 อยู่ในช่วง 3.50-4.00 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.47 และ ต่ำกว่า 2 จำนวน
16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.45

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
ส่วนมากมีสถานภาพของบิดามารดาอยู่ร่วมกัน จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 74.19 หย่าร้าง
จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.10 แยกกันอยู่โดยภาระหน้าที่ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ
7.26 บิดาถึงแก่กรรม จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.84 มารดาถึงแก่กรรม จำนวน 3 คน คิดเป็น
ร้อยละ 1.21 บิดามารดาถึงแก่กรรม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
ส่วนมากผู้ปกครอง มีรายได้รวมกันต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาทจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ
77.42 รองลงมามีรายได้อยู่ในช่วง 10,001-50,000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 15.32 และ
มีรายได้มากกว่า 60,000 บาท จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.26

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
ส่วนมากอาศัยอยู่กับบิดามารดา จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 66.93 รองลงมาอยู่กับมารดา
จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 อยู่บ้านญาติ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.26 อยู่กับบิดา
จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.65 อยู่หอพัก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.44 และอื่นๆ
จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.41

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
ส่วนมากบิดามีอาชีพรับจ้าง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 41.53 รองลงมาเกษตรกรจำนวน 57
คน คิดเป็นร้อยละ 22.98 ค้าขาย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 13.71 อาชีพอื่นๆ จำนวน 18 คน
คิดเป็นร้อยละ 7.26 รับราชการ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.85 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน
10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.04

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
ส่วนมากมารดามีอาชีพรับจ้าง จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 38.71 รองลงมาเกษตรกร จำนวน 54
คน คิดเป็นร้อยละ 21.77 ค้าขาย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 15.32 อาชีพอื่นๆ จำนวน 24 คน
คิดเป็นร้อยละ 9.68 รับราชการ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 6.85 ลูกจ้างประจำ จำนวน 13 คน
คิดเป็นร้อยละ 5.25 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อตัวแปรของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ความทะเยอทะยาน	4.04	0.62	สูง
2. ความกระตือรือร้น	3.81	0.69	สูง
3. ความรับผิดชอบ	3.99	0.67	สูง
4. การวางแผนในการเรียน	3.93	0.73	สูง
ภาพรวม	3.95	0.60	สูง

จากตารางที่ 4.2 นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.95$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.81-4.04 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือความทะเยอทะยาน ($\bar{X} = 4.04$) รองลงมาคือความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.99$) การวางแผนในการเรียน ($\bar{X} = 3.93$) และความกระตือรือร้น ($\bar{X} = 3.81$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนรายข้อ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ฉันพยายามเรียนให้ดีกว่าเดิม	4.15	0.74	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
2. ฉันพยายามสอบให้ได้คะแนนสูงสุด	3.79	0.87	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
3. ฉันมีความมุ่งมั่นในการเรียน	4.10	0.73	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
4. ฉันพยายามปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น	4.22	0.86	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
5. ฉันพยายามฝึกทักษะวิชาชีพให้เป็นเลิศ	3.96	0.83	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
ภาพรวมของความทะเยอทะยาน	4.04	0.62	สูง
1. ฉันอาสาทำงานที่ฉันถนัด	4.01	0.77	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
2. ฉันทำงานด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่	3.92	0.84	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
3. ฉันทำงานทันทีที่ได้รับมอบหมาย	3.65	0.99	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
4. ฉันมุ่งมั่นทำงานให้เสร็จในเวลาที่กำหนด	3.88	0.96	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
5. ฉันอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคในการเรียน	3.70	0.99	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
ภาพรวมของความกระตือรือร้น	3.81	0.69	สูง
1. ฉันตั้งใจเรียนทุกวิชา	3.95	0.79	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
2. ฉันส่งรายงานตรงเวลา	4.05	0.81	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
3. ฉันตรวจทานงานที่ทำเสร็จแล้ว	4.02	0.84	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
4. ฉันมาเข้าเรียนสม่ำเสมอ	4.13	0.79	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
ภาพรวมของความรับผิดชอบ	3.99	0.67	สูง
1. ฉันวางแผนการอ่านหนังสือ	3.79	0.92	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
2. ฉันวางแผนการทำการบ้าน	3.85	0.84	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
3. ฉันวางแผนการเดินทางมาโรงเรียน	3.99	0.88	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
4. ฉันวางแผนแบ่งเวลาเล่น เวลาเรียน	3.91	0.87	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
5. ฉันวางแผนเตรียมความพร้อมในการเข้าเรียน	3.98	0.89	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
ภาพรวมของการวางแผนในการเรียน	3.93	0.60	สูง

จากตารางที่ 4.3 นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน รายข้อในด้านความทะเยอทะยาน อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นส่วนมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.22-3.79 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4. ฉันพยายามปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมาคือ 1. ฉันพยายามเรียนให้ดีกว่าเดิม ($\bar{X} =$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.15) 3. ฉันมีความมุ่งมั่นในการเรียน ($\bar{x} = 4.10$) 5. ฉันพยายามฝึกทักษะวิชาชีพให้เป็นเลิศ ($\bar{x} = 3.96$) และ 2. ฉันพยายามสอบให้ได้คะแนนสูงสุด ($\bar{x} = 3.79$) ตามลำดับ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน รายชื่อในด้านความกระตือรือร้น อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นส่วนมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.01-3.65 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 1. ฉันอาสาทำงานที่ฉันถนัด ($\bar{x} = 4.01$) รองลงมาคือ 2. ฉันทำงานด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่ ($\bar{x} = 3.92$) 4. ฉันมุ่งมั่นทำงานให้เสร็จในเวลาที่กำหนด ($\bar{x} = 4.10$) 5. ฉันอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคในการเรียน ($\bar{x} = 3.96$) และ 3. ฉันทำงานทันทีที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{x} = 3.79$) ตามลำดับ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน รายชื่อในด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นส่วนมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.13-3.95 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4. ฉันมาเข้าเรียนสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 4.01$) รองลงมาคือ 2. ฉันส่งรายงานตรงเวลา ($\bar{x} = 4.05$) 3. ฉันตรวจทานงานที่ทำเสร็จแล้ว ($\bar{x} = 4.02$) และ 1. ฉันตั้งใจเรียนทุกวิชา ($\bar{x} = 3.95$) ตามลำดับ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน รายชื่อในด้านการวางแผนในการเรียน อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นส่วนมากทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.99-3.79 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 3. ฉันวางแผนการเดินทางมาโรงเรียน ($\bar{x} = 3.99$) รองลงมาคือ 5. ฉันวางแผนเตรียมความพร้อมในการเข้าเรียน ($\bar{x} = 3.98$) 4. ฉันวางแผนแบ่งเวลาเล่น เวลาเรียน ($\bar{x} = 3.91$) 2. ฉันวางแผนการทำงานบ้าน ($\bar{x} = 3.85$) และ 1. ฉันวางแผนการอ่านหนังสือ ($\bar{x} = 3.79$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา โดยวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ตารางที่ 4.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างตัวแปรแต่ละตัวแปร กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา	r
1. มโนภาพแห่งตน (X_1)	0.540**
2. เจตคติทางการเรียน (X_2)	0.419**
3. นิสัยทางการเรียน (X_3)	0.497**
4. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4)	0.587**
5. ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5)	0.404**
6. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_6)	- 0.106
7. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_7)	0.510**
8. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_8)	0.441**
9. บรรยากาศในชั้นเรียน (X_9)	0.511**
$R = .739$ $R^2 = .546$	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตารางที่ 4.4 ตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์พหุคูณ (R) กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเท่ากับ .739 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า ตัวแปรของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 ตัวแปร เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) มโนภาพแห่งตน (X_1) บรรยากาศในชั้นเรียน (X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_7) นิสัยทางการเรียน (X_3) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_8) เจตคติทางการเรียน (X_2) และความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เท่ากับ 0.587, 0.540, 0.511, 0.510, 0.497, 0.441, 0.419 และ 0.404 ตามลำดับ และมี 1 ตัวแปร ที่ไม่มีความสัมพันธ์ กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน คือฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_6)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรของปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ และแบบขั้นตอน

ตารางที่ 4.5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ของตัวแปรพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

ลำดับการเข้าสมการของตัวแปรพยากรณ์					R	R ²	R ² change	F
(X ₄)					.587	.345	.342	129.162**
(X ₄)	(X ₁)				.669	.448	.443	99.414**
(X ₄)	(X ₁)	(X ₉)			.703	.494	.488	79.537**
(X ₄)	(X ₁)	(X ₉)	(X ₃)		.717	.514	.506	64.318**
(X ₄)	(X ₁)	(X ₉)	(X ₃)	(X ₅)	.728	.530	.520	54.611**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนพบว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X₄) สามารถทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เท่ากับ .345 แสดงว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองสามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราได้ร้อยละ 34.50

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์มโนภาพแห่งตน (X₁) เข้าไปพบว่าค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เท่ากับ .448 แสดงว่ามโนภาพแห่งตน สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X₄) และมโนภาพแห่งตน(X₁) สามารถร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปี 2 ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ได้ร้อยละ 44.80

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ บรรยากาศในชั้นเรียน (X₉) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) เพิ่มขึ้นเป็น .494 แสดงว่าบรรยากาศในชั้นเรียนสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X₄) มโนภาพแห่งตน (X₁) และบรรยากาศในชั้นเรียน (X₉) สามารถร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ได้ร้อยละ 49.40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ นิสัยทางการเรียน (X_3) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เพิ่มขึ้นเป็น .514 แสดงว่านิสัยทางการเรียน สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) มโนภาพแห่งตน (X_1) บรรยากาศในชั้นเรียน (X_9) และนิสัยทางการเรียน (X_3) สามารถร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ได้ร้อยละ 51.40

เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เพิ่มขึ้นเป็น .530 แสดงว่าความคาดหวังของผู้ปกครอง เพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) มโนภาพแห่งตน (X_1) บรรยากาศในชั้นเรียน (X_9) นิสัยทางการเรียน (X_3) และความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) สามารถร่วมกันพยากรณ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ได้ร้อยละ 53.00

ตารางที่ 4.6 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) ของตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

ตัวแปรที่ศึกษา	b	SE _b	β	t
1. มโนภาพแห่งตน (X_1)	.182	.055	.187	3.337**
2. เจตคติทางการเรียน (X_2)	.117	.067	.095	1.746
3. นิสัยทางการเรียน (X_3)	.177	.061	.159	2.908**
4. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4)	.197	.063	.193	3.134**
5. ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5)	.115	.062	.100	1.862
6. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_6)	-.031	.045	-.031	-0.688
7. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_7)	.064	.065	.062	0.971
8. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_8)	.069	.052	.077	1.329
9. บรรยากาศในชั้นเรียน (X_9)	.161	.043	.203	3.750**
R	=	.739		
R^2	=	.546		
F	=	31.781**		
SE _{est}	=	.410		
a	=	-.278		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.6 เมื่อนำตัวแปรพยากรณ์จากตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา มาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) พบว่าสามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ได้โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยร้อยละ 54.60 และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมดในรูปคะแนนมาตรฐาน ที่สามารถทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่า มี 4 ตัวแปร ได้แก่ มโนภาพแห่งตน (X_1) นิสัยทางการเรียน (X_3) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) และบรรยากาศในชั้นเรียน (X_9) และนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์มาเขียนสมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = -.278 + .197X_4^{**} + .182X_1^{**} + .177X_3^{**} + .161X_9^{**} + .117X_2 + .115X_5 + .069X_8 + .064X_7 + -.031X_6$$

จากสมการการถดถอยพหุคูณ แสดงว่า ถ้านักเรียนมีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .197 หน่วย ถ้านักเรียนมีมโนภาพแห่งตน (X_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .182 หน่วย ถ้านักเรียนมีนิสัยทางการเรียน (X_3) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .177 หน่วย ถ้านักเรียนมีบรรยากาศในชั้นเรียน (X_9) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .161 หน่วย ถ้านักเรียนมีเจตคติทางการเรียน (X_2) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .117 หน่วย ถ้านักเรียนมีความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .115 หน่วย ถ้านักเรียนมีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_8) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .069 หน่วย ถ้านักเรียนมีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_7) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .064 หน่วย ถ้านักเรียนมีฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_6) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น -.031 หน่วย

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_Y = .203Z_{X_9}^{**} + .193Z_{X_4}^{**} + .187Z_{X_1}^{**} + .159Z_{X_3}^{**} + .100Z_{X_5} + .095Z_{X_2} + .077Z_{X_8} + .062Z_{X_7} + (-.031Z_{X_6})$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากสมการการถดถอยพหุคูณ แสดงว่า ถ้านักเรียนมีบรรยากาศในชั้นเรียน (X_9) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น .203 หน่วย ถ้านักเรียนมีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .193 หน่วย ถ้านักเรียนมีมีโนภาพแห่งตน (X_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .187 หน่วย ถ้านักเรียนมีนิสัยทางการเรียน (X_3) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .159 หน่วย ถ้านักเรียนมีความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .100 หน่วย ถ้านักเรียนมีเจตคติทางการเรียน (X_2) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .095 หน่วย ถ้านักเรียนมีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_8) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .077 ถ้านักเรียนมีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_7) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .062 หน่วย ถ้านักเรียนมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_6) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น -.031 หน่วย

ตารางที่ 4.7 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ของตัวแปรพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (β)

ตัวแปรที่ศึกษา	b	SE _b	β	t
1. มีโนภาพแห่งตน (X_1)	.227	.052	.233	4.377**
2. นิสัยทางการเรียน (X_3)	.198	.059	.177	3.325**
3. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4)	.227	.062	.222	3.681**
4. ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5)	.169	.059	.147	2.860**
5. บรรยากาศในชั้นเรียน (X_9)	.195	.040	.247	4.895**
R	=	.728		
R ²	=	.530		
F	=	54.611**		
SE _{est}	=	.414		
a	=	-.052		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

จากตารางที่ 4.7 มีโนภาพแห่งตน (X_1) นิสัยทางการเรียน (X_3) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) และบรรยากาศในชั้นเรียน (X_9) สามารถ
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา (Y) ได้ และสามารถอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ร้อยละ 53.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนำค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์มาเขียนสมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = -.052 + .227X_1^{**} + .227X_4^{**} + .198X_3^{**} + .195X_9^{**} + .169X_5^{**}$$

จากสมการการถดถอยพหุคูณ แสดงว่า ถ้านักเรียนมีมีโนภาพแห่งตน (X_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .227 หน่วย ถ้านักเรียนมีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .227 ถ้านักเรียนมีนิสัยทางการเรียน (X_3) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .198 หน่วย ถ้านักเรียนมีบรรยากาศในชั้นเรียน (X_9) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .195 หน่วย และถ้านักเรียนมีความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .169 หน่วย

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_Y = .247Z_{X_9}^{**} + .233 Z_{X_1}^{**} + .222 Z_{X_4}^{**} + .177 Z_{X_3}^{**} + .147 Z_{X_5}^{**}$$

จากสมการการถดถอยพหุคูณ แสดงว่าถ้านักเรียนมีบรรยากาศในชั้นเรียน (X_9) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .247 หน่วย ถ้านักเรียนมีมีโนภาพแห่งตน (X_1) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .233 หน่วย ถ้านักเรียนมีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .222 หน่วย ถ้านักเรียนมีนิสัยทางการเรียน (X_3) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .177 หน่วย และถ้านักเรียนมีความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น .147 หน่วย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ เรื่องตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
3. เพื่อศึกษา ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปี 2 ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 702 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปี 2 ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 248 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (อ้างอิงในพรธณี สิกิจวัฒน์. 2553 : 150) เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น ใช้สาขางานเป็นระดับชั้น

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ชนิดเลือกตอบและเติมคำในช่องว่างรวม 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ประกอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 มโนภาพแห่งตน ถ้ามโนภาพแห่งตน มีเนื้อหามุ่งวัดความคิดเห็นและความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อตนเอง มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 13 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 1.77-5.50 มีค่าความเชื่อมั่น 0.82

1.2 เจตคติทางการเรียน มีเนื้อหามุ่งวัดความคิดเห็นความรู้สึกหรือท่าทีของนักเรียนที่มีต่อการเรียน มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 3.33-7.34 มีค่าความเชื่อมั่น 0.84

1.3 นิสัยทางการเรียน มีเนื้อหามุ่งวัดพฤติกรรมการปฏิบัติตนในการเรียนที่นักเรียนปฏิบัติตนเป็นประจำ ทางบวกคือ พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเอาใจใส่การเรียนเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์สูง ทางลบคือไม่สนใจการเรียนซึ่งมีลักษณะตรงกันข้าม มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 1.79-4.91 มีค่าความเชื่อมั่น 0.84

ตอนที่ 2 ตัวแปรของปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย

2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีเนื้อหามุ่งวัดการปฏิบัติตนของสมาชิกในครอบครัวที่ปฏิบัติต่อกันเช่นรักใคร่ผูกพัน ให้ความเคารพนับถือ ห่วงใยดูแลเอาใจใส่และช่วยเหลือสนับสนุนในด้านต่างๆ

มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 16 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 2.08-6.17 มีค่าความเชื่อมั่น 0.89

2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง ถ้ามการรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน มีเนื้อหามุ่งวัดความคิดเห็นความรู้สึกของนักเรียนเรื่องการรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ปกครองคาดหวังต่อตัวนักเรียนในด้านการเรียนความประพฤติและอนาคต มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 11 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 3.65-10.07 มีค่าความเชื่อมั่น 0.95

ตอนที่ 3 ตัวแปรของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ประกอบด้วย

3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ถ้ามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีเนื้อหามุ่งวัดการปฏิบัติตนของนักเรียนที่มีต่อครู ได้แก่ การตั้งใจเรียนการเคารพเชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสั่งสอน และการปรึกษาเมื่อมีปัญหา การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียนได้แก่ การเอาใจใส่ทุกข์สุขของนักเรียน การรับฟังนักเรียน การอบรมสั่งสอน การให้ความเป็นกันเองการให้คำปรึกษา และคำแนะนำ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 13 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 2.84-7.71 มีค่าความเชื่อมั่น 0.90

3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ถ้ามความสัมพันธระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีเนื้อหามุ่งวัดการปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่มีต่อกันทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียน ความห่วงใย ความใกล้ชิดสนิทสนมและการทำ

กิจกรรมร่วมกัน มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 9 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 1.79-3.02 มีค่าความเชื่อมั่น 0.82

3.3 บรรยากาศในชั้นเรียน สภาพสภาพทางกายภาพในห้องเรียน มีเนื้อหาหมุ่งวัดความคิดเห็นที่มีต่อสภาพในห้องเรียนหรือโรงฝึกงานที่สามารถสังเกตและรับรู้ได้ ได้แก่ แสง เสียงและการถ่ายเทของอากาศหรือกลิ่น สภาพจิตใจและสังคมซึ่งประกอบด้วยปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกัน มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 9 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 3.34-5.17 มีค่าความเชื่อมั่น 0.90

ส่วนที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีเนื้อหาหมุ่งวัดความปรารถนาภายในจิตใจที่มีเป้าหมายทางการเรียนที่ต้องการ เป็นแรงขับให้นักเรียนมุ่งมั่นสู่ความสำเร็จ โดยการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ที่เป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 19 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกโดยมีค่า t อยู่ระหว่าง 1.75-6.93 มีค่าความเชื่อมั่น 0.89

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. บันทึกขออนุญาตต่อคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
2. นำหนังสือและแบบสอบถามไปติดต่อประสานงานกับสถานศึกษาวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยใช้เวลาเก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 6 กุมภาพันธ์ ถึง 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 และได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้ง 248 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100
3. นำแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างตอบแล้วมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์แล้ว มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อหาค่าทางสถิติตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าความถี่ และร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปของนักเรียน
2. วิเคราะห์หาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

4. วิเคราะห์หาตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) เพื่อคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมดที่มีนัยสำคัญทางสถิติ และแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด

5.1.6 ผลการวิจัย

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.95$, $S.D. = 0.60$)

2. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 8 ตัวแปร เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับปกครอง (X_4) มโนภาพแห่งตน (X_1) บรรยากาศในชั้นเรียน (X_9) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_7) นิสัยทางการเรียน (X_3) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_8) เจตคติทางการเรียน (X_2) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .587 .540 .511 .510 .497 .441 .419 .404 ตามลำดับ และมี 1 ปัจจัย ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน คือ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_6)

3. ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ตัวแปร เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือบรรยากาศในชั้นเรียน (X_9) มโนภาพแห่งตน (X_1) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) นิสัยทางการเรียน (X_3) และความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) สามารถร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัย เทคนิคฉะเชิงเทรา (Y) ได้ และสามารถอธิบายความแปรปรวน ของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ร้อยละ 53.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .227 .227 .198 .195 และ .169 ตามลำดับ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ .247 .233 .222 .177 และ .147 ตามลำดับ

สมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา เขียนในรูปคะแนนดิบได้ดังนี้

$$\hat{Y} = -.052 + .227X_1^{**} + .227X_4^{**} + .198X_3^{**} + .195X_5^{**} + .169X_9^{**}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา เขียนในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

$$\hat{Z}_Y = .247Z_{X_9}^{**} + .233Z_{X_1}^{**} + .222Z_{X_4}^{**} + .177Z_{X_3}^{**} + .147Z_{X_5}^{**}$$

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา มีประเด็นอภิปรายผลดังนี้

5.2.1 ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา
มีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สอดคล้องกับ
ผลการวิจัย ที่พบว่านักเรียนมีมีโนภาพแห่งตน เจตคติทางการเรียน นิสัยทางการเรียน
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับเพื่อน และบรรยากาศในชั้นเรียน ภาพรวมของแต่ละตัวแปรอยู่ในระดับสูง และมีความ
คาดหวังของผู้ปกครอง ภาพรวมอยู่ในระดับสูงมาก ซึ่งจากการศึกษางานวิจัย พบว่า ตัวแปรดังกล่าวมี
ความสัมพันธ์ทางบวกและส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ
ผลการวิจัยของวันทนา กิติทรัพย์กาญจนา (2546 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกรุงเทพมหานคร
พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาฟิสิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลายกรุงเทพมหานคร คือ เจตคติต่อวิชาฟิสิกส์ ลักษณะนิสัยทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของไกล่รุ่ง เก่าบริบูรณ์ (2544 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษา
เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สหวิทยา
เขตแวงน้อย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่
สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สหวิทยาเขตแวงน้อย สังกัดกรมสามัญ
ศึกษา จังหวัดขอนแก่นที่ดีที่สุดตามลำดับคือ สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียน
กับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการ
เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้ร้อยละ 48.70 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
และสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงกมล บุญธินา (2549 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้แก่ เจตคติต่อการศึกษาด้านบรรยากาศในชั้นเรียน มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง พฤติกรรมในการเรียน ความสนใจในการเรียน คุณภาพการสอน ความสัมพันธ์ในครอบครัว และสอดคล้องกับประเมศว วัฒนโอภาส และคณะ (2548 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสกรี พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือ มโนภาพแห่งตน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักศึกษา สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์และบรรยากาศการเรียนการสอน และมี 3 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา คือ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับเพื่อน มโนภาพแห่งตน และบรรยากาศการเรียนการสอน

5.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

จากผลการวิจัยพบว่ามีตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน 8 ตัวแปร ดังอภิปรายผล

1. จากการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเป็นไปตามสมมติฐาน จากค่าความสัมพันธ์ พบว่า มีความสัมพันธ์สูงเป็นลำดับที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สอดคล้องกับข้อมูลของนักเรียนที่พบว่า นักเรียนส่วนมาก มีสถานภาพของบิดามารดาแบบอยู่ร่วมกัน ร้อยละ 77.19 แสดงว่านักเรียนมีครอบครัวที่อบอุ่น และส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 66.93 แสดงว่านักเรียนมีความใกล้ชิด สนับสนุนกับผู้ปกครอง ได้รับคำแนะนำ และการดูแลเอาใจใส่ ทำให้นักเรียนมีกำลังใจ และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สมลักษณ์ ชาวเจริญ (2548 : 6) ที่กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นการปฏิบัติตน ของผู้ปกครองต่อนักเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การให้ความรัก ความเข้าใจ การอบรมสั่งสอนอย่างมีเหตุผล การพูดคุย ให้คำปรึกษา แนะนำ เมื่อเวลานักเรียนมีปัญหา การให้ความสนใจเรื่องการเรียนรู้ของนักเรียน และการให้การสนับสนุนด้านการเรียน นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จะได้รับการดูแลเอาใจใส่เรื่องการเรียนรู้ สนับสนุนด้านการเรียน จัดหาอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมในการเรียน ได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน รวมทั้งการให้คำปรึกษาต่างๆ ชี้แนะแนวทางการเรียน และให้กำลังใจ ล้วนทำให้นักเรียนตระหนักถึงความเอาใจใส่ของผู้ปกครองต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเรียนของตน จึงเกิดความมุ่งมั่น ตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียน สามารถปฏิบัติตนเป็นนักเรียนที่ดีได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสอดคล้องกับ สิทธิพร ดาวัน (2540 : 96) ที่ศึกษาเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ผลการศึกษาพบว่าบรรยากาศในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาให้การดูแลเอาใจใส่ พร้อมทั้งจะสนับสนุนด้านการเรียน นักเรียนจะเกิดความภูมิใจ และเห็นความสำคัญของการเรียน แต่ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปล่อยปละละเลยไม่สนใจ จะทำให้นักเรียนรู้สึกท้อแท้ ขาดความมานะพยายามในการเรียน

2. ผลการวิจัยพบว่า มโนภาพแห่งตน (X_1) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์เป็นลำดับที่ 2 และเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากมโนภาพแห่งตนคือความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเองในด้านร่างกาย จิตใจและความสามารถ ที่มีผลต่อการปรับตัว เมื่อนักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ก็จะมีเชื่อมั่นในตนเอง มีความอดทน สามารถปรับตัวพัฒนาตนเองได้ทำให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2544 : 28) ที่กล่าวว่า ลักษณะของบุคคลที่มองตนเองในแง่ดี จะมีลักษณะมองโลกในแง่ดี มีศรัทธาต่อชีวิต ปรับตัวเองให้เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย และมีความอะลุ่มอล่วย ไม่เชื่อคนง่าย มีความเชื่อมั่น และความพยายาม ทำสิ่งใดมักประสบความสำเร็จเสมอ ไม่มีปมด้อย ไม่ก้าวร้าว มีความจริงใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และเต็มใจให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ส่วนบุคคลที่มองตนเองในแง่ไม่ดี จะมีลักษณะมองโลกในแง่ร้าย ขาดศรัทธาต่อชีวิต ปรับตัวได้ยาก ถูกชักจูงให้ทำผิดได้ง่าย ทำอะไรครึ่งๆ กลางๆ ไม่ประสบความสำเร็จ มีปมด้อยก้าวร้าว มุ่งทำลาย หวาดระแวง และขาดความจริงใจ ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และไม่ชอบให้ความร่วมมือ และสอดคล้องกับอัจฉริยา กิ่งแก้ว (2551 : 37) ที่กล่าวว่า มโนภาพแห่งตน คือ ความนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในด้านต่างๆ ผู้ที่มีมโนภาพแห่งตนทางบวกจะเห็นคุณค่าในตนเอง เคารพนับถือตนเอง และมีความรู้สึกมั่นใจในตนเอง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประเมศว วัฒนโอภาส และคณะ (2548 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกกรี พบว่ามโนภาพแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนิจวรรณ ท่างาม (อ้างในอัจฉริยา กิ่งแก้ว. 2551 : 35) ที่ศึกษาเรื่องอัตมโนทัศน์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดเชียงราย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 437 คนและใช้แบบสอบถามมโนภาพแห่งตน ฉบับมาตรฐานของ Piers และ Harris ซึ่งปรับปรุงโดยกรรณิการ์ ภูประเสริฐ และศิริบูรณ์ ศรีชานันท์ ผลการศึกษาพบว่า คะแนนมโนภาพแห่งตนด้านพฤติกรรมด้านสติปัญญาและสถานภาพในโรงเรียน ด้านค่านิยมและมโนภาพแห่งตน โดยรวมมีค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีคะแนนมโนภาพแห่งตนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

3. บรรยากาศในชั้นเรียน (X_6) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์เป็นลำดับที่ 3 และเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบรรยากาศในชั้นเรียนดี อากาศถ่ายเทได้สะดวก ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบ สะอาด บริเวณห้องเรียนปราศจากกลิ่น และเสียงรบกวน ขนาดของห้องเรียนไม่แออัดคับแคบ เมื่อเทียบกับปริมาณนักเรียน มีเอกสารประกอบการเรียนอย่างเพียงพอ มีอุปกรณ์การเรียน ที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพในการใช้งาน และมีปริมาณเพียงพอเมื่อเทียบกับนักเรียน สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความพร้อม มีความสนใจ ตั้งใจเรียน กระตือรือร้น และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่ ธัญญา มีชัย (2545 : 23) กล่าวว่า บรรยากาศในชั้นเรียน คือ สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนทั้งกายภาพและจิตภาพ มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอบอุ่น กระตือรือร้น มั่นใจในตนเอง เป็นแรงกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ การร่วมกิจกรรม และเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนในชั้นเรียน นอกจากนี้บรรยากาศในชั้นเรียนจะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ สิ่งเหล่านี้ ผู้สอนสามารถที่จะสร้างให้แก่ผู้เรียนได้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ใช้สื่อการสอนเพื่อช่วยกระตุ้น และสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน ซึ่งเจตคติที่ดีต่อกันนี้ จะเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความคิดสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความสุข มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกลุ่มทำงานโดยปราศจากความวิตกกังวล และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไกล่รุ่ง เก่าบริบูรณ์ (2544 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สหวิทยาเขตแวงน้อย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า บรรยากาศทางการเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_7) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์เป็นลำดับที่ 4 และเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูสูง จะมีความรู้สึกเป็นกันเองกับครูทำให้มีเจตคติทางการเรียนที่ดี และมีความพยายามในการเรียนซึ่งเป็นคุณลักษณะของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับคันสนีย์ ภูวงศ์พัฒนา (2547 : 35) ที่กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู คือ พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียนได้แก่ ความสนใจเอาใจใส่ของครู ความสัมพันธ์ที่ดีทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเป็นกันเอง เป็นการสร้างบรรยากาศแห่งความอบอุ่น ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อครูและการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไกล่รุ่ง เก่าบริบูรณ์ (2544 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สหวิทยาเขตแวงน้อย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และ สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของประเมศว วัฒนโอภาส และคณะ (2548 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสกรี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นิสัยทางการเรียน (X_3) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์เป็นลำดับที่ 5 และเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี จะตั้งใจ เอาใจใส่การเรียน มีความรับผิดชอบ ขยัน แสวงหาความรู้ รู้จักแบ่งเวลา พัฒนาวិธีการเรียน วางแผนเป็น เหล่านี้ล้วนเป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับเสวย สิงโตสี (2544 : 7) ที่กล่าวว่านิสัยทางการเรียนมีสองลักษณะได้แก่นิสัยทางการเรียนดี และนิสัยทางการเรียนไม่ดี โดยทั่วไปเชื่อกันว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนไม่ดี มักมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หรือไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน นิสัยทางการเรียนเกิดจากการฝึกฝน การปฏิบัติเป็นประจำ ดังนั้นจึงสามารถแก้ไขปรับปรุงนิสัยทางการเรียนของตนเองได้ และสอดคล้องกับพระมหาทักษ์ทวี เถาโต (2553 : 33) ที่กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน เป็นความประพฤตินี้แสดงออกเป็นประจำ ในด้านการเรียน เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพึงพอใจในการเรียน โดยแสดงออกผ่านทางพฤติกรรมที่มุ่งมั่นเอาใจใส่การเรียน ขยันอดทนมีความรับผิดชอบ แสวงหาความรู้ รู้จักแบ่งเวลาในการเรียน และพัฒนาวิธีการเรียนตลอดเวลา และสอดคล้องกับวันทนา กิติทรัพย์กาญญา (2546 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เจตคติต่อวิชาฟิสิกส์ ลักษณะนิสัยทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยเหล่านี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ได้ ร้อยละ 51.5 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6. สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_6) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์เป็นลำดับที่ 6 และเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยทางการเรียนดี เพราะความรับผิดชอบ เอาใจใส่การเรียนของนักเรียน เกิดจากความร่วมมือช่วยเหลือกันทางการเรียน มีผลให้เกิดนิสัยที่ดีทางการเรียน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ซึ่งเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอดคล้องกับอังคณา อธิศลาเวทย์ (2548 : 7) ที่กล่าวว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็น การปฏิบัติของนักเรียน และเพื่อนที่มีต่อกัน ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน ด้านการเรียน การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเรียน มีความห่วงใย และไว้วางใจกัน ทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันด้วยความรักสามัคคีเพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน และสอดคล้องกับ งานวิจัยของภัทราวินิจิตร มณีประเสริฐ (2554 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวก กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. เจตคติทางการเรียน (X_2) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์เป็นลำดับที่ 7 และเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเจตคติทางการเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับสูง แสดงว่าถ้านักเรียนมีเจตคติทางการเรียนดี นักเรียนจะไม่ปฏิเสธการเรียน และจะมีแรงจูงใจที่จะเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสุรางค์ ไคว้ตระกูล (2550 : 367) ที่กล่าวว่า เจตคติ คือสิ่งที่เรารู้ และเป็นแรงจูงใจ ที่จะทำใ้บุคคลกล้าเผชิญกับสิ่งเร้า หรือหลีกเลี่ยง ดังนั้นเจตคติจึงมีทั้งบวกและลบ เช่นถ้านักเรียนมีเจตคติบวกต่อวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนจะชอบเรียนคณิตศาสตร์และ เมื่ออยู่ชั้นมัธยมศึกษา ก็จะเลือกเรียนแขนงวิทยาศาสตร์ ตรงข้ามกับนักเรียนที่มีเจตคติทางลบ ต่อวิชาคณิตศาสตร์ ก็จะไม่ชอบ หรือไม่มีแรงจูงใจที่จะเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของวงค์รอง บุญชูศรี (2549 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพาณิชยกรรมและสาขายานยนต์ในวิทยาลัยสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 พบว่า เจตคติต่อการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียน

8. ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_3) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์เป็นลำดับที่ 7 และเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สอดคล้องกับผลการวิจัย ที่พบว่านักเรียนมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครอง ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง แสดงว่านักเรียนรับรู้ถึงความคิด ความรู้สึกของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ที่มีต่อนักเรียนในด้านที่ต้องการใ้ให้นักเรียนประสบความสำเร็จทางการเรียน และบรรลุเป้าหมายทางการเรียน ดังที่ ดวงกมล คงเมือง (อ้างในพระมหารักษ์ทวี เกาโต. 2553 : 42) ที่ศึกษาเรื่องผลกระทบทางครอบครัวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาจำนวน 311 คน ผลการศึกษาพบว่า ความคาดหวังของบิดามารดาต่อการศึกษาลูก มีอิทธิพลต่อตัวลูกในด้านผลสัมฤทธิ์โดยเด็กที่บิดามารดาคาดหวังในเชิงการศึกษาสูง จะมีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนสูงกว่าเด็กที่บิดามารดาไม่มีความคาดหวังด้านการศึกษาต่ำ หรือไม่แสดงความคาดหวัง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (อ้างในพระมหารักษ์ทวี เกาโต. 2553 : 43) ที่ศึกษาเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่าความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีความคาดหวังกับพฤติกรรมการเรียน ตั้งเป้าหมายไว้สำหรับนักเรียน และต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โดยทำความเข้าใจ สนใจในการเรียน มีเวลาในการดูแล เอาใจใส่ด้านการเรียน ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ สนับสนุนส่งเสริมด้านการเรียน จะเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนที่ดี และสอดคล้องกับสมลักษณ์ ขาวเจริญ (2548 : 6) ที่กล่าวว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง คือการรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ปกครองคาดหวังต่อตัวนักเรียน เรื่องความสามารถด้านการเรียน การประสบความสำเร็จในการเรียนและมีผลให้นักเรียนเกิดความพยายาม เป็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

9. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_6) ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายเรียนฟรี 15 ปีอย่างมีคุณภาพ ด้วยการสนับสนุนค่าเสื้อผ้า อุปกรณ์การเรียน หนังสือเรียน และเงินค่าจัดกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร ทำให้นักเรียนมีความพร้อมทางการเรียน ไม่มีความวิตกกังวล ดังนั้นฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_6) จึงไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

5.2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

จากผลการวิจัยพบว่าตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ตัวแปร เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือบรรยากาศในชั้นเรียน (X_9) มโนภาพแห่งตน (X_1) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4) นิสัยทางการเรียน (X_3) และความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) และสามารถอธิบายความแปรปรวน ของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ร้อยละ 53.0 ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

1.บรรยากาศในชั้นเรียน (X_9) ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยเป็นตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการถดถอยเป็นตัวแรก สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ดีที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากห้องเรียนมีความพร้อมทางการเรียน ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความกระตือรือร้น ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับธัญญา มีชัย (2545 : 23) ที่กล่าวว่า บรรยากาศในชั้นเรียน คือ สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนทั้งกายภาพและจิตภาพ มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ และส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกรอบอุ้ม กระตือรือร้น มั่นใจในตนเอง เป็นแรงกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้เกิดการเรียนรู้ การร่วมกิจกรรม และเกิดเจตคติที่ดีต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และสอดคล้องกับงานวิจัยของไกล์รุ่ง เก่าบริบูรณ์ (2544 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่าเด็กจะเป็นบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้น ปัจจัยที่สำคัญคือการปลูกฝังจากครอบครัว ซึ่งเป็นพลังให้เด็กมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้

4. นิสัยทางการเรียน (X_3) ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นิสัยทางการเรียน (X_3) ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเป็นตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการถดถอยเป็นลำดับที่ 4 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสัยทางการเรียนดี จะมุ่งผลสัมฤทธิ์สูง รู้จักพึ่งตนเอง กระตือรือร้น และรับผิดชอบ วางแผนได้ ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงกมล บุญธิมา (2549 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าพฤติกรรมในการเรียนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลที่เป็นสาเหตุทางตรงต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวันทนา กิติทรัพย์กาญจนา (2546 : บทคัดย่อ) ที่พบว่านิสัยทางการเรียนมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร

5. ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ความคาดหวังของผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5) ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยเป็นตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการถดถอยเป็นลำดับที่ 5 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครอง ทำให้เกิดความทะเยอทะยาน ความพยายาม ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง สอดคล้องกับงานวิจัยของประเมศว วัฒนโอภาส และคณะ (2548 : บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่าความคาดหวังของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของอิทธิพลต่อความคิด ทศนคติ และบุคลิกภาพของนักศึกษา

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา เพื่อให้ นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะแก่ผู้เกี่ยวข้องดังนี้

1. โรงเรียนควรมีนโยบายส่งเสริมบรรยากาศในชั้นเรียนโดยจัดวัสดุฝึก เครื่องมือให้เพียงพอ และควรร่วมสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนด้วยนโยบายครูเป็นที่ปรึกษาจนนักเรียนจบการศึกษา โครงการครูเยี่ยมบ้านนักเรียนให้คำแนะนำเรื่องการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยข้อค้นพบ

2. ครูควรจัดบรรยากาศในชั้นเรียน ควรมีความเป็นมิตรเพื่อสร้างเจตคติที่ดี ควรเสริมสร้างมโนภาพแห่งตนเช่นชมเชย ให้รางวัลเพื่อให้มีความภูมิใจ นับถือตนเอง และกล้าแสดงออก ควรจัดกิจกรรมฝึกนิสัยทางการเรียนเช่นนั่งสมาธิ ฝึกทำงานให้เป็นระเบียบ ตรงเวลา ฝึกการทำงานร่วมกับเพื่อน

3. ผู้ปกครองควรสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับบุตรเพื่อให้เกิดความรักความอบอุ่น เกิดมโนภาพแห่งตนที่ดี ควรแสดงออกให้บุตรรับรู้ถึงความคาดหวังของผู้ปกครอง ควรปลูกฝังนิสัยทางการเรียนที่ดี และความตระหนักเรื่องความสำคัญของการเรียนเพื่อสร้างเจตคติที่ดี ควรสอบถามเรื่องการเรียนอย่างสม่ำเสมอ ควรให้กำลังใจและสนับสนุนการเรียน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆเช่น ความคิดสร้างสรรค์ ความฉลาดทางอารมณ์ที่จะส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2. ควรพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

3. ควรนำตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน 1 ตัวแปร ได้แก่ มโนภาพแห่งตน ไปพัฒนาเป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น กลุ่มสัมพันธ์ เทคนิคแม่แบบ บทบาทสมมติ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรรมภรณ์ ดวงแจ่มกาญจน์. 2541. “การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาส่วนบุคคลและเป็นกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเซนต์ดอมินิก กรุงเทพมหานคร.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กฤษดา ประทีปรัตน์. 2549. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรับผิดชอบของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนหนองแค สรรพกิจวิทยา อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กุลดา รัตนาภักษ์. 2537. “การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและรายบุคคลที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดัดดรุณีจังหวัดฉะเชิงเทรา.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กุลลาบ รัตน์สังธรรม. 2541. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพองค์การระดับคณะสาขาวิชา ศาสตร์สุขภาพในมหาวิทยาลัยของรัฐ.” สารานุกรมสุขศาสตร์สุขภาพบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เกษณี เทศนา. 2552. “อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดู ความฉลาดทางอารมณ์ และลักษณะนิสัยทางการเรียนต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.” รายงานการวิจัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เกษมสันต์ อินพรม. 2549. “การวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิกอระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- แกมกาญจน์ คชวงษ์. 2553. “การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความสามารถในการแก้ปัญหาด้านการเรียนและปัญหาด้านสังคมของนักเรียนชั้นที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรีเขต 1.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและ สถิติทางการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2539. **ลักษณะชีวิตคู่สู่ความสำเร็จ 2.** กรุงเทพฯ : ชัคเชสมิเดีย.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2543. **จอมปราชญ์นักการศึกษา : สังเคราะห์ วิเคราะห์ และประยุกต์แนวพระราชดำริด้านการศึกษาและการพัฒนาคน.** กรุงเทพฯ : ชัคเชสมิเดีย.

ไกล่รุ่ง เก่าบริบูรณ์. 2544. “ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มัธยมศึกษาตอนปลาย สหวิทยาเขตเวงน้อย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น.”
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น.

คณะกรรมการจัดทำคู่มือการปลูกฝังค่านิยมโดยกลุ่มนักวิชาการ. 2526. **คู่มือการปลูกฝังค่านิยม.**
กรุงเทพฯ : กราฟฟิคอาร์ต.

จันทร์สลาย ปริษามาตร. 2549. “บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้า
อิสระตามความเป็นจริงและความคาดหวังของนักศึกษาบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.” ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จุฑาทิพย์ ขาติสุวรรณ. 2548. “ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอน ความถนัดทางภาษา
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความตั้งใจเรียน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ กับผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิเขต 2.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน.
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

จำรูญ เขียมธรรม. 2546. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจใฝ่
สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
จิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา. 2554. “ข้อมูลงานประกันคุณภาพวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา.”

ชัยยงค์ พรมวงษ์. 2544. **เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับประถมศึกษา สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.** กรุงเทพฯ : ฝ่ายการพิมพ์มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช.

ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม. 2544. **จิตวิทยาการเรียนการสอน.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัย.

เชวง โสภาร. 2553. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการอบรมจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2
โรงเรียนอุดมศึกษาเขตวังทองหลวง กรุงเทพมหานคร.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
จิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ณัฐชา วัฒนวิไล และคณะ. 2550. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี
1 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.” [Online]. Available : [http:// www.bu.ac.th/
knowledgecenter/epaper/special.../pdf/Page_121.pdf](http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/epaper/special.../pdf/Page_121.pdf)

ดวงกมล บุญธิมา. 2549. “การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา
ปริญญาโทสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.” ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต
สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร. บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พระนครเหนือ.

เดชา ลุนาวงค์. 2546. “ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ของนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เต็มศักดิ์ คทวนิช. 2546. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ : ส. เอเชียเพรส.

ทศพร อ้นสงคราม. 2545. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ทิพย์วัลย์ สุทิน. 2551. **เอกสารประกอบการสอนวิชาจิตวิทยาสังคม**. สำนักวิชาศิลปศาสตร์. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.

ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์. 2543. “การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.” สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ธนาศักดิ์ กุสุจจริต. 2545. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิชาช่างยนต์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปี 2 ของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตการศึกษา 5.” ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

ธัญญา มีชัย. 2545. “ผลของการเรียนรู้กลุ่มคำรูปแบบที่มีต่อความสามารถทางการพูดและความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.” ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ธิดารัตน์ วัดแพ. 2553. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติของนิสิตในหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต(กศ.บ.5 ปี) สาขาวิทยาศาสตร์ ของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นพรัตน์ เอี่ยมอดุง. 2539. “การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี.” ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิตอนงค์ สุภาชี. 2548. “ความคาดหวังของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนเมโทรเทคโนโลยีจังหวัดเชียงใหม่.” ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นุชนาฏ วรยศศรี. 2544. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครใต้.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

บุญชม ศรีสะอาด. 2553. **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 8 ปรับปรุงแก้ไข. กรุงเทพฯ : สุวีริยา
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาส์น.

- ประจวบ ทองศรี. 2546. “ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนิสิตที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประเมศวร์ วัฒนโอภาส และคณะ. 2548. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิวิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกกรี.” งานวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา วาสุกกรี.
- ประวิทย์ โทณแก้ว. 2553. “ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสาขาวิชาเทคนิคการผลิตระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ในสถานศึกษาสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5.” ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ประสาธ อิศรปรีดา. 2538. **สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ : นำอักษรการพิมพ์.
- ปราณี หล้าเบญจสะ. 2553. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี.” ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปรียา ทวนทอง. 2551. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในเขตภาคีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2546. **จิตวิทยาการศึกษา.** กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ. 2542. “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน : กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรภาคพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พร พรหมหาราช. 2550. “การเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองและนักศึกษาต่อการเรียนในคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทาลัยเชียงใหม่.” ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรรณี ลีกิจวัฒน์. 2553. **วิธีการวิจัยทางการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พระมหารัชท์วิ เถาโต. 2553. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พัชรินทร์ สมหมาย. 2549. “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาระดับชั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ของโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอ
บางพลี จังหวัดสมุทรปราการ” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา.
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัฒนณี ดวงเนตร. 2552. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีชั้นกลาง 2
ของนักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 2 คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน.” **วารสารการ
ประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยศรีปทุม ปีการศึกษา 2552.**
- ภักพล นันทาวีราช. 2551. “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่คนคิดต่อการออกกำลังกายและความเชื่อ
อำนาจภายในตอนที่พยากรณ์พฤติกรรมออกกำลังกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.”
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.
- ภัทราวจิตร มณีประเสริฐ. 2554. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขา
วิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.” ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่.
- มาริสา วรุตรุจิวงศ์. 2549. “ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบในการเรียน
ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนหอวัง เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร.” การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มิตรชัย มีชัย. 2544. “ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านจิตพิสัยบางประการกับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษา จังหวัดอำนาจเจริญ.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ยนต์ ชุ่มจิต. 2546. **การศึกษาและความเป็นครูไทย.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- รัชฎาพร ธรรมน้อย. 2548. “การสนับสนุนทางสังคมและสัมพันธภาพในครอบครัวของผู้ที่พยายาม
ฆ่าตัวตายที่มารับบริการโรงพยาบาล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.” พยาบาลศาสตร์
มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543. **การวัดด้านจิตพิสัย.** กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ลัดดา แสนสีหา. 2546. “ความเข้มเขี้ยวและความคิดอัตโนมัติในทางลบของวัยรุ่นตอนปลาย.”
พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เลิศศิลป์ รัตนมุสิก. 2538. “การศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของผู้ช่วยผู้บริหาร
โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1.” การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาการบริการการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วันทนา กิติทรัพย์กาญจนาน. 2546. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ฟิสิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร.” วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการศึกษาวิทยาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วรณรงค์ บุญชูศรี. 2549. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาพาณิชยกรรมและสาขายานยนต์ในวิทยาลัย สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การวิจัยการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรวรรณ สีสถาน. 2551. “การใช้กิจกรรมเน้นสถานการณ์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีต่อ ความสามารถในการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน ระดับกำลังพัฒนา.” ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรณวิภา ชื่นสงวน. 2552. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ในการเรียนร่วมกับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัย และพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณฐิยา ไชยลา. 2550. “การศึกษาทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ที่มีแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์และแบบการเรียนต่างกัน.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและสถิติ ทางการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาทีนี อึ้งเกลี้ยง. 2552. “ปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตมโนทัศน์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา. 2555. การประกันคุณภาพวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา.
- วิรัตน์ พสุนนท์. 2551. “ความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับการปรับตัวทางสังคมของ นักเรียนโรงเรียนวัดยายร่ม (วัดนราชนาฏรังสรรค์) สังกัดกรุงเทพมหานคร.” วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วีระยุทธ กองวงษา. 2553. “ปัจจัยด้านบุคลิก ความรู้ เจตคติ สภาพแวดล้อมและสังคมกับ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีผลต่อการออกกำลังกายของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัย มหาสารคาม.” ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการกีฬาและสุขภาพ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- คันสนีย์ ภูพงศ์พัฒนา. 2547. “แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียน สาธิต.” ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวช. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ศรินทร จีพีเชอร์. 2548. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยการสอนโดยใช้
เทคนิคพยากรณ์กับการสอนแบบล่าคำตอบ.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
การมัธยมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรินทิพย์ พงษ์ศาสด. 2546. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษา โดยวิธี
สอบตรงของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเอก
จิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริลักษณ์ เนียมมสุข. 2553. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อยุทธวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียน
ราชวินิตบางแก้ว ในพระบรมราชูปถัมภ์ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ.” การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมลักษณ์ ขาวเจริญ. 2548. “การศึกษาแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4.” การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว. บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สายฝน จันทะพรม. 2546. “อิทธิพลของครอบครัวและกลุ่มเพื่อนที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์
ของวัยรุ่นตอนปลาย : ศึกษาเปรียบเทียบเฉพาะกรณีนักศึกษาชาย-หญิง ชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ศูนย์รังสิต).” สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิต
วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.** กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2548. **หลักการ ทฤษฎีและนโยบายการปฏิรูปการ
อาชีวศึกษา.** [Online]. Available : <http://www.vec.go.th/>
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2551. **สถานการณ์ด้านการผลิตกำลังคน.** [Online].
Available : <http://www.vecclub.com/aboutus.php>.
- สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. 2539. “คุณธรรมพื้นฐาน” **คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่
มาตรฐานการศึกษา.** หน้า 2-3 กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สิริพร ดาวัน. 2540. “ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี.” การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สืบพงษ์ นาคมณี. 2553. “อิทธิพลของการใช้อินเทอร์เน็ตและตัวแปรที่เกี่ยวข้องที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนพณิชยการตั้งตรงจิตร.” **วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม.** 9(2) :
222-229.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุดฤทัย ศรีปรีชา. 2550. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.”

การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุทธิพงศ์ บุญผดุง. 2541. “การสร้างแบบทดสอบวัดลักษณะความรับผิดชอบสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การแสดงผลฐานความเที่ยงตรง ความไม่เที่ยงตรง และความเชื่อมั่น.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุนีย์ ยี่แพร. 2546. “ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียนสองภาษาวุฒิชิดิจังหวัดชลบุรี.” ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุพรรณนิการ์ สุทธหลวง. 2551. “การใช้กิจกรรมการเรียนรู้หมวกคิด 6 ใบเพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์และบรรยากาศชั้นเรียนของนักเรียนระดับก้าวหน้า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.” ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุพล วังสินธ์. 2534. บรรยากาศชั้นเรียน. **สารพัฒนาหลักสูตร** เมษายน-มิถุนายน. 10(2) : 9-10.

สุพัตตรา แก้ววิชิต. 2548. “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันเกษม.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุเมธ พงษ์เกตุรา. 2553. “ปัจจัยที่ส่งผลกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุรางค์ ไคว้ตระกูล. 2548. **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรางค์ ไคว้ตระกูล. 2550. **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสวย สิงโตสี. 2544. “การศึกษานิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อภูวี คอทอง. 2552. “ภาพตัวแทนความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวที่นำเสนอผ่านภาพยนตร์ไทยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.” ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อรรวรรณ พาณิชปฐมพงศ์. 2542. “ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อังคณา ธิรติลาเวทย์. 2548. “จิตลักษณะและปัจจัยทางสังคมที่สัมพันธ์กับความรับผิดชอบต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1.” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัจฉริยา กิ่งแก้ว. 2551. “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับความเชื่ออำนาจภายในตนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.” วิทยาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อาจารย์ ช่างประดับ. 2550. “ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนอินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี” การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารีย์ พันธุ์มณี. 2544. **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์เลิฟเฟลส.
- อำรุง จันทวานิช และไพบูลย์ แจ่มพงษ์. 2542. “การศึกษา : แนวทางการพัฒนาคุณภาพ.” **วารสารวิชาการ**. 2(9) : 3-4.
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. 2544. **จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : พิมพ์ลักษณ์.
- Calhoon, J.F. & Acocella, J.R. 1990. **Psychology of adjustment and human relationship 3rd ed.** New York : Random House.
- Cogan, M.L. 1975. May Studies of Teacher Behavior. **The Journal of Experimental Education**. 12 (2) : 135-139, January.
- Fox, L. 1998. The effect of a graphing Calculators used in an active learning environment and attitude. Doctoral dissertation in Mathematics Education, University of South Florida.
- Good. C. V. et. al. 1973. **Dictionary of Education**. New York : Mc Graw – Hill Book.
- Dickinson, L. 1987. **Self-instruction in Language Learning**. New York : Cambridge University Press.
- Hilgard, E. R. 1962. **Introduction to Psychology. 3rd ed.** New York : Harcourt Brace - World. Inc.
- Maslow A. 1970. **Motivation and Personality**. New York : Harper and Row Publishers.
- McClelland, D.C. 1961. **The Achievement Society**. New York : The Free Press.
- Murray M. F. 1988. A Study Of transformational leadership, Organization effectiveness
- เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

and demographics in selected small college settings. **Dissertation Abstracts International**. 50(07A).

Reynolds, A. J. & Wallberg, H. J. 1992. “A Structural Model of Science Achievement and Attitude : And Extension to High School” **Journal of Education Phychology**. 84,3 March ; 371–382.

Symond, P.M. 1975. **Psychology of Parent – Child Rerationship**. New York : Appletion Centery Crofts. Inc.

Yee, A. H. 1971. **Social Interaction in Education Setting**. Englewood Cliffs : Prentice Hall.

Young, D.J. et. al. 1996. “Science Achievement and Educational Productivity : A Hierarchical Linear Model” **Journal of Education Research** 89,5 (may). 272 278.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศคณะกรรมการคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรคุรุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2555 ให้ดำเนินการดังนี้

นางสมรดา คงภิมย์ชื่น รหัสประจำตัว 53631826 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา (Variables Affecting on Learning Achievement Motivation of Vocational Students in Chachoengsao Technical College)" โดยมี ดร.สมชาย หมื่นสายญาติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ผดุงชัย ภูพิศม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประกาศ ณ วันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2555

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรภณภพวงศ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
รักษาการแทนคณบดี

ที่ ศธ 0524.04/ 4588

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

26 ตุลาคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.ศันสนีย์ จันทร์สถิตย์พร / ผศ.วัลลภา เถลิ้ม / ดร.ราชันย์ บุญธิมา /
ผศ.ดร.ทิวต์ดี มณีโชติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสมรดา คงภิรมย์ขึ้น นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา” โดยมี ดร.สมชาย
หมื่นสายญาติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับ
เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถามนี้ว่ามีความ
ถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นางสมรดา
คงภิรมย์ขึ้น มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)
รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.080- 571-7055

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/40๑๕

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

26 ตุลาคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ศศิมา กานยคามิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสมรดา คงภิรมย์ขึ้น นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา” โดยมี ดร.สมชาย
หมื่นสายญาติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับ
เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถามนี้ว่ามีความ
ถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นางสมรดา
คงภิรมย์ขึ้น มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.080- 571-7055

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/4588

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

26 ตุลาคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถามด้านภาษาเพื่อการวิจัย
เรียน อาจารย์จินตนา ตันคำรงพงษ์
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาวศุภรดา คงภิรมย์ชื่น นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา” โดยมี ดร.สมชาย
หมื่นสายญาติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับ
เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถามด้านภาษา
นี้ว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ
นางสาวศุภรดา คงภิรมย์ชื่น มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)
รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02-329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร.080-571-7055

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งท่านมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 5213

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

14 ธันวาคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ว่าที่พันตรีวัชรพล ลักษณะม้าย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสุมรา คงภิรมย์ชื่น นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา” โดยมี ดร.สมชาย หมั่นสายญาติ
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับ
เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจและประเมินแบบสอบถามนี้ว่ามีความ
ถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นางสุมรา
คงภิรมย์ชื่น มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและ
ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.080- 571-7055

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0452

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

4 กุมภาพันธ์ 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นางสาว คงภิรมย์ชื่น นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา” โดยมี ดร.สมชาย หมื่นสายญาติ เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติ
หัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2555 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอ
ความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาว คงภิรมย์ชื่น เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์สุทธิ สุนทรกนกพงศ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร. 080- 571-7055

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งท่านมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่องตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของนักเรียนไม่มีถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบใดๆต่อนักเรียน คำตอบจะถูกเก็บเป็นความลับ โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อ

2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ตัวแปรปัจจัยด้านส่วนตัว ประกอบด้วย

1.1 แบบสอบถามมโนภาพแห่งตน จำนวน 13 ข้อ

1.2 แบบสอบถามเจตคติทางการเรียน จำนวน 10 ข้อ

1.3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 2 ตัวแปรของปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย

2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จำนวน 16 ข้อ

2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครองจำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 3 ตัวแปรของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ประกอบด้วย

3.1 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จำนวน 13 ข้อ

3.2 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 9 ข้อ

3.3 แบบสอบถามแบบสอบถามบรรยากาศในชั้นเรียน จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 19 ข้อ

ขอขอบคุณ

สุมรา คงภิรมย์ชื่น

นักศึกษาปริญญาโทสาขาการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [] หรือเติมข้อความตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน
ลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. สาขางาน

☐ ก่อสร้าง	☐ ไฟฟ้ากำลัง	☐ อิเล็กทรอนิกส์	☐ โทรคมนาคม
☐ ยานยนต์	☐ เครื่องมือกล	☐ เชื่อมโลหะ	
2. เกรดเฉลี่ยสะสม 3 ภาคเรียน

☐ ต่ำกว่า 2.00	☐ 2.00 – 2.49	☐ 2.50 – 2.99	☐ 3.00 – 3.49
☐ 3.50 – 4.00			
3. สถานภาพของบิดามารดา

☐ อยู่ร่วมกัน	☐ หย่าร้าง	☐ แยกกันอยู่โดยภาระหน้าที่
☐ บิดาถึงแก่กรรม	☐ มารดาถึงแก่กรรม	☐ บิดามารดาถึงแก่กรรม
4. ผู้ปกครองมีรายได้รวมกันต่อเดือนประมาณ.....บาท
5. ที่อยู่อาศัยในขณะที่นักเรียนศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนี้

☐ หอพัก	☐ บ้านญาติ	☐ อาศัยอยู่กับบิดามารดา
☐ อาศัยอยู่กับบิดา	☐ อาศัยอยู่กับมารดา	☐ อื่นๆ.....
6. อาชีพของบิดา

☐ รับจ้าง	☐ เกษตรกร	☐ ค้าขาย
☐ รับราชการ	☐ ลูกจ้างประจำ	☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ อื่นๆ.....		
7. อาชีพของมารดา

☐ รับจ้าง	☐ เกษตรกร	☐ ค้าขาย
☐ รับราชการ	☐ ลูกจ้างประจำ	☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ อื่นๆ.....		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 – 3 แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับ

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย \surd ลงในช่องว่างให้ตรงกับระดับความจริงด้านพฤติกรรมของนักเรียน ระดับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียน ระดับการปฏิบัติ ซึ่งมีให้เลือกตอบ 5 ระดับ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามตัวแปรของปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 1 ตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัว ประกอบด้วย

1.1 แบบสอบถามมโนภาพแห่งตน						
ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
ด้านร่างกาย						
1	ฉันมีรูปร่างหน้าตาดี					
2	ฉันแต่งกายถูกระเบียบของวิทยาลัย					
3	ฉันแต่งกายสะอาด					
4	ฉันเป็นคนสุขภาพเรียบร้อย					
5	ฉันเป็นคนพูดจาไพเราะ					
6	ฉันเป็นคนยิ้มแย้มแจ่มใส					
ด้านจิตใจ						
7.	ฉันมีความเชื่อมั่นในตนเอง					
8.	ฉันมีจิตใจดี					
9.	ฉันกล้าแสดงออก					
10.	ฉันภูมิใจในตนเอง					
ด้านความสามารถ						
11.	ฉันสามารถเอาตัวรอดในการเรียนได้					
12.	ฉันมีความสามารถในวิชาซีพีที่เรียน					
13.	ฉันทำกิจกรรมการเรียนตามที่ครูมอบหมายได้					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 แบบสอบถามเจตคติทางการเรียน						
ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด
1	ฉันชอบเรียนวิชาชีวะ					
2	สาขาวิชาที่ฉันเรียนมีความเหมาะสมกับฉันที่สุด					
3	สาขาวิชาที่ฉันเรียนนี้ไม่ยาก					
4	ฉันคิดว่าผลการเรียนมีความสำคัญ					
5	ฉันคิดว่าการเรียนจะช่วยให้ฉันมีอนาคต					
6	ฉันคิดว่าควรจะเรียนต่อให้สูงที่สุด					
7	ฉันคิดว่าการเข้าเรียนทุกวันเป็นสิ่งสำคัญ					
8	ฉันคิดว่าถึงจะรวยก็จำเป็นต้องเรียน					
9	ฉันคิดว่าการเรียนมีประโยชน์					
10	ฉันคิดว่าการเรียนทำให้ฉันภูมิใจ					
1.3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน						
ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		ปฏิบัติ เป็น ประจำ	ปฏิบัติ เป็น ส่วนมาก	ปฏิบัติ เป็น บาง ครั้ง	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ น้อย ที่สุด
1	ฉันตั้งใจฟังครูสอน					
2	ฉันถามครูทันทีที่ไม่เข้าใจ					
3	ฉันปฏิบัติงานทันทีที่ครูมอบหมาย					
4	ฉันปฏิบัติงานด้วยความเอาใจใส่					
5	ฉันให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม					
6	ฉันไม่หลับในเวลาครูสอน					
7	ฉันไม่จับกลุ่มคุยกันในเวลาที่ครูให้ปฏิบัติงาน					
8	ฉันไม่แอบดูคลิปในเวลาเรียน					
9	ฉันไม่เล่นเกมจากโทรศัพท์ในเวลาเรียน					
10	ฉันไม่นำงานวิชาอื่นมาทำในเวลาเรียน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ตัวแปรของปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย

2.1 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง						
ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		ปฏิบัติ เป็นประจำ	ปฏิบัติ เป็นส่วนมาก	ปฏิบัติ เป็น บาง ครั้ง	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ น้อย ที่สุด
การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน						
1	ผู้ปกครองถามฉันเรื่องการเรียน					
2	ผู้ปกครองเตือนให้ฉันทำการบ้าน					
3	ผู้ปกครองสอบถามทุกข์สุขของฉัน					
4	ผู้ปกครองแสดงความห่วงใย ถ้าฉันกลับบ้าน ผิดเวลา					
5	ผู้ปกครองสอนให้ฉันตั้งใจเรียน					
6	ผู้ปกครองสอนให้ฉันเลือกคบเพื่อน					
7	ผู้ปกครองให้คำปรึกษา แนะนำแก่นฉันเรื่อง การเรียน					
8	ผู้ปกครองสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนให้ฉัน					
9	ผู้ปกครองช่วยเหลือสนับสนุนการทำการบ้าน และทำรายงาน					
10	ผู้ปกครองใช้เหตุผลกับฉัน					
การปฏิบัติตนของนักเรียนผู้ต่อปกครอง						
11	ฉันสวัสดีผู้ปกครอง					
12	ฉันช่วยทำงานบ้าน					
13	ฉันปฏิบัติตามคำสอนของผู้ปกครอง					
14	ฉันปรึกษากับผู้ปกครอง					
15	ฉันขออนุญาตผู้ปกครอง ถ้าจะไปค้างคืนที่ อื่น					
16	ฉันไม่เอาแต่ใจตนเองกับผู้ปกครอง					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง						
ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันเรียนจบภายใน 3 ปี					
2	ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันเรียนต่อ					
3	ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันทำงานดี ๆ					
4	ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันเรียนเก่ง					
5	ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันตั้งใจเรียน					
6	ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันประพฤติตัวดี					
7	ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันมีความสามารถในวิชาชีพ					
8	ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันเชื่อฟังคำสั่งสอน					
9	ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันคบเพื่อนดี					
10	ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันมีความรับผิดชอบ					
11	ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันห่างไกลยาเสพติด					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ตัวแปรของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ประกอบด้วย						
3.1 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู						
ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		ปฏิบัติ เป็นประจำ	ปฏิบัติ เป็นส่วน มาก	ปฏิบัติ เป็น บาง ครั้ง	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ น้อย ที่สุด
การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน						
1	ครูถามทุกข์สุขของฉัน					
2	ครูให้โอกาสฉันพูด					
3	ครูยิ้มแสดงความเป็นมิตร					
4	ครูพูดจากับฉันอย่างเป็นกันเอง					
5	ครูสอนให้ฉันมีระเบียบวินัย					
6	ครูสอนให้ฉันตั้งใจเรียน					
7	ครูสอนให้ฉันมีคุณธรรมจริยธรรม					
8	ครูให้คำปรึกษาแก่ฉัน					
การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู						
9	ฉันให้ความร่วมมือในการเรียน					
10	ฉันสวัสดีครู					
11	ฉันพูดจาสุภาพกับครู					
12	ฉันปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครู					
13	ฉันขอคำปรึกษาจากครู					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน						
ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก	ปฏิบัติบางครั้ง	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ น้อยที่สุด
1	ฉันและเพื่อนช่วยเหลือกันในการเรียน					
2	ถ้าฉันขาดเรียนเพื่อนจะโทรมาหา					
3	เพื่อนตักเตือนฉันเมื่อฉันทำผิด					
4	ฉันและเพื่อนเตือนกันเรื่องการส่งงาน					
5	ฉันและเพื่อนกินข้าวกลางวันด้วยกัน					
6	ฉันและเพื่อนชวนกันไปห้องอินเทอร์เน็ต					
7	ฉันและเพื่อนชวนกันไปห้องสมุด					
8	ฉันและเพื่อนช่วยกันทำงานกลุ่ม					
9	ฉันและเพื่อนปรึกษากันเรื่องการเรียน					

3.3 แบบสอบถามบรรยากาศในชั้นเรียน						
ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริงมากที่สุด	จริงมาก	จริงปานกลาง	จริง น้อย	จริง น้อยที่สุด
1	ห้องเรียนสะอาด					
2	ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ					
3	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทดี					
4	ห้องเรียนมีพื้นที่เหมาะสมในการเรียน					
5	ห้องเรียนมีโต๊ะเก้าอี้เพียงพอกับนักเรียน					
6	ห้องเรียนมีวัสดุฝึกเพียงพอ					
7	ห้องเรียนมีเครื่องมือที่ใช้งานได้					
8	ห้องเรียนมีเครื่องมือเพียงพอกับนักเรียน					
9	ห้องเรียนมีสื่อการสอนทันสมัย					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความเป็นจริง				
		จริง มาก ที่สุด	จริง มาก	จริง ปาน กลาง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
ความทะเยอทะยาน						
1	ฉันพยายามเรียนให้ดีกว่าเดิม					
2	ฉันพยายามสอบให้ได้คะแนนสูงสุด					
3	ฉันมีความมุ่งมั่นในการเรียน					
4	ฉันพยายามปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น					
5	ฉันพยายามฝึกทักษะวิชาชีพให้เป็นเลิศ					
ความกระตือรือร้น						
6	ฉันอาสาทำงานที่ฉันถนัด					
7	ฉันทำงานด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่					
8	ฉันทำงานทันทีที่ได้รับมอบหมาย					
9	ฉันมุ่งมั่นทำงานให้เสร็จในเวลาที่กำหนด					
10	ฉันอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคในการเรียน					
ความรับผิดชอบ						
11	ฉันตั้งใจเรียนทุกวิชา					
12	ฉันส่งรายงานตรงเวลา					
13	ฉันตรวจทานงานที่ทำเสร็จแล้ว					
14	ฉันมาเข้าเรียนสม่ำเสมอ					
การวางแผนในการเรียน						
15	ฉันวางแผนการอ่านหนังสือ					
16	ฉันวางแผนการทำกรบ้าน					
17	ฉันวางแผนการเดินทางมาโรงเรียน					
18	ฉันวางแผนแบ่งเวลาเล่น เวลาเรียน					
19	ฉันวางแผนเตรียมความพร้อมในการเข้าเรียน					

โปรดตรวจทานข้อมูลให้ครบถ้วน และถูกต้องตรงกับระดับความคิดเห็น และความรู้สึกรของนักเรียน ตามความเป็นจริงมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ยรายข้อของแบบสอบถาม

ด้าน	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1.1 มโนภาพแห่งตน			
ด้านร่างกาย			
1. ฉันมีรูปร่างหน้าตาดี	3.52	1.05	จริงมาก
2. ฉันแต่งกายถูกระเบียบของวิทยาลัย	4.08	0.87	จริงมาก
3. ฉันแต่งกายสะอาด	4.08	0.78	จริงมาก
4. ฉันเป็นคนสุภาพเรียบร้อย	3.69	0.87	จริงมาก
5. ฉันเป็นคนพูดจาไพเราะ	3.58	0.93	จริงมาก
6. ฉันเป็นคนยิ้มแย้มแจ่มใส	4.06	0.83	จริงมาก
ด้านจิตใจ			
7. ฉันมีความเชื่อมั่นในตนเอง	3.73	0.91	จริงมาก
8. ฉันมีจิตใจดี	3.91	0.83	จริงมาก
9. ฉันกล้าแสดงออก	3.26	1.06	จริงปานกลาง
10. ฉันภูมิใจในตนเอง	4.09	0.88	จริงมาก
ด้านความสามารถ			
11. ฉันสามารถเอาตัวรอดในการเรียนได้	3.97	0.76	จริงมาก
12. ฉันมีความสามารถในวิชาชีพที่เรียน	3.82	0.84	จริงมาก
13. ฉันทำกิจกรรมการเรียนตามที่ครูมอบหมายได้	3.83	0.82	จริงมาก
1.2 เจตคติทางการเรียน			
1. ฉันชอบเรียนด้านวิชาชีพ	4.19	0.71	เห็นด้วยมาก
2. สาขาวิชาที่ฉันเรียนมีความเหมาะสมกับฉันที่สุด	4.04	0.75	เห็นด้วยมาก
3. สาขาวิชาที่ฉันเรียนนี้ไม่ยาก	3.71	0.86	เห็นด้วยมาก
4. ฉันคิดว่าผลการเรียนมีความสำคัญ	3.81	1.00	เห็นด้วยมาก
5. ฉันคิดว่าการเรียนจะช่วยให้ฉันมีอนาคต	4.56	0.66	เห็นด้วยมากที่สุด
6. ฉันคิดว่าควรจะเรียนต่อให้สูงที่สุด	4.35	0.73	เห็นด้วยมาก
7. ฉันคิดว่าการเข้าเรียนทุกวันเป็นสิ่งสำคัญ	4.00	1.04	เห็นด้วยมาก
8. ฉันคิดว่าถึงจะรวยก็จำเป็นต้องเรียน	4.23	0.92	เห็นด้วยมาก
9. ฉันคิดว่าการเรียนมีประโยชน์	4.63	0.62	เห็นด้วยมากที่สุด
10. ฉันคิดว่าการเรียนทำให้ฉันภูมิใจ	4.38	0.71	เห็นด้วยมาก
1.3 นิสัยทางการเรียน			
1. ฉันตั้งใจฟังครูสอน	3.90	0.78	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
2. ฉันถามครูทันทีที่ไม่เข้าใจ	3.32	1.03	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่ใช้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ให้กับผู้อื่นและใช้บนด้านการศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้าน	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1.3 นิัยทางการเรียน (ต่อ)			
3. ฉันทปฏิบัติงานทันทีที่ครูมอบหมาย	3.71	0.86	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
4. ฉันทปฏิบัติงานด้วยความเอาใจใส่	3.80	0.85	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
5. ฉันทให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม	3.95	0.75	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
6. ฉันทไม่หลับในเวลาครูสอน	4.05	0.83	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
7. ฉันทไม่จับกลุ่มคุยกันในเวลาที่ครูให้ปฏิบัติงาน	3.79	0.88	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
8. ฉันทไม่แอบดูคลิปในเวลาเรียน	4.10	0.97	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
9. ฉันทไม่เล่นเกมจากโทรศัพท์ในเวลาเรียน	3.79	0.95	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
10. ฉันทไม่นำงานวิชาอื่นมาทำในเวลาเรียน	3.85	0.91	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง			
การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน			
1. ผู้ปกครองถามฉันเรื่องการเรียน	3.82	0.89	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
2. ผู้ปกครองเตือนให้ฉันทำการบ้าน	3.67	1.00	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
3. ผู้ปกครองสอบถามทุกข์สุขของฉัน	3.85	0.94	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
4. ผู้ปกครองแสดงความห่วงใยถ้าฉันกลับบ้านผิดเวลา	4.14	0.87	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
5. ผู้ปกครองสอนให้ฉันตั้งใจเรียน	4.34	0.75	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
6. ผู้ปกครองสอนให้ฉันเลือกคบเพื่อน	4.11	0.94	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
7. ผู้ปกครองให้คำปรึกษา แนะนำแก่ฉันเรื่องการเรียน	4.02	0.85	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
8. ผู้ปกครองสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนให้ฉัน	4.20	0.85	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
9. ผู้ปกครองช่วยเหลือสนับสนุนการทำการบ้าน และทำรายงาน	3.82	1.02	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
10. ผู้ปกครองใช้เหตุผลกับฉัน	4.08	0.91	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง			
11. ฉันทสวัสดีผู้ปกครอง	3.94	1.07	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
12. ฉันทช่วยทำงานบ้าน	3.96	0.95	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
13. ฉันทปฏิบัติตามคำสอนของผู้ปกครอง	4.08	0.80	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
14. ฉันทปรึกษากับผู้ปกครอง	3.76	0.98	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
15. ฉันทขออนุญาตผู้ปกครอง ถ้าจะไปค้างคืนที่อื่น	4.10	0.97	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
16. ฉันทไม่เอาแต่ใจตนเองกับผู้ปกครอง	3.63	0.88	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง			
1. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันเรียนจบภายใน 3 ปี	4.59	0.64	จริงมากที่สุด
2. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันเรียนต่อ	4.57	0.61	จริงมากที่สุด
3. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันทำงานดี	4.55	0.65	จริงมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ไปยังที่อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้าน	\bar{x}	S.D.	ระดับ
2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง (ต่อ)			
4. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันเรียนเก่ง	4.59	0.64	จริงมากที่สุด
5. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันตั้งใจเรียน	4.54	0.68	จริงมากที่สุด
6. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันมีผลการเรียนดี	4.55	0.67	จริงมากที่สุด
7. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันประพฤติตัวดี	4.53	0.67	จริงมากที่สุด
8. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันเชื่อฟังคำสั่งสอน	4.50	0.65	จริงมากที่สุด
9. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันคบเพื่อนดี	4.47	0.74	จริงมากที่สุด
10. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันมีความรับผิดชอบ	4.56	0.63	จริงมากที่สุด
11. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันห่างไกลยาเสพติด	4.73	0.55	จริงมากที่สุด
3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู			
การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน			
1. ครูถามทุกข์สุขของฉัน	3.28	1.01	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
2. ครูให้โอกาสฉันพูด	3.62	0.91	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
3. ครูยิ้มแสดงความเป็นมิตร	3.88	0.84	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
4. ครูพูดจากับฉันอย่างเป็นกันเอง	3.93	0.85	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
5. ครูสอนให้ฉันมีระเบียบวินัย	4.07	0.82	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
6. ครูสอนให้ฉันตั้งใจเรียน	4.20	0.80	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
7. ครูสอนให้ฉันมีคุณธรรมจริยธรรม	4.10	0.79	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
8. ครูให้คำปรึกษาแก่ฉัน	4.02	0.85	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู			
9. ฉันให้ความร่วมมือในการเรียน	3.98	0.74	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
10. ฉันสวัสดีครู	4.15	0.78	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
11. ฉันพูดจาสุภาพกับครู	4.19	0.74	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
12. ฉันปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครู	4.13	0.77	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
13. ฉันขอคำปรึกษาจากครู	3.80	0.97	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน			
1. ฉันและเพื่อนช่วยเหลือกันในการเรียน	3.86	0.88	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
2. ถ้าฉันขาดเรียนเพื่อนจะโทรมาหา	3.59	1.12	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
3. เพื่อนตักเตือนฉันเมื่อฉันทำผิด	3.65	0.98	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
4. ฉันและเพื่อนเตือนกันเรื่องการส่งงาน	4.07	0.91	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
5. ฉันและเพื่อนกินข้าวกลางวันด้วยกัน	4.39	0.77	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
6. ฉันและเพื่อนชวนกันไปห้องอินเทอร์เน็ต	4.10	0.85	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้าน	\bar{x}	S.D.	ระดับ
3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (ต่อ)			
7. ฉันทและเพื่อนชวนกันไปห้องสมุด	3.41	1.22	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
8. ฉันทและเพื่อนช่วยกันทำงานกลุ่ม	4.02	0.87	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
9. ฉันทและเพื่อนปรึกษากันเรื่องการเรียน	3.91	1.99	ปฏิบัติเป็นส่วนมาก
3.3 บรรยากาศในชั้นเรียน			
1. ห้องเรียนสะอาด	3.58	1.01	จริงมาก
2. ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	3.85	0.88	จริงมาก
3. ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทดี	3.68	0.97	จริงมาก
4. ห้องเรียนมีพื้นที่เหมาะสมในการเรียน	3.74	0.90	จริงมาก
5. ห้องเรียนมีโต๊ะเก้าอี้เพียงพอกับนักเรียน	3.75	0.94	จริงมาก
6. ห้องเรียนมีวัสดุฝึกเพียงพอ	3.52	1.06	จริงมาก
7. ห้องเรียนมีเครื่องมือที่ใช้งานได้	3.56	1.04	จริงมาก
8. ห้องเรียนมีเครื่องมือเพียงพอกับนักเรียน	3.34	1.13	จริงปานกลาง
9. ห้องเรียนมีสื่อการสอนทันสมัย	3.56	0.94	จริงมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ด้าน	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ความทะเยอทะยาน			
1. ฉันพยายามเรียนให้ดีกว่าเดิม	4.15	0.74	จริงมาก
2. ฉันพยายามสอบให้ได้คะแนนสูงสุด	3.79	0.87	จริงมาก
3. ฉันมีความมุ่งมั่นในการเรียน	4.10	0.73	จริงมาก
4. ฉันพยายามปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น	4.22	0.86	จริงมาก
5. ฉันพยายามฝึกทักษะวิชาชีพให้เป็นเลิศ	3.96	0.83	จริงมาก
ความกระตือรือร้น			
1. ฉันอาสาทำงานที่ฉันถนัด	4.01	0.77	จริงมาก
2. ฉันทำงานด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่	3.92	0.84	จริงมาก
3. ฉันทำงานทันทีที่ได้รับมอบหมาย	3.65	0.99	จริงมาก
4. ฉันมุ่งมั่นทำงานให้เสร็จในเวลาที่กำหนด	3.88	0.96	จริงมาก
5. ฉันอดทนต่อปัญหาและอุปสรรคในการเรียน	3.70	0.99	จริงมาก
ความรับผิดชอบ			
1. ฉันตั้งใจเรียนทุกวิชา	3.95	0.79	จริงมาก
2. ฉันส่งรายงานตรงเวลา	4.05	0.81	จริงมาก
3. ฉันตรวจทานงานที่ทำเสร็จแล้ว	4.02	0.84	จริงมาก
4. ฉันมาเข้าเรียนสม่ำเสมอ	4.13	0.79	จริงมาก
การวางแผนในการเรียน			
1. ฉันวางแผนการอ่านหนังสือ	3.79	0.92	จริงมาก
2. ฉันวางแผนการทำการบ้าน	3.85	0.84	จริงมาก
3. ฉันวางแผนการเดินทางมาโรงเรียน	3.99	0.88	จริงมาก
4. ฉันวางแผนแบ่งเวลาเล่น เวลาเรียน	3.91	0.87	จริงมาก
5. ฉันวางแผนเตรียมความพร้อมในการเข้าเรียน	3.98	0.89	จริงมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็น ในภาพรวม

ปัจจัยที่ศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ปัจจัยด้านส่วนตัว			
1.1 มโนภาพแห่งตน (X_1)	3.82	0.61	สูง
1.2 เจตคติทางการเรียน (X_2)	4.19	0.48	สูง
1.3 นิสสัยทางการเรียน (X_3)	3.83	0.54	สูง
ภาพรวม	3.93	0.44	สูง
2. ปัจจัยด้านครอบครัว			
2.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X_4)	3.97	0.59	สูง
2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_5)	4.56	0.52	สูงมาก
ภาพรวม	4.21	0.49	สูง
3. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน			
3.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_7)	3.95	0.58	สูง
3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_8)	3.89	0.67	สูง
3.3 บรรยากาศในชั้นเรียน (X_9)	3.62	0.76	สูง
ภาพรวม	3.84	0.54	สูง

จากตาราง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรของปัจจัยด้านส่วนตัวภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.93$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.82-4.19 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือเจตคติทางการเรียน ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือนิสสัยทางการเรียน ($\bar{X} = 3.83$) และมโนภาพแห่งตน ($\bar{X} = 3.82$) ตามลำดับ

ตัวแปรของปัจจัยด้านครอบครัว พบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา มีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับสูงมาก 1 ด้าน และอยู่ในระดับสูง 1 ด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.97-4.56 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือความคาดหวังของผู้ปกครอง ($\bar{X} = 4.56$) รองลงมาคือด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ($\bar{X} = 3.97$)

ตัวแปรของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน พบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา มีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.62-3.95 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ($\bar{X} = 3.95$) รองลงมาคือสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ($\bar{X} = 3.89$) และบรรยากาศในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.62$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค
การหาคุณภาพของเครื่องมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Congruence) ของผู้ทรงคุณวุฒิ 7 ท่าน

รายการที่ประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่							ค่า IOC	แปรผล
	1	2	3	4	5	6	7		
มโนภาพแห่งตน									
ด้านร่างกาย									
1. ฉันมีรูปร่างหน้าตาดี	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. ฉันแต่งกายถูกระเบียบของวิทยาลัย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. ฉันแต่งกายสะอาด	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. ฉันเป็นคนสุภาพเรียบร้อย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. ฉันเป็นคนพูดจาไพเราะ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. ฉันเป็นคนยิ้มแย้มแจ่มใส	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ด้านจิตใจ									
7. ฉันมีความเชื่อมั่นในตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8. ฉันมีจิตใจดี	+1	0	+1	0	+1	+1	+1	0.7	ใช้ได้
9. ฉันกล้าแสดงออก	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
10. ฉันภูมิใจในตนเอง	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
ด้านความสามารถ									
11. ฉันสามารถเอาตัวรอดในการเรียนได้	+1	0	+1	0	+1	+1	+1	0.7	ใช้ได้
12. ฉันมีความสามารถในวิชาชีพที่เรียน	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
13. ฉันทำกิจกรรมการเรียนตามที่ครูมอบหมายได้	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
เจตคติทางการเรียน									
1. ฉันชอบเรียนวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. สาขาวิชาที่ฉันเรียนมีความเหมาะสมกับฉันที่สุด	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
3. สาขาวิชาที่ฉันเรียนนี้ไม่ยาก	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. ฉันคิดว่าผลการเรียนมีความสำคัญ	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
5. ฉันคิดว่าการเรียนจะช่วยให้ฉันมีอนาคต	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. ฉันคิดว่าควรจะเรียนต่อให้สูงที่สุด	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7. ฉันคิดว่าการเข้าเรียนทุกวันเป็นสิ่งสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8. ฉันคิดว่าถึงจะรวยก็จำเป็นต้องเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9. ฉันคิดว่าการเรียนมีประโยชน์	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
10. ฉันคิดว่าการเรียนทำให้ฉันภูมิใจ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
นิสัยทางการเรียน									
1. ฉันตั้งใจฟังครูสอน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. ฉันถามครูทันทีที่ไม่เข้าใจ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. ฉันปฏิบัติงานทันทีที่ครูมอบหมาย	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
4. ฉันปฏิบัติงานด้วยความเอาใจใส่	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
5. ฉันให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. ฉันไม่หลับในเวลาครูสอน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (ต่อ)

รายการที่ประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่							ค่า IOC	แปรผล
	1	2	3	4	5	6	7		
นิสัยทางการเรียน (ต่อ)									
7. ฉันไม่จับกลุ่มคุยกันในเวลาที่ครูให้ปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8. ฉันไม่แอบดูคลิปในเวลาเรียน	+1	+1	+1	-1	0	+1	+1	0.5	ใช้ได้
9. ฉันไม่เล่นเกมจากโทรศัพท์ในเวลาเรียน	+1	+1	+1	0	0	+1	+1	0.7	ใช้ได้
10. ฉันไม่นำงานวิชาอื่น มาทำในเวลาเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง									
การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน									
1. ผู้ปกครองถามฉันเรื่องการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. ผู้ปกครองเตือนให้ฉันทำการบ้าน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. ผู้ปกครองสอบถามทุกข์สุขของฉัน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. ผู้ปกครองแสดงความห่วงใย ถ้าฉันกลับบ้านผิดเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. ผู้ปกครองสอนให้ฉันตั้งใจเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. ผู้ปกครองสอนให้ฉันเลือกคบเพื่อน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7. ผู้ปกครองให้คำปรึกษา แนะนำแกฉันเรื่องการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8. ผู้ปกครองสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนให้ฉัน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9. ผู้ปกครองช่วยเหลือ สนับสนุนการทำ การบ้าน และทำรายงาน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
10. ผู้ปกครองใช้เหตุผลกับฉัน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง									
11. ฉันสวัสดีผู้ปกครอง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
12. ฉันช่วยทำงานบ้าน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
13. ฉันปฏิบัติตามคำสอนของผู้ปกครอง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
14. ฉันปรึกษากับผู้ปกครอง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
15. ฉันขออนุญาตผู้ปกครอง ถ้าจะไปค้างคืนที่อื่น	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
16. ฉันไม่เอาแต่ใจตนเองกับผู้ปกครอง	+1	+1	+1	0	0	+1	+1	0.7	ใช้ได้
ความคาดหวังของผู้ปกครอง									
1. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันเรียนจบภายใน 3 ปี	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันเรียนต่อ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันได้ทำงานดีๆ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันเรียนเก่ง	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
5. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันตั้งใจเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันประพฤติดี	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (ต่อ)

รายการที่ประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่							ค่า IOC	แปรผล
	1	2	3	4	5	6	7		
ความคาดหวังของผู้ปกครอง									
7. ผู้ปกครองคาดหวังให้มีความสามารถในวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันเชื่อฟังคำสั่งสอน	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
9. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันคบเพื่อนดี	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
10. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันมีความรับผิดชอบ	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
11. ผู้ปกครองคาดหวังให้ฉันห่างไกลยาเสพติด	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับครู									
การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน									
1. ครูถามทุกข์สุขของฉัน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. ครูให้โอกาสฉันพูด	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
3. ครูยิ้มแสดงความเป็นมิตร	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. ครูพูดจากับฉันอย่างเป็นกันเอง	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. ครูสอนให้ฉันมีระเบียบวินัย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. ครูสอนให้ฉันตั้งใจเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7. ครูสอนให้ฉันมีคุณธรรมจริยธรรม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8. ครูให้คำปรึกษาแก่ฉัน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู									
9. ฉันให้ความร่วมมือในการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
10. ฉันสวัสดีครู	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
11. ฉันพูดจาสุภาพกับครู	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
12. ฉันปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครู	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
13. ฉันขอคำปรึกษาจากครู	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
สัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน									
1. ฉันและเพื่อนช่วยเหลือกันในการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. ถ้าฉันขาดเรียนเพื่อนจะโทรมาหา	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. เพื่อนตักเตือนฉันเมื่อฉันทำผิด	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. ฉันและเพื่อนเตือนกันเรื่องการส่งงาน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. ฉันและเพื่อนกินข้าวกลางวันด้วยกัน	+1	+1	+1	+1	0	+1	+1	0.8	ใช้ได้
6. ฉันและเพื่อนชวนกันไปห้องอินเทอร์เน็ต	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7. ฉันและเพื่อนชวนกันไปห้องสมุด	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8. ฉันและเพื่อนช่วยกันทำงานกลุ่ม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9. ฉันและเพื่อนปรึกษากันเรื่องการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
บรรยากาศในชั้นเรียน									
1. ห้องเรียนสะอาด	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ภายนอก การนำเอกสารนี้ไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าผิดกฎหมาย และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (ต่อ)

รายการที่ประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่							ค่า IOC	แปรผล
	1	2	3	4	5	6	7		
บรรยากาศในชั้นเรียน (ต่อ)									
2. ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทดี	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. ห้องเรียนมีพื้นที่เหมาะสมในการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. ห้องเรียนมีโต๊ะเก้าอี้เพียงพอแก่นักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. ห้องเรียนมีวัสดุฝึกเพียงพอ	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
7. ห้องเรียนมีเครื่องมือที่ใช้งานได้	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8. ห้องเรียนมีเครื่องมือเพียงพอแก่นักเรียน	+1	+1	+1	0	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
9. ห้องเรียนมีสื่อการสอนทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ความทะเยอทะยาน									
1. ฉันทพยายามเรียนให้ดีกว่าเดิม	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. ฉันทพยายามสอบให้ได้คะแนนสูงสุด	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. ฉันทมีความมุ่งมั่นในการเรียน	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
4. ฉันทพยายามปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. ฉันทพยายามฝึกทักษะวิชาชีพให้เป็นเลิศ	0	+1	+1	-1	+1	+1	+1	0.5	ใช้ได้
ความกระตือรือร้น									
6. ฉันทอาสาทำงานที่ฉันทนัด	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7. ฉันททำงานด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
8. ฉันททำงานทันทีที่ได้รับมอบหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
9. ฉันทมุ่งมั่นทำงานให้เสร็จในเวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
10. ฉันทอดทนต่อปัญหา และอุปสรรคในการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ความรับผิดชอบ									
11. ฉันทตั้งใจเรียนทุกวัน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
12. ฉันทส่งรายงานตรงเวลา	0	+1	+1	+1	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้
13. ฉันทตรวจทานงานที่ทำเสร็จแล้ว	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
14. ฉันทมาเข้าเรียนสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
การวางแผนในการเรียน									
15. ฉันทวางแผนการอ่านหนังสือ	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
16. ฉันทวางแผนการทำการบ้าน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
17. ฉันทวางแผนการเดินทางมาโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
18. ฉันทวางแผนแบ่งเวลาเล่น เวลาเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
19. ฉันทวางแผนเตรียมความพร้อมในการเข้าเรียน	+1	0	+1	+1	+1	+1	+1	0.8	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน แล้วนำแบบสอบถาม มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยวิธีการทดสอบค่า t และใช้เทคนิค 25% โดยใช้สูตร t-test นำเฉพาะคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 มา

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) แบบสอบถามมโนภาพแห่งตน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)	หมายเหตุ
1	1.77	แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น = .82
2	1.89	
3	2.42	
4	3.70	
5	5.50	
6	3.60	
7	2.53	
8	2.00	
9	2.67	
10	2.82	
11	1.87	
12	3.41	
13	2.56	

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) แบบสอบถามเจตคติทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)	หมายเหตุ
1	3.33	แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น = .84
2	5.93	
3	4.06	
4	4.76	
5	4.73	
6	6.28	
7	5.63	
8	5.61	
9	7.34	
10	6.01	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)	หมายเหตุ
1	1.82	แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น = .84
2	1.79	
3	2.23	
4	2.84	
5	3.80	
6	3.76	
7	4.91	
8	2.80	
9	2.07	
10	2.56	

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)	หมายเหตุ
1	5.06	แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น = .89
2	4.93	
3	3.95	
4	3.59	
5	4.71	
6	3.06	
7	3.96	
8	3.80	
9	5.38	
10	6.17	
11	2.64	
12	3.66	
13	3.95	
14	4.42	
15	3.46	
16	2.08	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)	หมายเหตุ
1	4.74	แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น = .95
2	3.35	
3	6.69	
4	5.96	
5	5.53	
6	7.93	
7	10.07	
8	7.77	
9	4.97	
10	7.02	
11	6.76	

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)	หมายเหตุ
1	4.63	แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น = .90
2	6.29	
3	6.34	
4	2.84	
5	4.72	
6	7.71	
7	7.58	
8	9.47	
9	3.70	
10	4.87	
11	5.17	
12	3.50	
13	5.78	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)	หมายเหตุ
1	4.74	แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น = .82
2	3.35	
3	6.69	
4	5.96	
5	5.53	
6	7.93	
7	10.07	
8	7.77	
9	4.97	

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) แบบสอบถามบรรยากาศในชั้นเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)	หมายเหตุ
1	4.82	แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น = .90
2	3.74	
3	4.87	
4	5.17	
5	3.34	
6	4.11	
7	4.51	
8	3.69	
9	3.71	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t) แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (t)	หมายเหตุ
1	1.75	แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่น = .89
2	2.85	
3	2.55	
4	4.69	
5	6.93	
6	2.79	
7	3.86	
8	3.47	
9	3.71	
10	3.65	
11	3.67	
12	3.22	
13	2.19	
14	3.13	
15	3.24	
16	4.52	
17	3.85	
18	2.98	
19	4.59	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล	นางสุมรา คงภิมย์ชื่น
วัน เดือน ปีเกิด	12 พฤษภาคม 2513
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 77/8 หมู่ 3 ตำบลบางกรูด อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา
Email Address	sumara.ra @ hotmail.com
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2536 สำเร็จการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชา การศึกษาปฐมวัย วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2543 สำเร็จการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต โปรแกรมวิชา ภาษาไทย สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์
ประวัติการทำงาน	อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนบ้านห้วยตะปอก จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2536 – 2537 อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนวัดบางสมศรี จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2537 – 2540 ครู ค.ศ. 2 วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา พ.ศ. 2540 – ปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้